வைதிக மந்த்ர ரத்னாவளி மந. 1.

நம:

MAHAMAHOPADHYAYA DR. U. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY, MADRAS

16390

ஸ்ரீ ருத்திரம்

தமிழ் உரையுடன்

நியாய வியாகரண மீமாம்ஸா பாரங்கத

மீமாம்ஸா சிரோமணி

பேறம்பூர்

பண்டித. கே. கணேச சாஸ்திரியள்

அவர்களால்

மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

விலை ரு. 1-8-0] [காபிரைட்

INTRODUCTION.

The Sri Rudram is a Vedic hymn held in the highest reverence among the Hindus and chanted in their daily worship of the Supreme Being, both in the home and in the temples. The chanting of the hymn is often done by men who have only learned it by rote and do not know its meaning, and thereby it loses almost all its spiritual value for the worshipper. The translator - Pandit Ganesa Sastri, a distinguished Siromani graduate of the Madras University - has done a valuable service to the entire Tamilian Community by bringing out a Tamil rendering of the hymn. The translation is not only accurate, but done in simple language. Every help is also offered towards a right understanding of the spirit and purport of each part or passage of the hymn translated.

In a very valuable and informing Preface, the learned Pandit proves that Siva is the Supreme Being. As he is a thorough master of our science of dialectics and its methods of proof, he has succeeded fully in establishing his thesis. I am, also, glad to note that he is willing (*vide* p. 16 of his Preface) to look at the question from the point of view of those who do *not* worship Siva as the Supreme Being, but some other divine person recognised in the Veda; and he explains what is the significance for them of this worship of Siva according to Sri Rudram.

The truth, however, is that, according to the purely Vedic conception, the One Supreme Personal God may be worshipped in any prescribed form at the worshipper's free will and choice. This is the Indian doctrine of *Ishta - Devata* (one's chosen deity), - the doctrine which explains the formation of Indian Groups of worshippers as Saivas, Vaishnavas, &c., and even justifies their existence. But the fissiparous Indian habit and tendency to form hereditarily-differentiated social sub-divisions has mischievously interfered with the workings of this original spirit of religious freedom. The consequence has been to transform the original groups of free and fervent worshippers into sectarians sub-castes. Hence, there no longer exists the old spirit of sincere faith and earnest devotion to the Most High,—the Universal Lord and the World's Desire and Aim, the Blessed One who alone can confer on all the supreme and satisfying boon of the Innermost Bliss of Love. Let us hope that the spread of true knowledge by the publication of works like the present one will result in dispelling the present darkness in the popular mind and restore us to the true faith and the eternal verities of our Vedic forbears and to the resulting or added fruits of social amelioration and political emancipation.

KUMBAKONAM, 11—1—23. K. SUNDARARAMA AIYAR.

FOREWORD.

I feel honoured - nay, even sanctified by the request of the author Mimamsa Siromani Pandit Ganesa Sastrigal to write a foreword to this work. The study and teaching and hearing of the Veda are now at such a low ebb among the reputed followers of the Veda that a pandit who is a Vedic scholar is almost as much of a *rara avis* as a Hindu who seeks and delights in such a Pandits' Vedic exposition. No doubt, the later developments of Hinduism including the three schools of Vedantic philosophy which command the allegiance and homage of Hindu religious thought to-day merely emphasised aspects that were only inherent in the Strata of Vedic thought and realisation. To take a telling illustration, they are like the deltaic tracts of the Ganges and the Godavari and the Kaveri—full of rambling and meandering streams, each with its defined course, each bordered by fields and gardens; and each hastening to the sea. Each system of thought bears the holy waters of inspiration which have come down from the mountain-top of the Veda; each has its affluence of doctrine and *dhSaaun*; and each takes the soul to the bosom of the Eternal Sleeper on the Ocean. But in modern times there is a grave danger of the cutting off of the connection betwe n the branches in the delta and the parent river. Hardly one Pandit in a thousand studies the Vedas and the Veda Bhashya; and the public

at large is thoroughly oblivious of the nature and even the elements of Vedic revelation. Small manuals called *Prakarana Granthas* giving as a mere syllabus constituting the dry bones of each of the various systems of Hindu thought are in the hands and on the lips of the pandits of to-day. They bid fair to wipe out even the *bhashyas*. If even the *bhashyas* are in this plight we can well imagine the plight of the Vedas in the holy home of the Veda. I have always felt that the real paralysis of Indian life and thought began when the Acharyas were exalted over the Rishis, when cold formalism superseded passionate devotion, and when categories were prized above realisations. Then was the integrity of the Hindu community broken up; then petty questions of ritual and branding and *Pundram* took the place of the now forgotten Vedic *Yagnas* and Upanishadic *Vidyas*; then temple worship banished the worship in the sanctuary of the home; and the pandits instead of being the bearers of the torch of Vedic truth became intellectual gladiators hurling incomprehensible logical arguments and anathemas at one another. I was painfully surprised when in December 1922, as I was ascending the holy Tirupati hill, certain Madwa Brahmins, quite unknown to our party which consisted of Smartas and Sri Vaishnawas averted their faces from us muttering in ill-concealed dislike and disdain "*Apasidhantis.*"

Apasidhantis indeed! Have we generated a new race of barbarians and *mlechas* in our midst? Is this the fate that has overtaken Hindu Society? What hope is there for us? When shall we go back to the Vedic ideal of four castes and four Asramas, leaving each man to seek his Ishta Devata and his Sadhana? When shall we learn to love Sri Krishna aright and not merely worship him by lip adoration? When shall we realise the significance of his precious utterance in the Gita: "[illegible]" Is there any hope?

Yes. There is. Despair is *Tamasic* and leads to individual and national ruin and degradation. We have had enough of quarrels in the name of the Eternal peace and hatreds in the name of the Eternal Love. Our Father is angry with us. Do we not see the signs of His anger in our social and political life? There are none so blind as will not see. We must go back to the Vedas and to Smritis *Sruthismirithee mamaivu agna.* (The Sruthi and the Smrithis are my command). Disregarding and ignoring them are no better disobeying them.

It is from this point of view that I welcome this work. Swami Vivekananda once said well: "They (the Vedas) mean the accumulated treasury of spiritual laws discovered by different persons in different times". They are not poetic compositions

but eternal truths realised by the supersensuous perception of pure and perfect souls and revealed by them to humanity as the chart of life to help us in our voyage over the storm-tossed ocean of Samsara. Each mantra has its Rishi, its Chandas, and its Devata. We must study the Veda with loving care and attention. I ask, not with the superciliousness of a critic but with the pained humiliation of a sorrowing brother, is the Veda as much a household study with us as the Bible with the Christians, as the Koran with the Moslems and as the Avesta with the Zorastrians ?

Sri Rudra is one of the life-centres of the Veda. The extent of the prevailing ignorance about it is appalling. Some pseudo-scholars in the South of India assert a supposed ethnic and cultural cleavage between Aryans and Dravidians, and derive Siva from *Sivappu* (redness) and tell an admiring world that Siva is a dravidian God. We had quite recently another sample of new scholarship which declared that the trinity in the Veda were only geological phonemena. Max muller and others had already made them natural phenomena.

Some scholars to be may convert them into symbols and allegories and abstractions. Not long ago a scholar was bold enough to say that the Veda mentioned only Rudra and not Siva. Some were bold enough to say that the holy Panchakshari was

not in the Veda but was a purely Daccan revilation. But *Namassivayat* is in the very heart and centre of Sri Rudram. One gentlemen told us recently about a Dravidian Agasthya as distinguished from an Aryan Agasthya. They, even the Vedas, are sought by decadent Hinduism to be dragged in the mire of foolish controversy.

I am afraid that I am prolonging this preface too much. This is not the place for a sermon on the modern national intellectual and spiritual tendencies in India. But I feel so sincerely and so sorely about the matter that I cannot contain myself. What wealth has been placed in our hands by God and by nature in India and how poor have we become in spiritual and in material possessions!

Pandit Ganesa Sasirigal has not only translated and interpreted Sri Rudram but has also written a valuable introduction. Sri Rudram describes the Supreme in His aspects of Law and of Love. Who but Uma described as பஹு-ஶோபமாநா உமா ஹைமவதீ in the beautiful poetic Kenopanishad can reveal to us the beauty and the glory and the mercy and the compassion and the immovance and the transcendence of Siva as Law and Love? He wears the aspect of Law to punish transgressions of His commands; He wears the aspect of Love to those who obey and love and adore Him. He is thus both Rudra and Siva. He is the Mahayogi,

the Eternal Tapasvi, and the Eternal Ardhanareeswara. The story about the attainment of Siva and Parvathi by each other through *tapas* is not only eternal truth but also reveals our Highest conception of love attaining union through dispassion and purity. He is the Ashtamurthi, the Nilakanta, the Chandrasekhara, and the Nilalohita. Our holy land is full of His presence and His Grace from Amarnath where each night on the *lingam* is formed and received the worship of the first beams of the sun, to Rameswaram where Sri Rama worshipped Him to show the unity of both and to shower the grace of both on the world. He shines for ever as Visweswara in holy Benares and teaches the Taraka Mantra to the ears and the hearts of those who die in that holy spot which is the eternal heart of India. The Veda refers to Him again and again as [illegible] and [illegible].

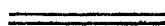
In the famous Sri Rudra Bhashya it is declared: [illegible]. Sri Rudra can thus give us the meritorious fruit of the Karma Kanda of the Vedas. Sri Rudra Japa will not only give us the Joy of beholding the Avimukta Kshetra at Benares but also the Joy of realising Siva in the Avimukta Kshetra between the eyebrows in our frame. Jabala

Upanishad declares : 𑌸𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃 𑌶𑌤𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌣𑍇𑌤𑌿 𑌏𑌤𑌾𑌨𑌿𑌹𑌵𑌾𑌽𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌮𑌧𑍇𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌏𑌤𑍈𑌰𑍍𑌹𑌵𑌾 𑌽𑌮𑍃𑌤𑍋𑌭𑌵𑌤𑌿. Thus by the *Japa* of Satarudriya alone we can have the gracious teaching of Taraka Brahma Vidya by Parameswara. Thus Sri Rudra gives us also the meritorious fruit of the Upasana Kanda and the Jnana Kanda of the Vedas as well. Let us never forget two precious sentences that occur in the Srimad Bhagavatam. : 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍇 𑌶𑌿𑌶𑌿𑌰𑍋𑌚𑌾𑌵𑌃 । 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌶𑌿𑌶𑌿𑌰𑌂 ।

I wish the learned author every success in his book and request him in the name and on behalf of the Hindu public to reveal by translation and exposition other vital portions of the Vedas. May I close this imperfect and unworthy foreward with the beautiful and blessed prayer contained in the Swetaswatara Upanishad. : 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌮𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌹𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 ।

CHITTOOR.
11—1—23.

K. S. RAMASWAMI SASTRI,
Sub-Judge.

முகவுரை.

ஆர்யர்களே !

யஜுஸ்ஸம்ஹிதையின் 4-வது காண்டம் 5-வது பிரச்னமாயமைந்திருக்கும் ஸ்ரீ ருத்திரம் என்ற கிரந்தம், பரமேச்வரனின் மஹிமையை வெளியிடுவதற்காக ஏற்பட்டதென்று பிரசித்தி இருக்கிறது. ஆயினும், இவ்விஷயமாய்ச் சில ஆசங்கைகள் ஏற்படுவதாலும், அதற்குத் தக்க சமாதானம் ஏற்படாவிடில் பரமேச்வர பரமென்று ஸ்திரப்படுத்திக்கொண்டு அதன்மூலமாய் வர்ணிக்கப்படும் மாஹாத்மியங்கள் ஸ்ரீ ருத்திரத்தினிடம் நிலைக்காதாகையாலும் முதலில் அவ்வாசங்கா சமாதானங்களைப்பற்றி வரையப் புகுகிறோம்.

யஜுஸ்ஸம்ஹிதையில் ஜ்யோதிஷ்டோமமென்ற கர்மாவின் அங்கமாய் "சயனம்" என்ற ஒரு கர்மா விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சயனம் என்றால் மந்திரத்தைச் சொல்லி கருடன் முதலியவைகளின் உருவம் ஏற்படும்படிக் கல்லை அடுக்குவது. அவ்விதம் அடுக்கி முடிந்தவுடன் ஏற்படும் உருவத்தின்மேல் அக்கினியை வைத்துச் சில கர்மங்களை நடத்தவேண்டியிருப்பதால் அவ்வுருவ

த்தை அக்கினியாகப் பாவிப்பதுடன் 'அக்கினி' என்ற பெயரும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வக்கினியில் "ருத்ரோவா ஏஷ யதக்நிஸ்தஸ்ய ஹிஜாதி காயஹி ஸவிதா: ஸயஶாஸ்ய ஜாத: ஸநவைவதி ஏஷவா ஏஷ ஹாஸ்யேயா வைவதி தவைஸ்யா ஹாதிம் நமோ ஹோ உயாஸாநம் யயோ ருத்ரியா ஸ்வோஹாதி ஹாஸ்யேயே வைந வைஸ்யயதிநாதி ஸாத்யயா நயஜ ஸாந:" என்ற வாக்யத்தால் ஸ்ரீ ருத்திரத்தை ஜபித்து ஹோமம் செய்யவேண்டுமென்றும் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 'எதையும் நினைத்துக்கொண்ட பிறகே அநுஷ்டிக்கவேண்டி இருப்பதாலும், அன்னினைவு ஞாபகமாக ஒன்றை அபேக்ஷிப்பதாலும், திருஷ்டமான பிரயோஜனம் சம்பவிக்குமிடத்தில் அதிருஷ்டமான பிரயோஜனத்தைக் கல்பிப்பது நியாய விருத்தமானதாலும், எம்மந்திரம் எக்கர்மாவில் உபயோகிக்கப் பட்டிருக்கிறதோ, அம்மந்திரம் நேரில் அக்கர்மாவையோ, அல்லது அக்கர்மத்திற்குச் சாதனமான திரவியம் தேவதை முதலியவைகளையோ போதிக்கவேண்டும்' என்று பூர்வ மீமாம்சையில் மந்திராதிகரணத்தில் சித்தாந்தம் செய்திருப்பதால் பிரகிருத ஸ்தலத்திலும் ஸ்ரீ ருத்திரம் கர்மாங்கமான அக்கினி முதலியவற்றைப் பிரதிபாதனம் செய்யவேண்டும். சில மந்திரங்கள் எந்த கர்மாவில் உபயோகிக்கப் பட்டிருக்கின்றனவோ, அக்கர்மாவையோ, அதன் சாதனமான திரவியம் தேவதை இவைகளையோ ஸ்வரசமாய்ப் பிரகாசப்படுத்த சக்தி வாய்ந்தவைகளாயும் சில மந்தி

ரங்கள் மேற்சொல்லவைகளை ஸ்வரசமயப் பிரகாசப்
படுத்த சக்தியற்றவைகளாயிருக்கின்றன. இவைகளில்
இரண்டாவதாகக் கூறிய மந்திரங்களுக்கு உபயோக
த்தை யனுசரித்து மானஸீ, ஆக்ஷிகை முதலியவைகளைக்
கற்பித்து அர்த்தம் செய்துக்கொள்ள வேண்டுமேயல்லா
மல் லிங்கத்தை யனுசரித்து வேறிடத்தில் உபயோகத்
தைக் கற்பிக்கக்கூடாது. ஏனென்றால், ஒன்றை ஒரு
இடத்தில் உபயோகித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதை
போதிப்பதற்காக ஶ்ருதி, லிங்கம், வாக்யம், ப்ரகரணம்,
ஸ்தாநம், ஸமாக்யை, என்று ஆறு ப்ரமாணங்கள் இருக்கி
ன்றன. அவைகளில், ஶ்ருதியென்றால், 'இதனால் இதை
ச்செய்யவேண்டும்' என்பதை நேரில் போதிக்கக்கூடிய
பதம். லிங்கமென்றால் சக்தி — அதாவது - எந்த சப்
தத்தைக் கேட்டவுடன் எந்த அர்த்தம் சீக்கிரமாய் அறி
யப்படுகிறதோ, அந்த சப்தத்திற்கும் அந்த அர்த்தத்
திற்குமுள்ள சம்பந்தம். இச்சம்பந்தம் 'இம்மந்திரத்
தால் இதைச்செய்யவேண்டும்' என்ற ஶ்ருதியைக் கல்
ப்பித்து மந்திரத்தா லறியப்படும் அர்த்தத்தில் உபயோ
கத்தை போதிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஶ்ரு
தியோ மற்றொன்றைக் கல்ப்பிப்பதில்லை (இவ்விஷயம்
"ஶ்ருதி லிங்கவாக்ய ப்ரகரணஸ்தாந ஸமாக்யா
நாம் ஸமவாயே பார தௌர்பல்ய மர்த்தவிப்ரக
ர்ஷாத்" என்ற அதிகரணத்தில் விரிவாய்ச் சொல்
லப்பட்டிருக்கிறது.) ஆதலால் ப்ரத்யக்ஷ ஶ்ருதியானது
எந்த மந்திரத்தை எங்கு உபயோகிக்கிறதோ, அதனு
லேயே அம்மந்த்ரத்தின் ப்ரயோஜநாகாங்க்ஷை சாந்த

மாகிவிட்டதால் லிங்கத்தை யனுசரித்து வேறு இடத்தில் உபயோகித்துக் கொள்ளக்கூடாது. எனவே பிரகிருதஸ்தலத்திலும் லிங்கத்தை அநுசரித்து ஸ்ரீ ருத்திரத்திற்கு மற்ற இடத்தில் உபயோகத்தைக் கல்பிப்பதும் நியாய விருத்தமானதென்று ஏற்படுகிறது.

அக்னிபரம் என்று அங்கீகரித்தால்தான் சயனபிரகரணபாடமும் பொருந்தும் "ஸர்வேஷா வாஜ்ஞேயிகம் வாஹிவாக்யஹோமாத் ஸர்வாஸ்யா: । ஸெளமோயகாஸ்ரயத்வ யஜூம்ஷிகோந்த்வைந்த்ரிகம் ப்ருஷ்யேயஸ" என்ற வசனத்தால் வார்த்திககாரரும் உபயோகத்தையனுசரித்தே அர்த்தம் வர்ணிக்கவேண்டுமென்று அபிப்பிராயப் படுகிருர். எனவே அக்னியைப் பிரகாசப்படுத்துவதில் உபயோகம் பிரத்யக்ஷ ஸ்ருதியால் போதிக்கப்பட்டு விட்டதால் தாத்பர்யமும் அவ்விடத்தில்தா னிருக்கவேண்டும். ஒன்றிற்குத் தாத்பர்யம் சக்தியார்த்தத்தி லிருக்குமேயொழிய லக்ஷியார்த்தத்தி லிருக்காதென்று கூறமுடியுமா? ஸம்மார்ஜம் வொஷட் என்ற இடத்தில் லக்ஷ்யார்த்தமான கிரத்தில் தாத்பர்யத்தை அங்கீகரிக்க வில்லையா? ஆதலால் ஸ்ரீ ருத்திரத்தை உபயோகத்தை அனுசரித்து அக்னி பரமென்றுதான் அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்ற ஆசங்கைப் புலப்படுகிறது.

அதைப்பற்றி சற்று விசாரிப்போம். "ஸாமர்த்யம் ஸர்வ பாவாநாம் லிங்கமித்யபிதீயதே" என்ற அர்த்தவாத பூர்வகமாய் எவ்விதம் ஸாமர்த்யல் உபயோகத்தைப் போதிக்கக்கூடிய "ஸ

தருத்ரீயம் ஜுஹோதி” என்ற வாக்கியம் ப்ரத்யக்ஷ மாய் வேதத்திலிருக்கிறதோ, அவ்விதமே பரமேச்வர னின் மஹிமையைப் பிரதிபாதனம் செய்வதிலும் உப யோகத்தைப் போதிக்கக்கூடிய “அத ஹைனம் ப்ரஹ்ம சாரிண ஊசு: கிம்ஜப்யேநாம்ருதத்வம் ப்ரூஹீ தி ஸ ஹோவாச யாஜ்ஞவல்க்ய: ஶதருத்ரீயேணேதி ஏதானி ஹவா அம்ருதஸ்ய நாமதேயானி ஏதைர்

ஹ வா அம்ருதோ பவதி” என்ற வாக்யமும் வேதத் திலேயே ஜாபாலோப நிஷத்தில் இருக்கிறது. ஆத லால் இரண்டிடத்திலும் உபயோகத்தைப் போதிக்கக் கூடிய சமமான பலமுள்ள இரண்டு வாக்கியங்க ளிருப் பதால் ஸம்யோகப்ருதக்த்வ ந்யாயத்தை அநுஸரித்து கர் மாங்கமான அக்னி பிரகாசனத்திலும் பரமேச்வர னின் மஹிமையைப் பிரதிபாதனம் செய்வதிலும் உப யோகித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று ஏற்படுகிறது. எனவே உபயோகத்தைப் போதிக்கக்கூடிய வாக்கியங் களை மாத்திரம் கவனிக்குங்கால் ஒரு இடத்தில் மட் டும் விசேஷ தாத்பர்ய மிருப்பதாய் நிச்சயிக்க முடிய வில்லை. ஆதலால் “யதேவ்ருஷீயாேணஹி வேதே நகாரான் ஜ்ஞா । இதிகர்தவ்யதாஜாதம் மீமாம்ஸாவஞ ரயிஷ்யதி” என்றபடி சுருதி லிங்கம் முதலியவைகளை வைத்துக்கொண்டு விசாரித்து தாத்பர்ய நிர்தாரணம் செய்

யவேண்டும். † ஸ்ரீ ருத்திரத்தி லிருக்கும் பரமேச்வரனை மாத்திரம் போதிக்கக்கூடிய ஶிவ, ஶங்கர, ஹர, ஶஶ்பு, ருத்ர, பஶுபதி, முதலிய பல பதங்களும் "திஶாஞ்ச பதயே நம:, பஶூநாஞ்ச பதயே நம:" என்று துவக்கி திசை முதலிய ஒவ்வொரு பொருள்களுக்கும் யஜமானரா யிருப்பதை நிரூபித்து "ஜகதாஞ்ச பதயே நம:" என்றதால் ஸ்தாபிக்கப்படும் ஸர்வேச்வரத்வமும், "நம உஷ்ணீஷிணே கிரிசராய குலுஞ்சானாம் பதயே நம:" என்று துவக்கி உபந்யசிக்கப்படும் ஸர்வாத்மகத்வமும், "நமஸ்ஸோமாய ருத்ராய" என்று துவக்கி கூறப்படும் ஸர்வாந்தர்யாமித்வமும், ஸ்ரீருத்திரம் பரமேச்வர பரமேயொழிய அக்னிபரமன்று என்பதை நன்கு

---

† இவ்விடத்தில் ஶ்ருதி, லிங்க, வாக்ய, என்ற மூன்றுவிதமான ஶ்ருதிகளில் லிங்க ஶ்ருதியை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதை சப்த சாமர்த்ய மென்றும் கூறலாம். லிங்கம் என்ற பதத்திற்கு பொதுவில் சாமர்த்யம், சக்தி என்று பொருள். அது சப்த சாமர்த்ய மென்றும் அர்த்த சாமர்த்ய மென்று மிருவகைப்படும். சப்த சாமர்த்யமென்பது, ஒரு அர்த்தத்தை நிரந்தரமாய் போதிக்கும் பதத்தின் சக்தி. அர்த்த சாமர்த்ய மென்றால் பொருளின் யோக்யதை. கோடாலியால் வெட்டு, கத்தியால் வெட்டு என்று பொதுவாய்ச் சொன்னபோதிலும் அந்தந்த வஸ்துவின் யோக்யதையை அனுசரித்து கத்தியால் சிறிய வஸ்துவை வெட்ட வேண்டும்; கோடாலியால் பெரியமரத்தை வெட்டவேண்டு மென்று தெரிந்துக்கொள்ளுகிறோம். இந்த ஸ்தலமே அர்த்த சாமர்த்யத்திற்கு உதாஹரணம்.

போதிக்கின்றன. இவ்விதமே உத்தர மீமாம்ஸையில் "ஸர்வாணி ஹவா இமானி பூதான்யாகாசாதேவ ஸமுத்பத்யந்தே" என்ற ச்ருதியை உதாஹரித்து விசாரிக்குமிடத்தில் இந்த ச்ருதி ஜீவபரமா, பிரம்மபரமா என்று சந்தேஹித்து பரமேச்வரனை மாத்திரம் பிரகாசப்படுத்தக்கூடிய ஆகாச என்ற பதமிருப்பதால் பிரம்மபரந்தான் என்று "ஆகாசஸ்தல்லிங்காத்" என்ற ஸூத்திரத்தால் நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். மேலும் "ஆகாசஸ்தல்லிங்காத், அத ஏவ ப்ராணஃ, ஜ்யோதிஸ்சரணாபிதானாத், ஆகாசோர்த்தாந்தரத்வாதி வ்யபதேசாத்" என்ற அதிகரணங்களில் "ஸர்வாணி ஹவா இமானி பூதானி ப்ராணமேவாபிஸம்விசந்தி ப்ராணமப்யுஜ்ஜிஹதே, அத யதத: பரோ திவோ ஜ்யோதிர்தீப்யதே, யஏஷோந்தராதித்யே ஹிரண்மயஃ புருஷோ த்ருச்யதே" என்ற இது முதலிய வாக்கியங்களை விசாரிக்குமிடத்தில் அந்தந்த வாக்யங்களில் சொல்லப்படும் ஸர்வகாரணத்வம் முதலியவைகள் மற்ற விடத்தில் சம்பவிக்காதாகையால் லிங்கத்தை அனுசரித்து இவ்வாக்கியங்கள் பிரும்மபரமென்று ஸ்தாபித்திருக்கிறார்கள். ஸ்ரீருத்திரத்தில் கூறப்படும் ஸர்வேச்வராதிகளும், அதிலேயே படிக்கப்படும் சிவ சங்கர முதலிய பதங்களும ஸ்வரசமாய் அக்கினியிடம் பொருந்தாது. ஏனென்றால், முன்னொரு சமயம் தேவர்களுக்கும் அசுரர்களுக்கும் சண்டை ஏற்பட்ட பொழுது ஜயமடைந்த தேவர்கள்

தங்கள் தங்கள் சாமர்த்யத்தால் ஜயமேற்பட்டதென்றுக் கருதி கர்வப்பட்டார்கள். அப்பொழுது அவர்களின் கர்வத்தை பங்கப்படுத்துவதற்காக அவர்கள் முன்னிலையில் பரமேச்வரன் யக்ஷரூபமாய் ஆவிர்ப்ப வித்தார். அச்சமயம் அக்கினி யக்ஷனை இன்னாரென்று தெரிந்து கொள்வதற்காக அவரிடம் வந்தவுடன் யக்ஷன் அக்கினியைநோக்கி "எக்காரியத்தைச் செய்ய உனக்கு அசாதரணசக்தி இருக்கிறது" என்றுவினவ அதற்கு அக்கினி சர்வத்துடன் "பூமியிலிருக்கும் எல்லாவற்றையும் பொசுக்கிச் சாம்பலாக்குவேன் என்று பதில் சொன்னான்" "அப்படியானால் இந்தத் துரும்பைப் பொசுக்கு பார்ப்போம்" என்று யக்ஷன் சொல்ல உடனே அக்கினி தனது சக்தி யாவற்றையும் உபயோகப்படுத்தியும் அதைப் பொசுக்க முடியவில்லை. இவ்விதமே வாயு இந்திரன் முதலியவர்களுக்கும் அவரவர்கள் காரியங்களைச் செய்வதில் சக்தியைக்குறைத்து யக்ஷன் மறைந்தார். தேவர்கள் அனைவரும் ஒன்றுகூடி தங்களுக்கு முன்னால் தோன்றிய யக்ஷனின் உண்மையான ஸ்வரூபம் தெரியாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் பொழுது பரப்பிரும்ம வித்யாதி தேவதையான பார்வதீ தேவியார் அவர்கள் முன்னால் ஆவிர்ப்பவித்து பரமேச்வரன்தான் உங்கள் கர்வபங்கத்திற்காக யக்ஷ ரூபமாய் ஆவிர்ப்பவித்தார் என்று உபதேசித்ததாய் கேனோபஷனித்திலும், புராணங்களிலும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வுபாக்யானத்தாலும், "ஜநிதா ஜநிதாஸஂயுஂ, ஶிஷாஷாதஃ வவெத, ஶிஷொஷெதி ஸஂயுஃ,

பீஷாஸ்மாதக்நிஶ்சேந்த்ரஶ்ச, யோऽக்நௌ திஷ்டந் யோ க்நிமந்தரோ யமயதி ... நாவி வெஶ" என்ற வாக்யங்களாலும் அக்னி என்ற தைவம் பரமேச்வரனால் உண்டுபண்ணப் பட்டதென்றும், அவரால் நியமனம் செய்யப்படுகிற தென்றும் ஏற்படுவதால் அவ்வக்னியினிடம் ஸர்வேச்வரத்வம் முதலியவைகள் எவ்விதம் சம்பவிக்கும்.

"மௌணமௌலகூணிகமலீ" என்ற வசனத்தாலும் மந்திராதிகரணத்தில் "மந்திரங்களெல்லாம் அனுஷ்டிக்க வேண்டியதை ஞாபகப் படுத்துவதற்காக ஏற்பட்டிருக்கின்றன" என்று சித்தாந்தம் செய்திருப்பதால் அதற்குப் பங்க மேற்படாம லிருப்பதற்காக அந்தந்த மந்திரங்களுக்கு உபயோகத்தை அநுசரித்து லக்ஷணை முதலியவைகளால் அர்த்தம் கற்பிக்கவேண்டுமென்றுமட்டும் கூறப்பட்டதேயல்லாமல் ஒரு இடத்தில் தாத்பர்யத்தை கற்பிப்பதற்கு வேண்டிய பிரபல பிரமாண மிருந்தாலும் எந்தெந்த இடங்களில் உபயோக மிருக்கிறதோ அவ்வவ்விடங்களில் தாத்பர்யமு மிருக்குமென்றும் போதிக்கப்படவில்லை. ச்ருதி, லிங்கம் இவ்விரண்டும் பிரகரணத்தைக் காட்டிலும் பிரபல பிரமாண மாகையால் பிரகரணத்திற்கு பாதம் ஏற்படுவது தோஷமாகாது. ஆதலால், பதிவிரதையான ஸ்திரீயானவள், பலரைப் பார்த்தாலும், பலருடன் பேசினாலும் அவளது மனதுமாத்திரம் எவ்விதம் தனது கணவனிடமே ஈடுபட்டிருக்குமோ, அதுபோல் ஸ்ரீ ருத்திரோபனிஷத்திற்கு

ப்பல இடங்களில் உபயோகம் கூறப்பட்டிருந்த போதி லும் ஸாமான்ய பரப்பிரும்மத்தினிடம் உபயோகத்தைப் போதிக்கிற 'வேதா நிஹவா அக்ரே தமஸ' நாஸீத்யாதி, என்ற வசனம் ஸ்ருதி விசேஷோபஷ்டம்பக மாயும் மற்ற வசனங்கள் அவ்வித மில்லாமலு மிருப்பதால் ஸ்ரீ ருத்திரோபா ஸனத்தின் தாத்பர்யம் ஸாமான்ய பரப் பிரும்மத்தினிடமே ஸ்திரப்பட் டிருப்பதாய் நிச்சயிக்கி றோம். நிற்க.

ஸ்ரீ ருத்திரத்திற்கு பரமேச்வர மஹிமா நிரூபணத் தில் உபயோகத்தைப் போதிக்கிற வசனம் கிடையா தென்று வைத்துக்கொண்டாலும் ஸ்ரீ ருத்திரனின் பார ம்யமிதனால் ஸித்திக்காமல் போகாது. ஏனென்றால் 'ருத் திரம் அக்கினிபரம்'' என்ற பதத்திற்கு ''ஸர்வேச்வர னாகவும் ஸ்ரீ ருத்திரனாகவும் அக்கினியை ஸ்துதிப்பதில் தாத்பர்யமுள்ளது'' என்றே பொருள் ஏற்படுகிறது. கீழ்ப்பட்டவனை மேல்பட்டவனாய்ப் பாவித்து ஸ்துதி செய்வதே லோக சம்பிரதாயம். உத்தர மீமாம்சை யிலும் இவ்விஷயம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. மேன்மை எதனாலென்று அபேக்ஷயுண்டாகும்பொழுது ''ஸர்வா ணயா ஸஹஸ்ராக்ஷ்ரா விரூபாக்ஷ்ரா என்ற இடத் தில் ஸம்ஹிதி பிரமாணத்தால் ஸஹஸ்ராக்ஷீரவை ரூவ்ய வரிஷ்டமாக ஸர்வஜ்ஞ ஸ்ரஷ்ட்ர மாகிறது'' என்று அருணாதிகரணத்தில் சொல்லியபடி உத்க ர்ஷ நிரூபகமாய் ஸம்பத்தி லிருக்கும் ஸர்வேச்வர க்வம் முதலியவைகளையே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

ஆதலால் ஸ்ரீ ருத்திரத்திற்கு பரமேச்வர மஹிமா நிரூபணத்தில், விநியோகத்தைப் போதிக்கிற வாக்யமில்லாவிடினும் ஸ்ரீ ருத்திர பாரம்பர்யமானது, இதனால் சித்திக்கலாம் என்று ஊகிக்கிறோம். இதைப்பற்றி மற்றொரு சமயம் விரிவாய் வரைவோம்.

ஸ்ரீ ருத்திரம் பரமேச்வரபரமாக இருந்தாலும் அதில் பல இடங்களில் இஷ்டம் கிடைக்க வேண்டும் அனிஷ்டம் விலகவேண்டுமென்று பிரார்த்தனையும் அடிக்கடி நமஸ்காரமும் காணப்படுவதால் ஸ்ரீ ருத்திரம் பரமேச்வரனை ஸ்துதி செய்வதற்காக ஏற்பட்டதென்று தெரிகிறது. ஸ்துதி செய்யும் சந்தர்ப்பத்தில் இல்லாத சமாசாரங்களையும், குணங்களையும் கூறுவது சகஜமானதால் ஸ்ரீருத்திரத்தில் கூறப்பட்டிருக்கும் ஸர்வேச்வரத்வம் முதலியவைகள் உண்மை என்று எவ்விதம் நிச்சயிக்கமுடியுமென்ற ஆசங்கைப் பிறருக்கு ஏற்படலாம். அதற்கும் சமாதானம் கூறுவோம். இஷ்டம் கிடைக்க வேண்டுமென்றும், அனிஷ்டம் விலக வேண்டுமென்றும் பிரார்த்தித்திருப்பதால் ஸ்ரீ ருத்திரம் பரமேச்வர ஸ்துதிபரமென்று ஊஹித்ததுமட்டும் ஒருவாறு அங்கீகரிக்கத் தகுந்ததாக இருந்தபோதிலும், அதிலிருந்து ஸ்ரீ ருத்திரத்தில் சொல்லப்படும் ஸர்வேச்வரத்வம் முதலியவைகள் உண்மையாக சித்திக்காதென்று ஊஹித்தது மட்டும் ஏகாந்தமாய் (நிச்சிதமாய்) ஒத்துக்கொள்ளத் தக்கதாக இல்லை. ஸ்துதி செய்யும் சந்தர்ப்பங்களில் ஸ்துதிக்கத் தகுந்த வஸ்துவினிடமிருக்கும் குணங்களையே சொல்வதென்ற நியமம் எவ்விதம் கிடையாதோ அவ்வி

தமே இல்லாததையேச் சொல்லுகின்ற நியமமும் கிடையாது. ஆதலால் ஸ்துதியி லிருந்து ஸர்வைச்வர்யத்வம் முதலியவைகள் ஸ்ரீ ருத்திரனிடம் உண்மையிலிருக்கின்றனவா? இல்லையா? என்ற சந்தேகந்தான் ஏற்படும். ஆகிலும் ஸ்துதிசெய்ய ப்ரவிருத்தி: சாந்தோக்யவாஜபிகை முதலிய உபநிஷத்துக்கள் ஸர்வைச்வர்யத்வம் முதலியவைகளை ஸ்ரீருத்திரனிட மிருப்பதாய் போதிப்பதால் வேறு வேதவாக்யத்தின் ஒற்றுமையை அனுஸரித்து ஸ்ரீ ருத்திரத்தில் சொல்லப்படும் ஸர்வைச்வர்யத்வம் முதலியவைகள் ஸ்ரீ ருத்திரனின் உண்மையான குணங்களென்றே தீர்மானிக்கிறோம்.

ருத்திரத்தில் பல விடங்களில் "தாங்கள் கோபித்துக்கொள்ளவேண்டாம், என்னையும் என்னைச் சேர்ந்தவர்களையும் ஹிம்ஸிக்க வேண்டாம், தாங்கள் கையில் அம்பையும் வில்லையும் வைத்திருப்பதைப் பார்க்கப் பயமேற்படுகிறது" என்று வர்ணிக்கப்பட்டிருப்பதால் ஸ்ரீ ருத்திரன் என்ற தைவம் மிகவும் உக்கிரஸ்வபாவமுள்ளதென்றும், சாதாரண யுத்தவீரனைப்போலுள்ளதென்றும், தமோகுணத்தைப் பிரதானமாய்க் கைகொண்டதென்றும், ஆனதுபற்றியே தமோகுணம் நிறைந்தவர்களாலேயே உபாஸிக்கத் தகுந்ததென்றும் சிலர் வாதிக்கிறார்கள். அதையும் சற்று விசாரித்துப் பார்ப்போம்.

அரசன் ஸ்வபாவத்தில் மிகவும் சாந்தகுணமுள்ளவனாக இருந்தாலும் ஜனங்களைச் சிக்ஷிக்கும் தரு

வாயில் உக்கிரஸ்வபாவமுள்ளவனாகவும் பயங்கரமான வேஷமுள்ளவனாகவுந்தான் காணப்படுவான். குற்றவாளிகள் விஷயத்தில் உக்கிரஸ்வபாவமுள்ளவனாக இருப்பதுதான் பிரபுவுக்கு அலங்காரம். இதிலிருந்து அரசன் எப்பொழுதும் உக்கிரஸ்வபாவமுடையவன் என்றும், தயவில்லாதவன் என்றும் தீர்மானித்துவிட முடியுமா? அதுபோல் ஸ்ரீ ருத்திரனும் தனது உத்திரவு ரூபமான சுருதி ஸ்மிருதிகளை மீறி நடப்பவர்களிடத்தில் கோபித்து கோரமான உருவத்துடன் சில சிக்ஷைகளை விதிக்கிறார். அதை அனுபவிக்கும் பொழுது குற்றம்செய்த ஜீவன் "நான் செய்தது தப்பிதம். மன்னிக்கவேண்டும். என்னை ஹிம்ஸிக்க வேண்டாம். உம்மைச் சரணமடைகிறேன்" என்று பிரார்த்திக்கிறான். "ப்ரணிபாதப்ரதீகாரஸ்ஸம்ரம்போ ஹி மஹாத்மநாம்" என்ற நியாயப்படி பெரியோர்களிடம் செய்த குற்றங்களை மாற்றிக்கொள்வதற்கு, குற்றங்களை அங்கீகரிப்பதும், சரணாகதியும் தவிர வேறுவழி கிடையாது. ஆகையால்தான் ஸ்ரீ ருத்திரத்தில் கணக்கிலடங்காத நமஸ்காரங்கள் காணப்படுகின்றன. இதனால் ஸ்ரீ ருத்திரனது சுபாவம் எப்பொழுதுமே உக்கிரமென்று எவ்விதம் தீர்மானிப்பது. அவரது ஸ்வபாவமும், உருவமும் எப்பொழுதும் உக்கிரமாகவே இருக்குமானால், "யா தே ருத்ர ஶிவா தநூ ரகோராऽபாபகாஶிநீ, யா தே ருத்ர ஶிவா தநூ ஶ்ஶிவா விஶ்வாஹபேஷஜீ, ஶிவஶ்ச ஶிவதரஶ்ச, நமஶ்ஶிவாய ச ஶிவதராய ச" என்றவைகளால் உருவத்திலும், ஸ்வபாவத்திலும் கூறப்ப

டும் சாந்தத்தன்மை எவ்விதம் பொருந்தும். யுத்தவீர னைப்போல் ஸ்ரீ ருத்திரன் தனுஸ், பாணம், கத்தி, கேடயம், கதை முதலியவைகளுடன் கூடியிருப்பதாய் வர்ணித்திருப்பதற்கு "[illegible]" என்றபடி "காலம், தேசம், பொருள், மனிதன் முதலியவர்களின் உருவமாய்க்காணப்படும் ஹிம்ஸா சாதனங்கள் யாவும் ஸ்ரீ ருத்திரனுடைய ஆயுதங்களே" என்ற கருத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். [illegible] வம்" என்றபடி எதையும் மறைத்துச்சொல்வதே வேதத்தின் ஸ்வபாவம். இவ்வபிப்பிராயம் தெரியாமல் ஸ்ரீ ருத்திரனை சாதாரண யுத்தவீரனைப்போல் வர்ணித்திருப்பதாய் சிலர் நினைக்கிறார்கள். ஒன்றின் ரஹஸ்யம் அதிலேயே பாடுபட்டவர்களுக்குத்தான் தெரியும். ஆனதுபற்றியே "[illegible]" என்று மஹான்களும் கூறியுளார். ஆதலால் ஸ்ரீ ருத்திரத்தின் ரஹஸ்யம் தெரியாமல் பிதற்றுகிறவர்களின் வாதத்தைக் கேட்டு மதிமயங்க வேண்டாம்.

ஸ்ரீ ருத்திரத்தில் 11 அனுவாகங்களிருக்கின்றன. அனுவாகம் என்பது வைதிகபதம். அது ஒரு வைதிக கிரந்தத்தின் உட்பிரிவைக் குறிப்பிடும். அவைகளில் முதலனுவாகத்தால் [illegible] ரூபமான தனது ஆஜ்ஞையை மீறி நடந்ததால் கோபமடைந்த பகவான் பிரஸன்னராக ஆகவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கப் படு

கிறார். இரண்டாவ தனுவாகம் முதல் 8 அனுவாகங்களால்—பகவத் பிரஸாதம் [illegible] சாதனைக்குத்தான் சிறந்த சாதனமாதலால் ஸஹஸ்ரஸோ ஸஹஸ்ராக்ஷகவும், ஸஹஸ்ரபாதகவும் முதலியவைகளை நிரூபித்து பகவான் நமஸ்கரிக்கப்படுகிறார். அவைகளிலும் இந்தெந்த அனுவாகத்தால் இவை இவைகள் சொல்லப்படுகின்றன என்பதை அந்தந்த அனுவாகத்தின் அவதாரிகையில் கூறியிருக்கிறோம். 10-வது அனுவாகத்தால் கீழ்ச்செய்த நமஸ்காரங்களால் பிரஸன்னராய் ஆன பகவானிடம் இஷ்டம் கிடைக்க வேண்டும், அநிஷ்டம் விலக வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கப்படுகின்றன. 11-வது அனுவாகத்தால் [illegible] அனுகூலனு யிருப்பதுபோல அவனது பரிவாரங்களும் அனுகூலமா யிருந்தால்தான் காரியகாரியங்கள் சீக்கிரம் சித்திக்கு மாதலால் ஸ்ரீ ருத்திரனின் பரிவாரங்களான பிரமத கணங்கள் நமஸ்காரம் முதலியவைகளால் பிரார்த்திக்கப்படுகிறார்கள்.

இந்த ஸ்ரீ ருத்திரம் வேதமந்திரியில் நடுநாயகம் போல் யஜுஸ்ஸம்ஹிதையின் 4-வது காண்டம் 5-வது பிரச்னமா யமைந்திருப்பதிலிருந்தே மற்றெல்லா வேத பாகங்களிலும் சிறந்ததென்று தெரிகிறது. ஏகஸ்ஸதம் யஜுஸ்ஸாகாஸ்ஸாமஸாகா ருக்வேதா நிஷ்டாஸ்த்ராயதே என்று பட்டபாஸ்கரர் சொல்லியபடி 101 யஜுஸ்ஸாகைகளில் படிக்கப்படுவதாலும், அநேக ருத்திர கணங்கள் பிரதி பாதிக்கப்படுவதாலும் 'ஸதருத்திரீயம்' என்றும் மற்றொரு பெயருண்டு. இதில் அநேக மஹாமந்தி-

அடைந்து விடலாம். இவ்வளவு ஸௌலப்யத்துடன் ஸர்வேச்வரனாகவு மிருக்கிறார். அப்பேர்ப்பட்ட மஹாதேவனை ஸ்துதி செய்வதாலும் ஸ்ரீ ருத்திரம் எல்லாவற்றிலும் மேலான தென்று ஏற்படுகிறது.

“யோ(அ)ர்த்தஜ்ஞ இத் ஸகலம் பத்ரமச்னுதே நாகமேதி ஜ்ஞானவிதூதபாப்மா” (அர்த்தமறிந்தவன் [இம்மையில்] சகல க்ஷேமத்தையும் நிச்சயமாய் அடைகிறான். அர்த்த ஞானத்தால் விலகின பாபமுள்ளவனாய் [மறுமையில்] நாக மென்ற மேலானநிலையை அடைகிறான்) என்றபடி, ஆஸ்திக சிகா மணிகளனைவரும், ஸ்ரீ ருத்திரத்தின் பொருளை அறிந்து பாராயணம் செய்வதால் இம்மையிலும் மறுமையிலும் சகலக்ஷேமத்தையுமடையுமாறு நமது முன்னோர்களான மகான்களால் இயற்றப்பட்ட அநேக பாஷ்யங்களுக்கிணங்க பதவுரை, தாத்பர்யம், ரஹஸ்யார்த்தம் இவைகளுடன் எளிய தமிழ் நடையில் மொழிபெயர்த்திருக்கிறோம். ஆகவே ஆஸ்திகசிகாமணிகள் நமது சிரமம் பயன்படுமாறு முன் வருவார்கள் என்று எதிர் பார்க்கிறோம். நிற்க, பெரும்பாலும் வடமொழி வல்லவர்களுக்குத் தென்மொழி இலக்கண வழுக்குகள் இன்றிமையயாதது. ஆனது பற்றி இம் மொழிபெயர்ப்பில் இடையிடையே நேர்ந்துள்ள குறைகளை மறுபதிப்பில் மாற்றவும் சங்கல்பித்திருக்கிறோம்.

பண்டித, கணேச சாஸ்திரியள்
மீமாம்ஸா சிரோமணி,
நியாய வியாகரண பாரங்கதர்.

16340

ஸ்ரீ கணேசாய நம꞉

ஸ்ரீ சிவாப்யாம் நம꞉।

ஸ்ரீ ருத்ரோபநிஷத்த்ராவிடவ்யாக்யா

ப்ராரப்யதே॥

ஓம்। நமஸ்தே ருத்ர மந்யவ உதோ த இஷவே நம꞉।
நமஸ்தே அஸ்து தந்வநே பாஹுப்யாமுத தே நம꞉॥

ருத்ர	(பக்தியுடன் வணங்குகிறவர்களின்) துக்கத்தையும், அதன் காரணமான பாபத்தையும் விரட்டுகிற ஓ பகவானே!
தே	உம்முடைய
மந்யவே	கோபத்திற்கு
நம꞉	நமஸ்காரம்
(அஸ்து)	(இருக்கட்டும்)
தே	உம்முடைய
இஷவே உத	பாணத்திற்கும்
நம꞉	நமஸ்காரம்

(𑌅𑌸𑍍𑌤𑍁)	(இருக்கட்டும்)
𑌤𑍇	உம்முடைய
𑌧𑌨𑍍𑌵𑌨𑍇	வில்லிற்கும்
𑌨𑌮𑌃	நமஸ்காரம்
𑌅𑌸𑍍𑌤𑍁	இருக்கட்டும்
𑌤𑍇	உம்முடைய
𑌬𑌾𑌹𑍁𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌤	(பாணம், வில், இவைகளுடன் கூடின) இரண்டு கைகளுக்கும்
𑌨𑌮𑌃	நமஸ்காரம்
(𑌅𑌸𑍍𑌤𑍁)	(இருக்கட்டும்.)

ஓ ருத்திரனே; தன்னைச் சரணமடைந்தவர்களின் துக்கத்தை விலக்கி வைக்கும் சுபாவமுடையவராய் நீரிருக்கிறீர். நானோ ச்ருதி ஸ்மிருதி ரூபமான உமது ஆக்ஞையை மீறி நடந்ததால் உமது கோபத்திற்குப் பாத்திரனாக இருக்கிறேன். பெரியோர்களிடம் செய்த குற்றத்தை மாற்றிக் கொள்வதற்கோ சரணாகதி தவிர வேறுவழி கிடையாது. ஆதலால் உம்மைச் சரணமடைகிறேன். எனது குற்றங்களை மன்னித்துக் கோபத்தைத் தணித்துக் கொள்வதுடன் உமது ஆயுதங்களையும் சாந்தமாகச் செய்யவேண்டும் என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

ஸ்ரீ ருத்திரனுடைய ஆயுதங்கள் உத்திரவை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு அவரது ஸன்னிதியில் காத்துக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆதலால் ஸ்ரீ ருத்திரனுக்குக் கோபம் ஏற்பட்டவுடன் பாணம் முன்வந்து சேருகிறது.

பிறகு அவரது வில் வந்து சேருகிறது. இவைகள் வந்து சேர்ந்தவுடன் ஸ்ரீருத்திரன் ஒரு கையால் பாணத்தையும், மற்றொரு கையால் வில்லையும் எடுக்கிறார். இக்கிரமத்தை யனுசரித்து இம்மந்திரத்தால் நமஸ்காரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

யா த இஷு: ஶிவதமா ஶிவம் பபூவ தே தனு: ।
ஶிவா ஶரவ்யா யா தவ தயா நோ ருத்ர ம்ருடய ॥

தே	உம்முடைய
யா	எந்த
இஷு:	பாணமானது
ஶிவதமா	(முன் என்னிடத்தில் கோபத்தால் கொடூரமாயிருந்தபோதிலும் இப்பொழுது நான் செய்த நமஸ்காரத்தால்) மிகவும் சாந்த உருவமுள்ளதாக
பபூவ	ஆனதோ
தே	உம்முடைய
தனு:	(எந்த) வில்லானது
ஶிவம்	சாந்த உருவமுள்ளதாய்
பபூவ	ஆனதோ
யா	எந்த
ஶரவ்யா	பாணங்களைப் போடும் பையானது
ஶிவா	சாந்த உருவமுள்ளதாய்

பபூவ	ஆனதோ
தயா	அந்த பாணத்தாலும் வில்லினாலும் அம்பறாத்தூணியாலும்
நஃ	எங்களை
ம்ருடய	சுகப்படுத்தும்.

யாதெ ருத்ர ஶிவா தநூ ரகோராऽபாபகாஶிநீ ।
தயா நஸ்தநுவா ஶந்தமயா கிரிஶந்தாபிசாகஶீஹி ॥

கிரிஶந்த	(ஸ்ரீருத்திர ஜப மாத்திரத்தால் மோக்ஷமடையலாமென்ற தங்களது) பிரதிக்ஞையில் என்றைக்கும் நிலைத்திருந்து மோக்ஷ சுகத்தைக் கொடுப்பவரே
தெ	உம்முடைய
யா	எந்த
தநூஃ	சரீரமானது
அகோரா	(ஆயுதங்களைத் தரித்திருந்த போதிலும் குற்றமில்லாதவர்களுக்கு) பயத்தை உண்டு பண்ணாததோ
ஶிவா	இவ்வுலக சுகத்தை கொடுக்கக்கூடியதோ
அபாபகாஶிநீ	(பாபத்தை அதன் வாசனையுடன் நாசம் செய்கிற பிரும்ம ஞானத்தை

	பிரகாசப்படுத்தக் கூடியதோ (உண்மையைக் கூடியதோ)
தயா	அந்த
ஶந்தமயா	அளவுகடந்த சுகவடிவமான
தநுவா	சரீரத்தால்
அபிசாகசீஹி	(பிரும்மவிஷயமான அறிவை) நன்கு பிரகாசப்படுத்தும் (கொடுப்பீராகவும்.)

ஓ ருத்திரனே; பிரும்மானுபவமானது சிரவணம் மனனம் நிதித்யாஸனம் முதலிய சாதனங்களால் ஏற்பட வேண்டியதாக இருந்தபோதிலும் ஜாபாலோபனிஷத்தில் ஸ்ரீ ருத்திர ஜப மாத்திரத்தால் மேற்சொல்லிய மோக்ஷ சாதனமான அறிவை அடையலாமென்று சொல்லியிருக்கிறது. "ஶ்ருதிஸ்ம்ருதீ மமைவாஜ்ஞா" என்ற நியாயப்படி அதுவும் உமது வார்த்தையாகையால் அதை உண்மையாகச் செய்வதற்காக, ஸ்ரீ ருத்திர பாராயணம் செய்யும் எனக்கு மேலே சொல்லிய ஞானத்தைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

ஸ்ரீ ருத்திரனுக்குப் பிரதானமாய் இரண்டு உருவங்கள் உண்டென்றும் அவைகளில் ஒன்று மிகவும் சாந்த குணமுடையது மற்றொன்று மிகவும் பயத்தைக் கொடுக்கக் கூடியதென்றும் அனுக்கிரஹம், நிக்கிரஹம் இவைகளை செய்யும்பொழுது முறையே மேல்சொல்

ஸிய உருவங்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்படுமென்றும் இதனால் தெரிகிறது.

𑌯𑌾𑌮𑌿𑌷𑍁𑌂 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌵𑍇 ।
𑌶𑌿𑌵𑌾𑌂 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁 𑌮𑌾 𑌹𑌿𑌂𑌸𑍀𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍 ॥

𑌗𑌿𑌰𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤	கைலாசத்திலிருந்துகொண்டு சுகத்தைக்கொடுப்பவரே!
𑌗𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰	(குற்றவாளியாக இருந்தாலும் தன்னை பஜிப்பவனை காப்பாற்றுகிறேன் என்று) பிரதிக்ஞை செய்தபடி ரக்ஷிப்பவரே!
𑌯𑌾𑌂	எந்த,
𑌇𑌷𑍁𑌂	பாணத்தை
𑌅𑌸𑍍𑌤𑌵𑍇	(பாவம்செய்தவர்களைக்குறித்து) விடுவதற்கு
𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇	கையில்
𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌷𑌿	வைத்துக்கொண்டிருக்கிறீரோ
𑌤𑌾𑌂	அந்த பாணத்தை
𑌶𑌿𑌵𑌾𑌂	சாந்தமாக
𑌕𑍁𑌰𑍁	செய்யும்
𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂	பெண், பிள்ளை முதலிய பந்துக்களையும்
𑌜𑌗𑌤𑍍	பசு, கன்று, வயல், வீடு, தோட்

டம் முதலியவைகளையும்

ஊஹிம்ஸீ: துன்பப்படுத்தாதேயும் (மேல்சொல்லியவைகளுக்குக் கெடுதலை உண்டுபண்ணுதேயும்.)

குற்றம் செய்தவர்களா யிருந்தாலும் தன்னைச் சரண மடைகிறவர்களைக் காபபாற்றுகிறவராகவும், அனைவர்க்கும் க்ஷேமத்தையே கருதுகிறவராகவும் நீரிருப்பதால் உமது ஆயுதங்களுக்கு என்பேரி லேற்பட்டுள்ள கோபத்தைத் தணிக்க வேண்டும். தணித்ததின் அடையாளமாக எனது பரிவாரங்களுக்கு துக்கம் விலகி க்ஷேமம் ஏற்படவேண்டும் என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

ஶிவெ நஃ வஃவலா கூாமிரி ஶா ஊா வஃஊாஷெஸி ।
யயாந ஸவ் தஜமஜ் யஷ்ம் ஸுமநா அஸஷ் ॥

மிரிஶ	வேதமாகிற மலையில் படுத்துக்கொண்டிருப்பவரே-அதாவது வேதங்களால் துதிக்கப்பட்டவரே
கூஊ	களங்கமற்றவரே
யயா	எவ்விதம் செய்த ஸ்துதியால்
நஃ	எங்களுடைய
ஸவ் தஷ்	எல்லா
ஜமஷ்	பசு, பிள்ளை முதலியவைகள்
அயக்ஷ்மம்	ரோகமில்லாததாகவும்

ஸுமநா:	ஒன்றோடொன்று ஸ்நேஹமுள்ளதாகவும்
அஸத்	இருக்குமோ
ஶிவேந	மங்களத்தைக் கொடுக்கிற
வசஸா	(அவ்விதமான) ஸ்தோத்திரத்தால்
த்வா	உம்மை
வதாமஸி	ஸ்தோத்திரம் செய்கிறோம்

ஓ ருத்திரனே! எல்லா வேதங்களாலேயும் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்ட உம்மை நான் ஸ்தோத்திரம் செய்யுவது மிகவும் பொருந்தமுள்ளதாயிருக்கிறது. அசுத்தமான தெருக்களின் ஜலம் கங்கா ஜலத்துடன் சேர்ந்த போதிலும் கங்கா ஜலம் அசுத்தியை யடையுவதில்லை அதற்கு மாறாக வீதிகளின் ஜலம் கங்காஜலம் போல் பரிசுத்தியை யடைகிறது. அதுபோல் மஹா பாபியான எனது வார்த்தையின் சம்பந்தம் களங்கமற்ற தங்களுக்கு ஏற்பட்டபோதிலும் எவ்வித தோஷமும் ஸங்கிரமிக்காது. எனது வார்த்தைக்கேவேதத்திற்குள்ள கவுரவம் ஏற்படும் என்று இவ்விடமுள்ள ஶிவேந வசஸா என்ற ஸம்போதனத்தால் தெரிவிக்கப்பட்டது.

அத்யவோசதத்யவக்தா ப்ரதமோ தைவ்யோ பிஷக்|
அஹீஞ்ச்ச ஸர்வாஞ் ஜம்பயந்த் ஸர்வாஶ்ச யாதுதாந்ய:||

அத்யவக்தா	(தன்னை பஜிப்பவர்களிடத்தில் குற்

	றத்தை மறைத்து) பக்ஷபாதி மாய் பேசுகிறவராயும்.
ப்ரத²ம:	(எல்லாதேவர்களுக்கும்) முதலான வராயும் (சிறந்தவராயும்)
தை³வ்ய:	எல்லா தேவர்களிடத்திலும் அந்தர்யாமி ரூபமாயிருப்பவராயும்
பி⁴ஷக்	(பாபம் ரோகம் ஸம்ஸாரம், தாரித்திரியம் இவைகளால் ஏற்படக்கூடிய துக்கங்களை விலக்குகிற) வைத்தியராயுமிருக்கிற ஸ்ரீ ருத்திரன்
ஸர்வாந்	எல்லா விதமான
அஹீம்ஶ்ச	பாம்பு, தேள், திருடன்; புலிமுதலிய நேரில் ஹிம்ஸிக்கிற துஷ்ட ஜந்துக்களையும
ஸர்வா:	எல்லாவிதமான
யாதுதா⁴ந்யஶ்ச	மறைந்திருந்துஹிம்ஸிக்கிற, ராக்ஷஸன், பிசாசு, வியாதி முதலிய வைகளையும்
ஜம்ப⁴யந்	நாசம் செய்துகொண்டு
அத்⁴யவோசத்।	என் குற்றங்களை மறைத்து பக்ஷபாதமாய் பேசட்டும்.

ஓ ருத்திரனே! தன்னை பஜிப்பவர்களிடத்தில் அதிகமான தயவைச் செலுத்தி குற்றங்களை மறைத்து பேசுகிறவராகவும் மற்றெல்லா தேவர்களுக்கும்

மேலானவராகவும் அவர்களை அந்தந்த கார்யங்களை செய்யும்படி அந்தர்யாமியாயிருந்து தூண்டுகிறவராகவும், சிறந்த வைத்தியராகவும் நீரிருப்பதால், பாபியான அடியேனை ஹிம்ஸிப்பதற்கு யமன் முதலியவர்களால் அனுப்பப்பட்ட பாம்பு தேள் முதலிய நேரில் ஹிம்ஸிக்கக்கூடிய ஜந்துக்களையும், பிசாசு வியாதி முதலிய மறைந்திருந்து ஹிம்ஸிக்கக்கூடியவைகளையும் நாசம் செய்து காப்பாற்ற வேண்டும். நீரிவ்விதம் செய்ததை தெரிந்துகொண்டு யமன் முதலியோர்கள் தங்களிடம் வந்து "பாபியான இந்த ஜீவனை கஷ்டப்படுத்துவதற்காக அனுப்பப்பட்ட எனது தூதர்களை ஏன் நீர் கொன்றீர்! இவன் பாபியல்லவா" என்று கேட்டால் இவன் என்னைச் சேர்ந்தவன்; இவனிடம் பாபமேது? இவனை சிக்ஷிப்பதற்கு உங்களுக்கு அதிகாரங் கிடையாது என்று குற்றத்தை மறைத்துப் பேசவேண்டும். சிறந்த வைத்தியன் சரீரத்தி லேற்பட்டுள்ள காயத்தை கீறுவதாலும், எரிச்சலைத் தருகிற மருந்துகளைப் போடுவதாலும் வியாதியுள்ளவனுக்கு தற்சமயம் துக்கத்தை கொடுக்கிறான். அவ்விதம் செய்வதெல்லாம் வியாதியுள்ளவன் க்ஷேமமடைவதற்கே. அதுபோல பாம்பு ராக்ஷஸர் முதலியவர்களை நீர் ஹிம்ஸிப்பது, அதன் பாப ஜந்மம் தொலைந்து படிப்படியாய் மேல் ஜந்மங்களை யடைந்து க்ஷேமமடைவதற்கே சாதனமாகும். ஆதலால் தயாளுவான நீர் மேல் சொல்லியவைகளை நாசம் செய்து எனக்கும் அவைகளுக்கும் நன்மையை செய்யவேண்டும். நீரென்னிடம் ஸ்நேஹம் வைப்பீரேயானால் உம்பால் தூண்டப்பட்ட மற்றெல்லா

தேவர்களும் ஸ்நேஹம் செய்து தங்கள் தங்கள் லோகங்களுக்கு வரவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து அழைத்துச் சென்று நல்ல மரியாதையும் செய்வார்கள் என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

𑌅𑌸𑍌𑌯 𑌸𑍍𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑍋 𑌅𑌰𑍁𑌣 𑌉𑌤 𑌬𑌭𑍍𑌰𑍁𑌃 𑌸𑍁𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌃।
𑌯𑍇𑌚𑍇𑌮𑌾𑌂 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌅𑌭𑌿𑌤𑍋 𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰
𑌶𑍋𑌽𑌵𑍈𑌷𑌾𑌂 𑌹𑍇𑌡𑌈𑌮𑌹𑍇 ॥

𑌯𑌃	இம் மந்திரங்களால் துதிக்கப்பட்ட எந்த ஸ்ரீ ருத்திரன்
𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌃	(உதிக்குங்காலத்தில்) மிகவும் சிவந்தவராகவும்
𑌅𑌰𑍁𑌣𑌃	(பிறகு) கொஞ்சம் சிவந்தவராகவும்
𑌉𑌤	அதற்கும் பிறகு
𑌬𑌭𑍍𑌰𑍁𑌃	பொற்கொன்னை நிறமுள்ளவராகவும்
𑌸𑍁𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌃	பனி இருட்டு முதலியவைகளை நாசம் செய்து லோகத்திற்கு சுகத்தை கொடுப்பவராகவு மிருக்கிற
𑌅𑌸𑍌	எல்லோராலேயும் பார்க்கக்கூடிய இந்த சூரியன் வடிவமாயிருக்கிறாரோ
𑌯𑍇𑌚	எந்த
𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌃	ருத்திரகணங்கள்

ஐ2ாஉஹிதஃ	இந்த பூமியின் நான்கு பக்கங்களிலும் (இருக்கிற)
தி3க்ஷு	திக்குகளில்
ஸஹஸ்ரஶஃ	ஆயிரம் ஆயிரம்பெயர்களாய்
ஶ்ரிதாஃ	(ஸ்ரீ ருத்திரனின் தூண்டுதலால் ஜனங்களுக்கு பாபபுண்ணியங்களுக்குத் தக்கபடி நன்மைகளையும் தீமைகளையும் செய்வதற்கு) இருந்துகொண்டிருக்கிறார்களோ
ஷஷாம	இவர்களுடையவும் (ஸ்ரீருத்திரனுடையவும்)
ஹேடஃ	(செய்யவேண்டியதைச் செய்யாததாலும் செய்யாதே என்று தடுத்ததைச் செய்ததாலும் உண்டான) கோபத்தை
அவஉஹெ	(ஸ்துதி, நமஸ்காரம், முதலியவைகளால்) போக்குகிறோம்.

அவஸ்யோ z வஸவட்டுகி நீலக்ரீவோ விலோஹிதஃ।
உதைநம் கோபா அத்ருஶ்ரந் உதஹார்ய: ॥
உதைநம்விஶ்வா பூதாநி ஸ த்ருஷ்டோ ம்ருடயாதி நஃ ॥

யஃ	எந்த ருத்திரன்
நீலக்ரீவஃ	(லோகங்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக காலகூட விஷத்தைக் கழு

	த்திற்குள் நிறுத்தினதால்) கறுமையான கழுத்தை யுடையவர் என்று பிரசித்தியடைந்தாரோ
அஸௌ	அந்த ருத்திரன்
விலோஹித:	(உதிக்கும் சமயத்தில்) மிகவும் சிவந்தவராய்
அவஸர்பதி	வெளிவருகிறார்
ஏநம்	சூரியரூபியான ஸ்ரீருத்திரனை
கோபா:	இடையர்களும்
அத்ருஶந்	பார்க்கிறார்கள்.
உதஹார்ய:	(இடையர்களைக் காட்டிலும் மூடர்களான) ஜலம் கொண்டுவரும் ஸ்திரீகளும்
அத்ருஶந்	பார்க்கிறார்கள்.
விஶ்வா	எல்லாவிதமான
பூதாநி	(எருமை, பசுமுதலிய) பிராணிகளும்
அத்ருஶந்	பார்க்கின்றன.
ஸ:	அந்த சூரிய ரூபியான ஸ்ரீருத்திரன்
த்ருஷ்ட:	தியானம் செய்யப்பட்டவராய்க் கொண்டு
ந:	எங்களை
ம்ருடயாதி	சுகமுள்ளவர்களாகச் செய்யட்டும்.

பரமேச்வரனுடைய மாயா சம்பந்தமற்ற அகண்ட சச்சிதானந்த பரிபூர்ண வடிவம் யோகிகளாலேயும் சிரமப்பட்டு மறிவதற்கு முடியாமலிருக்கிறது. கைலாசம் முதலிய ஸ்தானங்களிலிருக்கும் ஸகுண வடிவமோ உபாஸகர்களாலே தான் காணக்கூடியதாயிருக்கிறது. ஆதலால் எல்லோரும் பார்க்கக்கூடிய உருவத்துடன் தோன்றி அவ்வுருவத்தை பகவத் ஸ்வரூபமாய் உபாஸிப்பவர்களுக்கு ஸகல க்ஷேமத்தை செய்வதற்காக ஸ்ரீ ருத்திரன் தயவினால் தினந்தோறும் சூரிய வடிவமாய் உதிக்கிறார் என்று இதனால் கூறப்பட்டது.

𑌨𑌮𑍋 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑍀𑌲𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌯 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯 𑌮𑍀𑌢𑍁𑌷𑍇 ।
𑌅𑌥𑍋 𑌯𑍇 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍋 𑌽𑌹𑌂 𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌽𑌕𑌰𑌂
𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯	ஆயிரக்கணக்கான கண்களையுடையவரும்
𑌮𑍀𑌢𑍁𑌷𑍇	(பக்தியுடன் வணங்குகிறவர்களுக்குமேகம்போல்) அபீஷ்டங்களை வர்ஷிப்பவரும்
𑌨𑍀𑌲𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌯	கறுத்த கழுத்தை யுடையவருமான ஸ்ரீருத்திரனுக்கு
𑌨𑌮𑌃	நமஸ்காரம்
𑌅𑌸𑍍𑌤𑍁	இருக்கட்டும் (நமஸ்கரிக்கிறேன்)
𑌅𑌥𑍋	மேலும்

𑌅𑌸𑍍𑌯	இந்த ஸ்ரீ ருத்திரனுடைய
𑌯𑍇	எந்த
𑌸𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌃	நெருங்கிப் பழகக்கூடிய பிரமத கணங்கள் (இருக்கிறார்களோ)
𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃	அவர்களுக்கு (ம்)
𑌅𑌹𑌂	நான்
𑌨𑌮𑌃	நமஸ்காரத்தை
𑌅𑌕𑌰𑌂	செய்கிறேன்

ஓ ருத்திரனே ! எல்லா லோகத்தையும் பொசுக்கக்கூடிய காலகூட விஷத்தைக் கழுத்திலும், மிகவும் சிறிதான சந்திர கலையை சிரஸ்ஸிலும் தரித்துக் கொண்டிருப்பதால் தன்னை உபாஸிப்பவர்களிடத்தில் எவ்வளவு பாபங்களிருந்தாலும் அவைகளைக் கவனியாமல் கொஞ்சம் புண்ணியமிருந்தாலும் அதையே பெரிதாகக் கருதி க்ஷேமத்தைச் செய்வேன் என்று ஸௌலப்யத்தை நீர் வெளியிடுகிறீர். இவ்வபிப்ராயத்தை 𑌨𑍀𑌲𑌗𑍍𑌰𑍀வாய என்ற பதமும் 𑌸𑌹𑌸𑌂𑌬𑌂𑌧𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌇𑌤𑌰 𑌸𑌂𑌬𑌂𑌧𑌿 𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑌕𑌂 (சேர்ந்திருப்பதாய் கண்டிருக்கும் இரண்டு வஸ்துக்களில் ஒன்றை தெரிந்துகொள்வது மற்றொன்றை நினைத்துக் கொள்வதற்கு சாதனமாகும்) என்ற நியாயப்படி 𑌨𑍀𑌲𑌗𑍍𑌰𑍀வாய என்ற பதத்திலிருந்து ஞாபகத்திற்கு வந்த 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷 பதமும் தெரிவிக்கிறது. தாங்கள் எல்லாப் பொருள்களிலும் அந்தர்யாமியாயிருந்து கொண்டு எல்லாக் காரியங்களையும் கவனித்துக் கொண்டிருப்பதால்

நான் செய்யும் நமஸ்காரம் கபடமா உண்மையா என்பது நன்றாய் தங்களுக்குத் தெரியும். ஆகலால் எனது நமஸ்காரத்தை பெற்றுக்கொண்டு, மேகம் ஜலத்தைப்போல், வேண்டிய பொருள்களை ஏராளமாய் வர்ஷிக்கவேண்டுமென்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚 𑌧𑌨𑍍𑌵𑌨𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍁𑌭𑌯𑍋𑌰𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌨𑌿𑌯𑍋𑌰𑍍𑌜𑍍𑌯𑌾𑌂 ।
𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍇 𑌹𑌸𑍍𑌤 𑌇𑌷𑌵𑌃 𑌪𑌰𑌾 𑌤𑌾 𑌭𑌗𑌵𑍋 𑌵𑌪 ॥

𑌭𑌗𑌵𑌃	பரிபூரணமான, ஐச்வர்யம், வீர்யம், கீர்த்தி, சம்பத்து, ஞானம், விக்ஞானம், இவைகளுடன் கூடின ஓ ருத்திரனே !
𑌤𑍍𑌵𑌂	நீர்
𑌧𑌨𑍍𑌵𑌨𑌃	வில்லினுடைய
𑌉𑌭𑌯𑍋𑌃	இரண்டு
𑌆𑌰𑍍𑌤𑍍𑌨𑌿𑌯𑍋𑌃	நுனிகளில் (கட்டப்பட்டிருக்கிற)
𑌜𑍍𑌯𑌾𑌂	நாண்கயிற்றை
𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚	அவிழ்த்துவிடும்
𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇	கையில்
𑌯𑌾𑌃	எந்த
𑌇𑌷𑌵𑌃	பாணங்கள் (இருக்கின்றனவோ)
𑌤𑌾𑌃	அவைகளை
𑌪𑌰𑌾𑌵𑌪	தலைகீழாக அம்பாரத்தூணியில் போடும்

ஓ ருத்திரனே ! அளவுகடந்த ஐச்வர்யம் முதலியவைகளையுடைய உமது வில்லின் இரண்டு நுனிகளிலும் கட்டியிருக்கும் ஞாண் கயிற்றை அவிழ்ப்பதற்கு மற்றவன் எவனும் சக்தியற்றவனாகையால் தாங்களே தயவுசெய்து ஞாண்கயிற்றை அவிழ்த்துவிடவேண்டும். நீர் தனுஸ்ஸில் பாணங்களை ஸந்தானம் செய்துவிடாமலிருந்தாலும் அவைகள் நேரில்கிளம்பிவந்து என்னை விழுங்கிவிடும்போல் காணப்படுவதால் அவைகளையும் அம்பறாத்தூணியில் தலைகீழாகவைத்து உமது உத்திரவன்றியில் கிளம்பாமலிருக்கும்படி செய்யவேண்டுமென்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

அவதத்ய த⁴நுஸ்த்வꣳ ஸஹஸ்ராக்ஷ ஶதேஷுதே⁴ ।
நிஶீர்ய ஶல்யானாம் முகா² ஶிவோ ந꞉ ஸுமனா ப⁴வ ॥

ஸஹஸ்ராக்ஷ	ஆயிரக்கணக்கான கண்களையுடையவரே !
ஶதேஷுதே⁴	நூற்றுக்கணக்கான பாணப்பைகளையுடையவரே !
த்வம்	நீர்
த⁴நு꞉	வில்லை
அவதத்ய	தளர்த்தப்பட்ட ஞாண் கயிற்றையுடையதாக செய்து
ஶல்யானாம்	அம்புகளுடைய
முகா²	நுனிகளை
நிஶீர்ய	மழுங்கினதாகச் செய்து

ந:	எங்கள் விஷயத்தில்
ஶிவ:	சாந்த உருவமுள்ளவராகவும்
ஸுமநா:	(தயவினால்) குளிர்ந்த மனதுடைய வராகவும் (அனுக்கிரஹ ஸங்கல் பமுள்ளவராகவும்)
பவ	ஆகவேண்டும்.

ஓ ருத்திரனே ! உமக்கு பாணப்பைகளே கணக்கிலடங்காதவைகளாயிருப்பதால் பாணங்கள் ஏராளமாயிருக்கின்றன என்று சொல்லவும் வேண்டுமோ. லோகத்தில் காலம், இடம், பொருள், மனுஷ்யன் இவர்கள் ரூபமாய் எவ்வளவு ஆக்கஸாதனங்கள் இருக்கின்றனவோ அவ்வளவும் தங்களது ஆயுதங்களே. அடிக்கிற எதிராளி கணக்கிடக்கூடிய கண்களையுடையவனாகவோ, கணக்கிலடங்கிய ஆயுதங்களையுடையவனாகவோ இருந்தால் அவன் கண்ணில் படாமல் ஒளிந்திருந்தோ, அல்லது அவனது சொல்ப பாணங்களை சாமர்த்யத்தால் தன்பேரில் படாமல் வீணாக அடித்தோ ஒருவன் ஒரு சமயம் தப்பித்துக்கொள்ளலாம், நீர் எங்குமந்தர்யாமியாயிருந்துகொண்டு என்னைப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பதாலும், எல்லாப்பொருள்களையும் ஆயுதமாயுடையவராயிருப்பதாலும் எனது சாமர்த்தியத்தால் என்னைக்காப்பாற்றிக்கொள்ளமுடியாது. தாங்கள் தான் தயவினால் குற்றங்களை மன்னித்து காப்பாற்ற வேண்டுமென்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

உக

விஜ்யம் த⁴நு: கபர்தி³னோ விஶல்யோ பா³ணவாம் உத
அனேஶன்னஸ்யேஷவ ஆபு⁴ரஸ்ய நிஷங்க³தி²: ।

கபர்தி³ன:	கபர்த்தம் என்ற பெயருள்ள ஜடா பாரத்துடன் கூடின ருத்திரனுடைய
த⁴நு:	வில்லானது
விஜ்யம்	ஞாண்கயிறில்லாததாக (ஆகட்டும்.)
பா³ணவாந் உத	பாணங்களையும்
விஶல்ய:	பாணமில்லாததாக (ஆகட்டும்)
அஸ்ய	இந்த ருத்திரனுடைய
இஷவ:	பாணங்கள்
அனேஶன்	அடிப்பதற்கு சக்தி யற்றதுகளாக (ஆகட்டும்.)
அஸ்ய	இந்த பகவானுடைய
நிஷங்க³தி²:	கத்தியுறை யானது
ஆபு⁴:	எப்பொழுதும் கத்தியை தரித்துக்கொண் டிருப்பதற்கு சக்தியுள்ளதாக இருக்கட்டும்.

ஸ்ரீ ருத்திரன் என்னை அடிப்பதற்கு வில்லில் ஞாண்கயிற்றை கட்டும்பொழுது ஞாண்கயிறு அறுந்து போகட்டும். வேருகயிற்றையோ அல்லது அதே கயிற்றை முடிந்துகொண்டோ வில்லில்கட்டினாலும் பாணப்பை

யைப் பார்க்கும்பொழுது அதில் பாணங்களில்லாமல்போகட்டும் வேறுபாணங்களை சம்பாதித்தாலும் அவைகள் என்னை துன்பப் படுத்துவதற்கு சக்தியற்றவைகளாக ஆகட்டும். பாணங்களை பிரயோகிப்பதில் பயனில்லாததைக்கண்டு கத்தியை எடுத்து விடுவதற்கு ஆரம்பித்தால் அப்பொழுதுகத்தியின் உறை அதைப்பிடித்துக்கொண்டு விடவேண்டாம். என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

யா தே ஹேதிர்மீடுஷ்டம ஹஸ்தே பபூவ தே தநு:।
தயாஸ்மாந்விஶ்வதஸ்த்வமயக்ஷ்மயா பரிப்³பு⁴ஜ ॥

மீடுஷ்டம	(தன்னை பஜிப்பவர்களுக்கு வேண்டிய பொருள்களை) ஏராளமாய் வர்ஷிக்கும் ஓ ருத்திரனே !
யா	எந்த
தே	உம்முடைய
ஹேதி:	(கத்தி முதலிய) ஆயுதமும்
தே	உம்முடைய
தநு:	வில்லும்
ஹஸ்தே	கையில்
பபூவ	இருக்கிறதோ
அயக்ஷ்மயா	(பக்தர்களின்) ஆரோக்யத்திற்குக் காரணமான
தயா	அந்த ஆயுதத்தாலும், வில்லினாலும்
அஸ்மாந்	எங்களை

விஶ்வதஃ	எல்லாவிதமான பாபங்களிலிருந்தும் (உபத்திரவங்களிலிருந்தும்)
பரிப்ருஜ	காப்பாற்றும்.

நமஸ்தெ அஸ்த்வாயுதாயாநாததாய த்ருஷ்ணவெ ।
உபாப்யாமுத தெ நமோ பாஹுப்யாம் தவ தந்வநெ ॥

தெ	உம்முடைய
அநாததாய	(கஷ்டப் படுத்துவதற்கு தற்சமயம்) தயாராக இல்லாததாயும்
த்ருஷ்ணவெ	(ஸ்வபாவமாய் அடிப்பதற்கு வேண்டிய) வலுவுள்ளதாயு மிருக்கிற
ஆயுதாய	ஆயுதத்திற்கு
நமஃ	நமஸ்காரம்
அஸ்து	இருக்கட்டும் (செய்கிறேன்)
தெ	உம்முடைய
உபாப்யாம்	இரண்டு
பாஹுப்யாம்	கைகளுக்கும்
தவ	உம்முடைய
தந்வநெ	வில்லிற்கும்
நமஃ	நமஸ்காரம். (செய்கிறேன்.)

பரிதெ தந்வநோ ஹேதிரஸ்மாந்வ்ருணக்து விஶ்வதஃ ।
அதொ ய இஷுதிஸ்தவாரெ அஸ்மந்நிதேஹி தம் ॥

தெ	உம்முடைய

யா நு	தனுஸ்ஸினுடைய
ஹேதி:	(அம்பாகிற) ஆயுதமானது
அஸ்மாந்	எங்களை
விச்வத:	எல்லாவிதமான கஷ்டங்களிலிருந்தும்
பரிவ்ருணக்து	விடுவிக்கட்டும்
அதோ	மேலும்
தவ	உம்முடைய
ய:	எந்த
இஷுதி:	பாணப்பையுண்டோ (அதாவது பாணமுண்டோ)
தம்	அதை
அஸ்மத்	எங்களுடைய
அகா	(பாபங்களின் கூட்டமாகிற) சத்துரு ஸமூஹத்தில்
நிதேஹி	வைப்பீராகவும். (பிரயோகம் செய்யும்.)

ஓ ருத்திரனே! உமது வில்லில்சேர்க்கப்பட்ட அம்பானது எங்களை எல்லாவித கஷ்டங்களினின்றும் காப்பாற்றட்டும். எனது துக்கங்களுக்குக் காரணமும், பகையாளியைப் போலுள்ளதுமான பாபங்களின் கூட்டத்தை நாசம்செய்வதற்கு உமது பாணப்பையிலுள்ள பாணங்களெல்லாவற்றையும் உபயோகப்படுத்தும் என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

𑌅𑌥 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌃

இவ்வனுவாகம்முதல் 8 அனுவாகங்களால் 'ஸ்ரீருத்திரன்தான் எல்லாப் பொருள்களுக்கும் யஜமானன், எல்லாப் பொருள்களும் அவரிடந்தானிருக்கிறது, அவரே எல்லாப் பொருள்களாயு மிருக்கிறார், எல்லாப் பொருள்களிலும் அந்தர்யாமியாயு மிருக்கிறார்' என்று நிரூபணம் செய்து நமஸ்கரிக்கப்படுகிறார். அதிலும் முதலில் உலகத்திலுள்ள ஒவ்வொரு வஸ்துவுக்கும் ருத்திரன் ஈசனாயிருப்பதால் எல்லாவற்றிற்கும் அவரே யஜமானர் என்பதை ஸ்தாபிப்பதற்கு துவக்கப்படுகிறது.

𑌨𑌮𑍋 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌬𑌾𑌹𑌵𑍇 𑌸𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌦𑌿𑌶𑌾𑌂𑌚
𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।

𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌬𑌾𑌹𑌵𑍇	உயர்ந்த தங்கத்தால் செய்யப்பட்ட காப்பு மோதிரம் முதலியவைகளை அணிந்துகொண் டிருக்கும் கைகளை யுடையவரும்
𑌸𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇	(ஜீவர்களாகிற)ஸைந்யத்தை தூண்டுகிறவரும்
𑌦𑌿𑌶𑌾𑌂𑌚	(கிழக்கு முதலிய) திசைகளுக்கு
𑌪𑌤𑌯𑍇	யஜமானருமான ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு
𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃	அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

மற்றவேதவாக்கியங்கள் ஸ்ரீ ருத்திரனை கால்முதல் தலைவரையிலும் அந்தந்த இடங்களில் சிறந்த ஆபரணங்

களை அணிந்து கொடிருப்பவராகவும், தங்கமயமான வடிவமுள்ளவராகவும், கூறுகின்றன. ஆகிலும் வரதானம் செய்யும் சமயத்தில் கைகளை முன் வருவதால் அவைகளைக் கண்டு மற்றவைகளை கவனியாமல் தங்கமயமான ஆபரணமணிந்த கைகளையுடையவர் என்று இவ்விடத்தில் கூறப்பட்டது. கிழக்கு முதலிய திசைகளுக்கு இந்திராதி தேவர்கள் அதிபர்கள் என்று பிரசித்தி யிருந்த போதிலும் அவர்கள் முக்கியாதிகாரிகளல்லர். தேவர்கள், ஸித்தர்கள், கந்தர்வர்கள், மனிதர்கள், இவர்களுடைய கூட்டத்திற்கு யஜமானரான ஸ்ரீ ருத்திரனை சூர்யமண்டலத்தில் தங்கமயமான வடிவத்துடனிருப்பவராக உபாஸனை செய்து அதனால் அவர்கள் அந்தந்த திசைகளுக்கு யஜமானர்களாயானார்கள். ஆதலால் இந்திராதி தேவர்கள் ஸ்ரீ ருத்திரனுடைய சேவகர்கள். ஸ்ரீ ருத்திரனே திக்குகளுக்கு முக்கியாதிகாரி என்று இரண்டு விசேஷணங்களால் தெரிவிக்கப்பட்டது.

நமோ வ்ருக்ஷேப்யோ ஹரிகேசேப்ய: பசூநாம் பதயே நம: ।

ஹரிகேசேப்ய: (ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ், என்ற மூன்று குணங்களுடன் கூடினபல விதமான கர்மங்களாகிற) பச்சை இலையோடு கூடினதாயிருக்கிற

வ்ருக்ஷேப்ய: ஸம்ஸாரமாகிற மரத்திற்கு காரணமாயிருப்பவராயும்

பஶூநாம் — எல்லா பிராணிகளுக்கும்

பதயே — யஜமானரா யிருப்பவருமான ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு

நமோ நம: — அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

ஒவ்வொரு கர்மாவும் சாத்விகம், ராஜஸம், தாமஸம் என்று மூன்றுவிதமாய் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வித கர்மங்களை சொல்லக்கூடிய கர்மகாண்டமென்று பெயர் கொண்ட வேதபாகம் தலையிலிருக்கும் மயிர்போல் இவ்வளவென்று கணக்கிட முடியாததாகவும் ஸம்ஸாரமாகிற மரத்தைக் காப்பாற்றுகிறதாகவு மிருக்கிறது. (இவ்விடத்தில் சம்சாரம் என்ற பதத்திற்கு லோகம் என்ற பொருள் கொள்ளவேண்டும்.) மேல் சொல்லிய மரத்திற்கு ஸ்ரீ ருத்திரன் காரணமாயிருப்பதால், ஒரு யஜமானன் தன் வசமுள்ள பசு, எருமை, முதலியவைகளை கயற்றினால் கட்டி வேலை வாங்குவதுபோல் ஸம்ஸாரத்திலுட்பட்ட எல்லா ஜீவர்களையும் ஸம்ஸார பாசத்தால் (ஸம்ஸார பாசம்=அவித்தை, மாயை) கட்டி தனது உத்திரவு ரூபமான வேதங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் கர்மங்களை செய்யும்படி ஏவுகிறார். ஆதலால் உலகிலுள்ள எல்லா ஜீவர்களும் பசுக்களாகவும் ஸ்ரீருத்திரன் அவைகளுக்கு யஜமானராகவு மாகிறார் என்று இரண்டு விசேஷணங்களால் தெரிவிக்கப்பட்டது.

நம: ஶஷ்பிஞ்ஜராய த்விஷீமதே பதீநாம் பதயே நம:।

ஶஷ்பிஞ்ஜராய — இளம் புல்போல் மஞ்சளும் சிவப்

	பும் கலந்த நிறமுள்ளவராயும்
ஸ்விஷீமதே	(அறிவாகிற) பிரகாசமுள்ளவரா யும்
வயீநாம	(பாசுபதம், பாஞ்சராத்திரம், முத லிய வேத பாஹ்யமான) தாந் திரிக மார்க்கங்களுக்கு
வதயெ	(அவைகளை உண்டுபண்ணுவதால்) யஜமானராய் ஏற்பட்ட ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு
நமொநமஃ	அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

ஸ்வதிஜாய என்ற பதத்திற்கு ஸாத்விகம், ராஜ ஸம், தாமஸம் என்று மூன்று விதமாயுள்ள ஜீவர்களின் கர்மங்களை அந்தந்த வருப்பில் அவரவர்களை சிருஷ்டிப் பதில் சகாயமாய் எடுத்துக்கொள்ளுகிறார் என்ற கருத்தை இவ்விடத்தில் கொள்ளவேண்டும். "யாவெதவாஹ்யா ஸ்ம்ருதயஃ யாஶ்சகாஶ்ச குத்ருஷ்டயஃ। ஸர்வாஸ்தா நிஷ் ஃபலாஃ ப்ரெத்ய தமோநிஷ்டாஹிதாஃஸ்ம்ருதாஃ॥" "வேதத்தை அனுஸரியாமல் அதை நிந்தித்துக்கொண்டு அதற்கு எதி ரிடையாய் இருக்கும் கிரந்தங்கள் பயனற்றவைகள் அவைகளில் சொல்லியபடி நடந்தால் க்ஷேமங் கிடைக் காது. இறந்த பிறகும் நரகங்களை அனுபவிக்க வேண் டும்" என்று மனுவால் 12-வது அத்தியாயம் 95-ம் ச்லோகத்தில் தாந்திரிக கிரந்தங்கள் நிந்திக்கப்பட்டிருக் கின்றன. ஆகிலும் அன்னிந்தை வேதத்தில் சொல்லிய

கர்மங்களில் அதிகாரம் பெற்றவர்களைப்பற்றியே யொழிய மற்றவர்களைக் குறித்தல்ல. வேத பாஹ்யர்கள் தாந்திரிக மார்க்கப்படி நடந்து அதனால் பகவானை திருப்தி செய்து வைதிக மார்க்கத்தில் அதிகாரமுள்ளவர்களாய் மறுபிறப்பில் பிறந்து கிரமமாய் வைதிககர்மங்களை அனுஷ்டித்து க்ஷேமமடையவேண்டியவர்களாயிருக்கிறார்கள். "சாண்டில்யர் என்ற ரிஷி பாஞ்சராத்திரவழிப்படி விஷ்ணுவை பூஜைசெய்தார். அதனால் திருப்தியடைந்த பகவான் நீண்டகாலம் கழிந்து வேதமார்க்கத்தில் சிரத்தையுள்ளவனாய்ப் பிறந்து அதன்படி ஆராதனம் செய்து க்ஷேமமடைவாய் என்று அனுக்கிரஹம்செய்தார்" என்று வாஸிஷ்டலைங்க புராணத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால் வேத பாஹ்யர்களைக் கைதூக்கி விடுவதற்காக எல்லாவற்றையுமறிந்த ஸ்ரீ ருத்திரன் தாந்திரிக மார்க்கங்களைச் செய்திருப்பதால் அவரே நம்மைக் கெடுத்துவிட்டார் என்று சொல்லுவதற்கில்லை. புத்தாவதாரம் செய்து வேத விருத்தமாய் உபதேசித்ததின் கருத்துமிதுவே. சிலரை வைதிக மார்க்கத்தில் சிரத்தையுள்ளவர்களாகவும், சிலரை அவ்வழியில் நம்பிக்கை யில்லாதவர்களாகவும் சிருஷ்டிப்பதால் பகவானுக்கு வைஷம்யநைர்க்ருண்யங்கள் பிரசங்கிக்காது. ஏனென்றால் அந்தந்த பிராணிகளின் முன் ஜந்மத்தின் கர்மப்படி அவரவர்களை அவ்வவ்விதம் உண்டுபண்ணுகிறார். காரணமன்றி செய்யவில்லை என்று இரண்டு விசேஷணங்களால் தெரிவிக்கப்பட்டது.

நமோ ப்ரஹ்மண்யாய விஷ்ணவே நாராயணாய நம:॥

பப்லுஶாய	விருஷபத்தின் மேலிருப்பவரும்
விவ்யாதினே	(பாபிகளை) நன்கு அடிக்கிறவரும்
அன்னானாம்	உணவு பொருள்களுக்கு
பதயே	யஜமானருமான ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு
நமோ நம:	அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

"யஜ்ஞாத் பவதி பர்ஜன்ய:" "பர்ஜன்யாத் அன்னஸம்பவ:" யாகம் முதலிய நல்ல கர்மங்களிலிருந்து மழை பெய்கிறது. அதனால் உணவுபொருள்கள் விளைகின்றன என்று கீதையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த தர்மமே ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு காளை உருவத்துடன் வாஹனமாயிருப்பதால் தர்மத்தாலுண்டாகும் அவர் அன்னத்திற்கு யஜமானர் என்றதைப்பற்றி சொல்லவும் வேண்டுமோ. அன்னத்தைக்கொடுத்து சுகத்தை உண்டுபண்ணுவதுபோல் "யே அன்னேஷு விவித்யந்தி, யேஷாமன்னமிஷவ:", என்று மேலே சொல்லப்போகிறபடி உணவு பொருள் நிமித்தமாகவே பல துன்பங்களை விளைவிக்கிறவராகவுமிருக்கிறார். ஆதலால் ஸ்ரீ ருத்திரன் அன்னபதி யாகிறாரென்று இரண்டு விசேஷணங்களால் தெரிவிக்கப்பட்டது.

நமோ ஹரிகேஶாயோபவீதினே புஷ்டானாம் பதயே நம: ॥

ஹரிகேஶாய	கருத்த மயிரையுடையவரும் (நித்

டயுவாவும்)

உபவீதிநே — யஜ்ஞோபவீதமுள்ளவரும்

வரிஷ்டாய — (பிரும்மா முதல் ஸ்தம்ப பரியந்தமான ஜகத்தில், அறிவு, ஐச்வர்யம், வீர்யம், இவைகள்) நிறைந்த ஜீவர்களுக்கு

பதயே — யஜமானருமான ஸ்ரீருத்திரனுக்கு

நமோ நமஃ — அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

த்வம் தேவேஷு ப்ராஹ்மணோஸி அஹம் மனுஷ்யேஷு ப்ராஹ்மணோ வை ப்ராஹ்மணம் உபதாவதி, உப த்வா தாவாமி என்று ஸாமவேதத்தில் ஸ்ரீ ருத்திரனை தேவர்களுக்குள் பிராம்ஹணன் என்று சொல்லியிருக்கிறது. இவ்வபிப்பிராயத்தை இவ்விடமுள்ள யஜ்ஞோபவீதிநே என்ற பதம் தெரிவிக்கிறது. அதனால் மனிதர்களுக்குள் பிராம்மணன் எவ்விதம் மேல்பட்டவனோ அவ்விதமே ருத்திரனும் மற்றெல்லா தேவர்களுக்கும் மேலானவர் என்று ஏற்படுகிறது. இத்துடன் பிராம்ஹணன் ஸ்ரீ ருத்திரனை பூஜித்தே தீரவேண்டுமென்றும் தெரிகிறது. 'ஶூலீ ப்ராஹ்மணைஸ்ஸதா பூஜனீயோ வ்ருஷத்வஜ:' என்று பராச்ர ஸம்ஹிதையிலும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் ஸ்ரீ ருத்திரன் எப்பொழுதும் யௌவனப்பருவ முள்ளவராகவே யிருப்பதால் மற்றெல்லோருக்கும் புஷ்டியைக் கொடுப்பதற்குச் சக்தியுள்ளவராயுமிருக்கிறார். மேற்சொல்லிய இரண்டு காரணங்க

வால் பிரும்மா முதல் ஸ்தம்ப பர்யந்தமான லோகத்தில் புஷ்டியை ஸ்ரீ ருத்திரனே கொடுக்கிறார். ஆதலால் அவரே புஷ்டிபதியென்று இரண்டு விசேஷணங்களால் தெருவிக்கப்பட்டது.

𑌨𑌮𑍋 𑌭𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍇𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌜𑌗𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।

𑌭𑌵𑌸𑍍𑌯	ஸம்ஸாரத்திற்கு
𑌹𑍇𑌤𑍍𑌯𑍈	ஆயுதமாயிருப்பவரும்
𑌜𑌗𑌤𑌾𑌂	(ஸ்தாவர, ஜங்கம ரூபமான) உலகங்களுக்கு
𑌪𑌤𑌯𑍇	யஜமானருமான ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு
𑌨𑌮𑍋𑌨𑌮𑌃	அடிக்கடி நமஸ்காரம்

மேற்சொன்ன 𑌪𑌶𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌯𑍇𑌨𑌮𑌃 என்றதிலேயே இம்மந்திரத்தில் கூறிய 𑌜𑌗𑌤𑌾𑌂𑌪𑌤𑌯𑍇 என்றதின் பொருள் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, ஆகிலும் ஸம்ஸார பாசத்தால் ஜீவர்களைக் கட்டுவதால் ஸ்ரீ ருத்திரன் 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌪𑌤𑌿 யாகிறார் என்று முன் கூறப்பட்டதின் கருத்து. தன்னை உபாஸிப்பவர்களுக்கு ஸம்ஸார பாசத்தை அறுப்பதால் ஸ்ரீ ருத்திரன் 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌪𑌤𑌿 யாகிறார் என்று பின் சொன்னதின் கருத்து. ஆதலால் 𑌪𑍌𑌨𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 என்ற தோஷம் வராது. (𑌪𑍌𑌨𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 = ஒருதரம் சொன்னதையே மறுபடியும் திரும்பிச் சொல்லுதல்.)

நமோ ருத்ராயாததாவிநே க்ஷேத்ராணாம் பதயே நம: ।

ருத்ராய	(சம்சாரத்தில் ஏற்படக்கூடிய) துக்கத்தை விரட்டுகிறவரும்
ஆததாவிநே	ஞாண் ஏற்றப்பட்ட வில்லினால் காப்பாற்றுகிறவரும்
க்ஷேத்ராணாம்	(இதம் சரீரம் கௌந்தேய க்ஷேத்ரமித்யபிதீயதே என்று கீதையில் சொல்லியபடி) சரீரங்களுக்கு
பதயே	யஜமானருமான ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு
நமோ நம:	அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

உலகத்தில் தேசத்திற்கதிபதியான அரசன், தனது தேசத்தில் வசிக்கும் ஜனங்களை கஷ்டங்களினின்றும் ரக்ஷிக்கிறான். அதிலும் தன்னை சேர்ந்தவர்களுக்கு விசேஷமான சௌகரியத்தைச்செய்து சுகத்தைக் கொடுக்கிறானென்பது யாவருமறிந்த விஷயம். அதுபோல் ஸ்ரீ ருத்திரனும் துஷ்டநிக்ரஹம் முதலிய கார்யங்களால் ஜீவராசிகளைக் காப்பாற்றுகிறார். தன்னை பஜிப்பவர்களுக்கோ பேரானந்தத்தைக் கொடுக்கிறார். இவ்வபிப்ராயங்களை வெளியிடுவதற்காக இவ்விடத்தில் இரண்டு விசேஷணங்கள் போடப்பட்டன.

நம: ஸூதாயாஹந்த்யாய வநாநாம் பதயே நம: ।

ஸூதாய	(உலகமாகிற தேரை யோட்டுகிற) சாரதியாயும்
அஹந்த்யாய	ஜகத்தின் விகாரமான ஸுக து:க்கம் முதலியவைகளால் தாக்கத் தகாதவராயும் (அதன் சம்பந்த மற்றவராயும்)
வநாநாம்	காடுகளுக்கு
பதயே	யஜமானராயுமிருக்கிற ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு
நமோ நம:	அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

கீ ।]

ஈஶ்வர: ஸர்வபூதாநாம் ஹ்ருத்தேஶேऽர்ஜுந திஷ்டதி ।
ப்ராமயந் ஸர்வபூதாநி யந்த்ராரூடாநி மாயயா ॥

என்று கீதையில் சொல்லியபடி ஸ்ரீ ருத்திரன் உலகமாகிற தேரை ஓட்டிவருவதால் அதன் ஏகதேசமான காடுகளுக்கு யஜமானராயிருப்பது ஆச்சரியப்படத்தக்கதில்லை என்று நிரூபணம்செய்வதற்காக ஸூதாய என்ற பதமும், ஜகத்தை நியமனம் செய்துகொண்டிருந்தபோதிலும் அதன் விகார சம்பந்தம் ஸ்ரீருத்திரனுக்குக் கிடையாது என்ற அபிப்ராயத்தைத் தெரிவிப்பதற்காக அஹந்த்யாய என்ற பதமும் இவ்விடத்தில் போடப்பட்டது.

நமோ ரோஹிதாய ஸ்தபதயே வ்ருக்ஷாணாம் பதயே நம:

𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯 — சிவப்பு நிறமுள்ளவரும்

𑌸𑍍𑌥𑌪𑌤𑌯𑍇 — (எங்கு)மிருந்து காப்பாற்றுகிற வரும்

𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 — மரங்களுக்கு

𑌪𑌤𑌯𑍇 — யஜமானருமான ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு

𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 — அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

ஓ ருத்திரனே! நீர் எல்லாப் பொருள்களிலுமிருந்துகொண்டு அவைகளைக் காப்பாற்றிக்கொண்டிருப்பதால் மரத்தையும் நீர்தான் காப்பாற்றுகிறீர். மரங்கள் சிவப்பு நிறமுள்ள தளிருள்ளவைகளாயிருப்பதால் நீர் அவைகளிலிருக்கிறீர் என்று ஊஹிப்பதற்கு இடமேற்படுகிறது. ஆதலால் எனது மரங்களைக் காப்பாற்றவேண்டும். அதற்காக உம்மை அடிக்கடி வணங்குகிறேன் என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

𑌨𑌮𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑍇 𑌵𑌾𑌣𑌿𑌜𑌾𑌯 𑌕𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑍇 — ஏழு கோடி மஹா மந்திரங்கள், வேத ரஹஸ்யங்களான உபநிஷத்துக்கள் இவைகளுக்கு யஜமானராயும்

𑌵𑌾𑌣𑌿𑌜𑌾𑌯 — வியாபாரிகளின் சமூகமாயிருப்பவராயும்

𑌕𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 — புதர்களுக்கு

𑌪𑌤𑌯𑍇 — யஜமானராயிருப்பவருமான ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு

𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 — அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

ஓ ருத்திரனே! வியாபாரிகள் பொருள்களை வாங்குவதற்காகவும், விற்பதற்காகவும் உலகமெங்கும் சஞ்சரித்து எல்லா லோகசமாசாரங்களையும் நன்கு அறிந்து கொள்வார்கள். அவர்களைப்போல நீரும் அநந்த ஜீவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக எங்குமிருந்து திரிந்து எல்லாவற்றையும் அறிந்துகொள்ளுகிறீர். மேலும் மனதினாலே ஊஹிப்பதற்கு முடியாத 7 கோடி மஹாமந்திரங்களையே தேராக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறீர். ஆதலால் மனிதன் சஞ்சரிப்பதற்கு முடியாத புதர்களுக்கு நீர் யஜமானராயிருப்பது ஆச்சரியமல்ல. அவ்வித புதர்களுக்குள் அகப்பட்டுக்கொண்டு திண்டாடாமலிருக்கும்படி என்னைக் காக்கவேண்டும். அதற்காக உம்மை அடிக்கடி நமஸ்கரிக்கிறேன் என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

𑌨𑌮𑍋 𑌭𑍁𑌵𑌂𑌤𑌯𑍇 𑌵𑌾𑌰𑌿𑌵𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌯𑍌𑌷𑌧𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।

𑌭𑍁𑌵𑌂𑌤𑌯𑍇 — பூமியை சிருஷ்டி செய்பவரும்

𑌵𑌾𑌰𑌿𑌵𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌯 — தன்னைப் பூஜிக்கும் பக்தர்களிடத்தில் (விசேஷமாய்) இருப்பவரும்.

ஓஷதீநாம் — ஓஷதிகளுக்கு
பதயே — யஜமானருமான ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு
நம: — அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

ஓ ருத்திரனே! நீர் பூமியை உண்டுபண்ணினீர், அகாயோஹ்யேஷ காயவாந் (சரீரமில்லாதவரா யிருந்த போதிலும் பக்தர்களின் சரீரத்தையே பகவான் தனது சரீரமாய் வைத்துக்கொள்ளுகிறார்) என்று சொல்லியபடி உம்மை எவன் பஜிக்கிறானோ அவனிடத்தில் நெருப்பில் காய்ச்சப்பட்ட இரும்பின் நெருப்புபோல் விசேஷஸான்னித்யஞ்செய்து அன்னங்களை அவன் வாயிலாக அனுபவிக்கிறீர். ஆதலால் நீர் பூமியிலுண்டாகும் நெல் பயிர் முதலிய ஓஷதிகளுக்கு யஜமானராகிறீர், ஆதலால் எனது நிலங்களில் விளையும் ஓஷதிகளுக்கு ஒருவித கெடுதியும் ஏற்படாமல் காக்கவேண்டும். அதற்காக உம்மை அடிக்கடி நமஸ்காரம் செய்கிறேன் என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

உச்சைர்கோஷாயாக்ரந்தயதே பத்தீநாம்பதயே நம: ।

உச்சைர்கோஷாய — (யுத்தகளத்தில்) உரத்து சப்தம் போடுகிறவராயும்
ஆக்ரந்தயதே — சத்ருக்களைக் கதறும்படி அடிப்பவராயும்

பத்தீநாம்	காலாட்படைகளுக்கு
பதயே	யஜமானருமான (ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு)
நமோ நமஃ	அடிக்கடி நமஸ்காரம்

ஓ ருத்திரனே! சத்துருக்களைக் கொல்வதற்கு உமக்குக் காலாட்படைகள் வேண்டியதில்லை. அவைகளில்லாமலும் நீர் தனியே சத்துருக்களைக் கொன்றுவிடுவீர். உமக்கு ஆயுதங்களும் வேண்டியதில்லை. ஸங்கல்பமாத்திரத்திலேயே எதிராளியை வென்றுவிட சாமர்த்தியமுண்டு. சிரிப்பினால் திரிபுராஸுரனையும், பார்வையால் மன்மதனையும், நகத்தால் யமனையும் வென்றிருக்கிறீர். அப்பேர்ப்பட்ட உமக்கு ஆயுதங்கள், தேர்கள், காலாட்படைகள் முதலியவை அலங்காரங்களே. ஆதலால் எனது சத்துருக்களைக் கொன்று எனக்கு நன்மையைச் செய்யவேண்டும். அதற்காக உம்மை அடிக்கடி நமஸ்கரிக்கிறேன் என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப் பட்டது.

நமஃ க்ருத்ஸ்நவீதாய தாவதே ஸத்வநாம் பதயே நமஃ ।

க்ருத்ஸ்நவீதாய	(ஜகத்திற்கு அதிஷ்டானமாயிருப்பதாலும், அந்தர்யாமியாயிருப்பதாலும்,) உலகம்முடியவியாபித்திருப்பவரும்

யாவஷெதி	(பக்தர்கள் போகுமிட மெல்லாம் ரக்ஷிப்பதற்காக பின் அனுஸ ரித்து) ஓடுபவரும்.
ஸக்ஷுடிராம்	(எல்லா கர்மங்களையும் தன்னி டம் (ஸ்ரீ ருத்திரனிடம் அர்ப ணம் செய்கிறவர்களும், த்ரி கரண சுத்தி யுள்ளவர்களு மான) ஸாதகர்களுக்கு
வதயெ	யஜமானருமான (ஸ்ரீ ருத்திரனு க்கு)
நமொநமஃ	அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

ஓ ருத்திரனே; நீர் அவையவைகளை அந்தந்த காரியங்களைச் செய்யும்படி ஆண்டுகொண்டு எங்குமி ருக்கிறீர். ஆதலால் தன்னை பஜிப்பவன் எங்குசென்ரு லும் அந்தந்த இடங்களில் நன்மையே உண்டாகும்படி செய்கிறீர். அவர்கள் கோஷ்டியில் அடியேனையும் பதிவுசெய்துகொண்டு எல்லா கஷ்டங்களிலிருந்தும் காக்கவேண்டும். அதற்காக உம்மை அடிக்கடி நமஸ் காரம் செய்கிறேன் என்று இதனுல் பிரார்த்திக்கப் பட் டது.

சுயத்ருதீயாநுவாகஃ

நமஃ ஸஹமாநாய நிவ்யாயிந ஆவ்யாயிநீநாம் வதயெ நமஃ ।

ஸஹமாநாய	சத்துருக்களை அவமதிக்கிறவராயும், அல்லது பக்தர்களின் குற்றங்களைப் பொருத்துக்கொள்பவராயும்
நிவ்யாயிநே	நன்கு அடிக்கிறவராயும்
ஆவ்யாயிநீநாம்	நான்கு பக்கங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டு அடிக்கும் சூரத்தன்மையுள்ள ஸைந்யங்களுக்கு
பதயே	யஜமானரா யிருப்பவருமான (ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு)
நமோநம:	அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

ஓ ருத்திரனே; நீர் சத்துருக்களை நன்கு அடிப்பவரா யிருப்பதால் நான்கு பக்கங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டு அடிக்கும் சூரர்களான சைந்யங்களுக்கு யஜமானனா யிருப்பவனும் நீரே. ஆகிலும் தனனைப் பஜிப்பவர்கள் எவ்வளவு குற்றங்கள் செய்தபோதிலும் அவர்களிடம் உமது பராக்கிரமத்தைக் காட்டாமல் பொருத்துக்கொள்ளுகிறீர். ஆதலால் எனது குற்றங்கள் யாவையும் பொருத்துக்கொண்டு காப்பாற்றவேண்டும். அதற்காக உம்மை அடிக்கடி நமஸ்கரிக்கிறேன் என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

நம: ககுபாய நிஷங்கிணே ஸ்தேநாநாம் பதயே நம:।

ககுபாய	(திருடர்களுக் கெல்லாம்) பெரியவரும்

நிஷம்கிணே	சக்தியுள்ளவருா்
ஸெநாநாம்	மறைந்திருந்து திருடும் திருடர்களுக்கு
பதயெ	யஜமானருமான ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு
நமொநமஃ	அடிக்கடி நமஸ்காரம்,

ஓ ருத்திரனே; ஒரு கூட்டத்திற்கு தலைவனு யிருப்பவன் அக்கூட்டத்திலிருக்கும் அனைவர்க்கும் அதிக சக்தி வாய்ந்தவனு யிருக்கவேண்டும். அவ்வித மிருப்பவன் நிச்சயமாய் உமது அம்சம்வாய்ந்தவனே. ஆதலால் ஒளிந்திருந்து திருடும் திருடர்களின் தலைவன் உருவமா யிருப்பவரும் நீரே. ஆதலால் அவர்களின் உபத்திரவம் நீங்குவதற்காக உம்மை அடிக்கடி நமஸ்கரிக்கிறேன் என்று இதனுல் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

குறிப்பு:—ஓர் கூட்டத்திற்கு தலைவனுயிருப்பவன் தெஜஃஸ்ரீஃகீர்த்திரைஸ்வர்யம் ஹ்ரீஸ்த்யாகஃ ஸௌஜம் மஃ। வீர்யம் திதிக்ஷா விஜ்ஞானம்யத்ரயத்ர ஸமொம்ஶகஃ॥ (எந்தஎந்த இடத்தில், பிரபாவமோ, சம்பத்தோ, நல்ல பெயரோ, பிரபுத்வமோ, நிந்திக்கப்பட்ட கார்யத்தை செய்வதில் திருப்தி யில்லாமையோ, கொடுப்பதோ, அழகோ, பாக்கியமோ, பலமோ, பொருமையோ. அதிகமான அறிவோ, இருக்கிறதோ அது எனது விபூதி) என்று பகவானே நேரில் சொல்லியபடி. ஸ்ரீ ருத்திராம்சம் வாய்ந்தவனு யிருக்கவேண்டுமாதலால்

மேல் மந்திரங்களில் கூறப்படும் அந்தந்த திருடர்களுக்கும் ஸ்ரீ ருத்திரனே யஜமானனென்று சொல்லப்படுவதாகக் கருதவேண்டும். அந்தந்த மந்திரங்களிலிருக்கும் விசேஷணங்களால் யஜமானனின் உருவம் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது என்று அறியவேண்டும்.

நிஷங்கிணே	தனுஸ்ஸில் தொடுப்பதற்காகக் கையி லெடுக்கப்பட்ட பாணத்தை யுடையவரும்
இஷுதிமதே	அம்பறாத்தூணி யுள்ளவரும்
தஸ்கராணாம்	பிரகாசமாய் திருடும் திருடர்களுக்கு
பதயே	யஜமானருமான ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு
நமோ நம:	அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

ஓ ருத்திரனே; தீவட்டிக்கொள்ளை முதலிய திருடுகள் உம்மால் தூண்டப்பட்டே நடைபெறுகிறது. ஆதலால் அவர்களால் எனக்கு கெடுதல் ஏற்படாமலிருப்பதற்காக உம்மை அடிக்கடி நமஸ்காரம் செய்கிறேன் என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

நமோ வஞ்சதே பரிவஞ்சதே ஸ்தாயூநாம் பதயே நம: ।

வஞ்சதே	ஒருவனுக்கு வேண்டியவனா யிருப்பவன்போ லிருந்துகொண்டு

அவனது சாமானை வாங்குவது, விற்பது இவைகளில் சில சந்தர்ப்பங்களில் மோசம்செய்து பணத்தைத் திருடுகிறவரும்,

வஸிவஙுெத — மேற்சொல்லியபடியே எப்பொழுதும் ஏமாற்றித் திருடுகிறவரும்

ஷாய-ூ-நாம — வேண்டியவன்போ லிருந்துகொண்டு பிறருக்குத் தெரியாமல் பொருளை அபஹரிக்கும் திருடர்களுக்கு

வ-தயெ — யஜமானருமான ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு

நமொ-நமஃ . — அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

ஓ ருத்திரனே! வேண்டியவன்போ லிருந்துகொண்டு சில சந்தர்ப்பங்களில் ஏமாற்றித் திருடுகிறவர்கள் சிலர், எப்பொழுதும் ஏமாற்றித் திருடுகிறவர்கள் சிலர். இவர்களுக்குத் தலைவனுயிருப்பவன் இரண்டுவிதமாயும் மோசம் செய்வதில் பிரசித்தி பெற்றவனு யிருக்கவேண்டும். அவ்விதத் தலைவன் உருவமாய் நீரிருப்பதால் அவர்கள் என்னை உபத்திரவிக்காம லிருப்பதற்காக உம்மை அடிக்கடி நமஸ்கரிக்கிறேன் என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

நமொ-நிவெஙவெவஸிவஙாயாஙண்ாநாம-வ-தயெநமஃ

𑌨𑌿𑌚𑍇𑌰𑌵𑍇 — திருடுவதற்காக நன்கு அலைகிற வரும்

𑌪𑌰𑌿𑌚𑌰𑌾𑌯 — நான்கு பக்கங்களிலும் சஞ்சரிப்பவரும்

𑌆𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 — காட்டில் வசிக்கும் திருடர்களுக்கு

𑌪𑌤𑌯𑍇 — யஜமானருமான ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு

𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 — அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

ஓ ருத்திரனே! காட்டில் வசிக்கும் திருடன் நான்கு பக்கங்களிலும் அலைந்துகொண்டிருந்தால்தான் மரங்களடர்ந்த இடங்களில் யாத்திரிகர்களைக் கண்டு பிடித்து சொத்துகளை அபஹரிக்க முடியும். அவ்விதத் திருடர்களுக்குத் தலைவனாயிருப்பவன் அலைந்து திருடுவதில் முதல் கக்ஷியில் தேறினவனா யிருக்கவேண்டும். அத்தலைவன் உருவமாய் நீரிருப்பதால் அவர்கள் என்னைப் பிடிக்காம லிருப்பதற்காக உம்மை அடிக்கடி நமஸ்கரிக்கிறேன் என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

𑌨𑌮𑌃 𑌸𑍃𑌕𑌾𑌵𑌿𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌜𑌿𑌘𑌾𑌂𑌸𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌮𑍁𑌷𑍍𑌣𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।

𑌸𑍃𑌕𑌾𑌵𑌿𑌭𑍍𑌯𑌃 — யந்திரத்தால் தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள்பவரும்

ஜிகாம்ஸத்ப்ய:	சத்துருக்களைக் கொல்ல விருப்பமுள்ளவரும்
முஷ்ணதாம்	வயல்களில் பயிரிட்டிருக்கும் நெல் முதலியவைகளைத் திருடும் திருடர்களுக்கு
பதயே	யஜமானருமான ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு
நமோ நம:	அடிக்கடி நமஸ்காரம்

ஓ ருத்திரனே! வயல்களில் பயிரிட்டிருக்கும் நெல் முதலியவைகளைத் திருடும் திருடர்களின் தலைவன் ஆயுதங்களால் தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்பவனாகவும், எதிரிகளைக் கொல்ல விருப்பமுள்ளவனாகவு மிருப்பான். அவன் உருவமாயும் நீரிருப்பதால் அந்தத் திருடர்கள் எனது வயல்களில் களவு செய்யாம லிருப்பதற்காக உம்மை அடிக்கடி நமஸ்கரிக்கிறேன் (எ—து.)

நமோ(அ)ஸிமத்ப்யோ நக்தஞ்சரத்ப்ய: ப்ரக்ருந்தாநாம் பதயே நம: ॥

அஸிமத்ப்ய:	கத்தியுள்ளவரும்
நக்தஞ்சரத்ப்ய:	ராத்திரியில் சஞ்சரிப்பவரும்
ப்ரக்ருந்தாநாம்	கொலைசெய்து அபஹரிக்கிற திருடர்களுக்கு
பதயே	யஜமானருமான ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு
நமோ நம:	அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

ஓ ருத்திரனே; கொலைசெய்தே திருடுவதென்று வழக்கம் வைத்திருக்கும் திருடர்களுக்குத் தலைவனு யிருப்பவன் கத்தியுள்ளவனுகவும், ராத்திரியில் சஞ்சரிப் பவனுகவுமிருப்பான். அவன் உருவமாயும் நீரிருப்பதால் அவர்கள் என்னைக் கொல்லாமலிருப்பதற்காக உம்மை அடிக்கடி நமஸ்கரிக்கிறேன் (எ—து)

நம உஷ்ணீஷிணே கிரிசராய குலுஞ்சானாம் பதயே நமோ நம: ||

உஷ்ணீஷிணே	தலைப்பாகை யுடையவரும்
கிரிசராய	மலைகளில் சஞ்சரிப்பவரும்
குலுஞ்சானாம்	பூமியை அபஹரிக்கும் திருடர்களுக்கு
பதயே	யஜமானருமான ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு
நமோ நம:	அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

பூமியை அபஹரிக்கும் திருடர்கள், கிராமத்தில், திருடனென்று சந்தேஹிப்பதற்கு இடமில்லாமல் தலைப் பாகை முதலிய வெளிஆடம்பரங்களுடன் வஸிப்பவர்க ளென்றும், மலைமுதலிய பிரவேசிக்கமுடியாத இடங் களில் வசிப்பவர்களென்றும் இரண்டுவிதமா யிருக்கிறார் கள். முதல் கூறியவர்கள் தங்களுடைய செழிப்பில் லாத பூமியை செழிப்புவாய்ந்ததாகக் கூறிப்பிறரை வாங் ச்செய்து அவர்களின் செழிப்பான நிலத்தை அபஹக

ரித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். இரண்டாவதாகக் கூறியவர்கள் காட்டிற் கருகாமையிலிருக்கும் பிறர் பூமிகளை பலாத்காரமாய்க் கைப்பற்றுகிறார்கள். அவ்விரண்டு திருடர்களுக்கும் தலைவன் ரூபமாய் நீரிருப்பதால் அவர்களின் துன்பம் ஏற்படாமலிருக்க உம்மை அடிக்கடி நமஸ்கரிக்கிறேன்.

‘‘நமோ ஹிரண்யபாஹவே’’ என்ற மந்திரம் முதல் இதுவரையில் 21 மந்திரங்களால் ‘‘ஸர்வாத்மா ஸர்வலோகாதிபதி:’’ என்ற சுருதி பிரஸித்தமான ஸர்வாத்மத்வத்தை ஸ்ரீ ருத்திரனிடம் நிரூபணம் செய்து, இனி ஸர்வரக்ஷகராயும் இவரே யிருக்கிறார் என்றதை நிரூபணம்செய்ய ஆரம்பிக்கிறார்.

நம இஷுக்ருத்ப்யோ தந்வக்ருத்ப்யஶ்ச வோ நமோ நம: ॥

இஷுக்ருத்ப்ய:	(லோகத்தைக் காப்பதற்காக)பாணமுள்ளவர்கள் உருவமாயும்
தந்வக்ருத்ப்யஶ்ச	வில்லினால் காப்பாற்றுகிறவர்கள் உருவமாயும் (இருக்கிற).
வ:	உங்களுக்கு
நமோ நம:	அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

ஓ ருத்திரனே! தேவர்கள், அசுரர்கள், மனிதர்கள் இவர்கள் ரூபமாய் எவ்வளவு சூரர்கள் லோகத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காக அம்பையும் வில்லையும் கையில்

வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களோ, அவ்வளவு பேர்களும் உங்களது அம்சம் பொருந்தினவர்களாகையால் அவர்கள் ரூபமாயிருக்கும் தங்களை அடிக்கடி நமஸ்கரிக்கிறேன். உலகிலுள்ள எல்லாப் பொருள்களிலும் பகவான் வாஸம் செய்வதால் அந்தந்த பொருள்கள் ரூபமாகவே ஸ்ரீ ருத்திரன் இருப்பதாய்க்கருதி வணங்கப்படுவதாய் மேல் மந்திரங்களிலும் அறியவேண்டும்.

நம ஆதந்வாநேப்ய: ப்ரதிததாநேப்யஶ்ச வோ நமோ நம: ।

ஆதந்வாநேப்ய:	தனுஸ்ஸில் ஞாண்கயிற்றைக் கட்டுகிறவர்கள் ரூபமாயும்
ப்ரதிததாநேப்யஶ்ச	கட்டப்பட்ட ஞாண்கயிற்றில் பாணத்தைத் தொடுப்பவர்கள் ரூபமாயும் (இருக்கிற)
வ:	உங்களுக்கு
நமோ நம:	அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

குறிப்பு.—ஸ்ரீ ருத்திராம்சம் வாய்ந்த ருத்திரகணங்கள் கணக்கிலடங்காமலிருப்பதால் அவர்களை சம்போதனம்செய்து வணங்குகிற அபிப்ராயத்தால் "வ:" என்று பஹுவசனம் போடப்பட்டதாய்க் கருதவேண்டும். அல்லது அதிகமான மரியாதையை காண்பிப்பதற்காகவாவது பஹுவசனம் போடபபட்டதாய் அறியவேண்டும். இவ்வபிப்ராயத்தையே மேல்மந்திரங்களிலும் கொள்ளவேண்டும்.

16390

𑌨𑌮 𑌆𑌯𑌚𑍍𑌛𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍋 𑌨𑌮𑌃 ।

𑌆𑌯𑌚𑍍𑌛𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌃	ஞாண் கயிறை இழுக்கிறவர்கள் ரூபமாயும்
𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚	பாணத்தை விடுகிறவர்கள் ரூபமாயும் (இருக்கிற)
𑌵𑌃	உங்களுக்கு
𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃	அடிக்கடி நமஸ்காரம்

𑌨𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍋 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌅𑌸𑍍𑌯𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌃	பாணத்தை லக்ஷ்யபர்யந்தம் போகும்படி செய்கிறவர்கள் ரூபமாயும்
𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚	லக்ஷ்யத்தில் தைக்கும்படி செய்கிறவர்கள் ரூபமாயும் (இருக்கிற)
𑌵𑌃	உங்களுக்கு
𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃	அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

𑌨𑌮 𑌆𑌸𑍀𑌨𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌶𑌯𑌾𑌨𑍇𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍋 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌆𑌸𑍀𑌨𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃	உட்கார்ந்திருப்பவர்கள் உருவமாயும்
𑌶𑌯𑌾𑌨𑍇𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚	படுத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் உருவமாயும் (இருக்கிற)

𑌵𑌃	உங்களுக்கு
𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃	அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

𑌨𑌮𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍋 𑌨𑌮𑌃 ।

𑌸𑍍𑌵𑌪𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌃	தூங்குகிறவர்கள் ரூபமாயும்
𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚	விழித்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் உருவமாயும் (இருக்கிற)
𑌵𑌃	உங்களுக்கு
𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃	அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌧𑌾𑌵𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍋 𑌨𑌮𑌃 ।

𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌃	நின்றுகொண்டிருப்பவர்கள் ரூபமாயும்
𑌧𑌾𑌵𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚	ஓடுகிறவர்கள் ரூபமாயும் (இருக்கிற)
𑌵𑌃	உங்களுக்கு
𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃	அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

𑌨𑌮𑌸𑍍𑌸𑌭𑌾𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌭𑌾𑌪𑌤𑌿𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍋 𑌨𑌮𑌃 ।

𑌸𑌭𑌾𑌭𑍍𑌯𑌃	ஸபையிலிருப்பவர்கள் உருவமாயும்
𑌸𑌭𑌾𑌪𑌤𑌿𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚	அக்கிராஸனாதிபதிகள் ரூபமாயும் (இருக்கிற)

𑌵𑌃 — உங்களுக்கு
𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 — அடிக்கடி நமஸ்காரம்

𑌨𑌮𑍋 𑌅𑌶𑍍𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌶𑍍𑌵𑌪𑌤𑌿𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍋 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌅𑌶𑍍𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 — குதிரைகள் உருவமாயும்
𑌅𑌶𑍍𑌵𑌪𑌤𑌿𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 — குதிரைகளுக்கு யஜமானர்கள் உருவமாயும் (இருக்கிற)
𑌵𑌃 — உங்களுக்கு
𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 — அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌃

𑌨𑌮 𑌆𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌨𑍀𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍋 𑌨𑌮𑌃 ।

𑌆𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌨𑍀𑌭𑍍𑌯𑌃 — நான்கு பக்கங்களிலும் அடிப்பதற்கு சக்தியுள்ளவர்களும்
𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 — அநேகவிதமாய் அடிப்பதற்கு சக்தியுள்ளவர்களுமான ஸ்திரீகள் ரூபமாயும் (இருக்கிற)
𑌵𑌃 — உங்களுக்கு
𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 — அடிக்கடி நமஸ்காரம்

𑌨𑌮 𑌉𑌗𑌣𑌾𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍃𑌂𑌹𑌤𑍀𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍋 𑌨𑌮𑌃 ।

𑌉𑌗𑌣𑌾𑌭𑍍𑌯𑌃 — உத்கிருஷ்டகணங்களான ப்ராஹ்மீ,

ரௌத்ரீ, காளீ, வைஷ்ணவீ, வாராஹீ, ஐந்த்ராணீ, சாமுண்டா, என்ற ஏழு மாதாக்கள் ரூபமாயும்

த்ருஹத்ப்ய	ஹிம்ஸிப்பதற்கு சமர்த்தர்களான துர்க்கைமுதலான உக்கிரதேவதைகள் ரூபமாயும் (இருக்கிற)
வ:	உங்களுக்கு
நமோ நம:	அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

நமோ க்ருத்ஸேப்யோ க்ருத்ஸபதிப்யஶ்ச வோ நம: ।

க்ருத்ஸேப்ய:	விஷயங்களில் மிகவும் ஆசையுள்ளவர்கள் ரூபமாயும்
க்ருத்ஸபதிப்ய	மேற் சொல்லியவர்களுக்கு யஜமானர்கள் ரூபமாயும் (இருக்கிற)
வ:	உங்களுக்கு
நமோ நம:	அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

நமோ வ்ராதேப்யோ வ்ராதபதிப்யஶ்ச வோ நம: ।

வ்ராதேப்ய:	பலவகுப்பார் சேர்ந்த கூட்டம் உருவமாயும்

𑌵𑍍𑌰𑌾𑌤𑌪𑌤𑌿𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚	மேற்சொல்லிய கூட்டத்திற்கு யஜமானர்கள் உருவமாயும் (இருக்கிற)
𑌵𑌃	உங்களுக்கு
𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃	அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

𑌨𑌮𑍋 𑌗𑌣𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌗𑌣𑌪𑌤𑌿𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍋 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 ।

𑌗𑌣𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃	பிரமதகணங்கள் உருவமாயும்
𑌗𑌣𑌪𑌤𑌿𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚	பிரமதகணங்களுக்கு யஜமானர்களான நந்திகேச்வரர் முதலானவர்கள் உருவமாயும் (இருக்கிற)
𑌵𑌃	உங்களுக்கு
𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃	அடிக்கடி நமஸ்காறம்.

𑌨𑌮𑍋 𑌵𑌿𑌰𑍂𑌪𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍋 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 ।

𑌵𑌿𑌰𑍂𑌪𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃	உண்மையில் எவ்விதமான ரூபமுமில்லாதவர்களாயும்
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚	உபாசனத்திற்காக கற்பிக்கப்பட்ட அநேகரூபங்களை யுடையவர்களாயும் (இருக்கிற)
𑌵𑌃	உங்களுக்கு
𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃	அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

குறிப்பு:—பகவான் உண்மையில் எவ்வித நாம ரூபமு மில்லாதவராயும், உபாசனத்திற்காக கற்பிக்கப் பட்ட நாமரூபங்களை யுடையவராயு மிருப்பதால் அவரை எந்த நாமரூபத்தைக்கொண்டு உபாசித்தாலும் க்ஷேம மடையலாம் என்று இதனால் தெரிகிறது.

𑌨𑌮𑍋 𑌮𑌹𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌲𑍍𑌲𑌕𑍇𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍋 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 ।

𑌮𑌹𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌃	𑌅𑌣𑌿𑌮𑌾, 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾, 𑌗𑌰𑌿𑌮𑌾, 𑌲𑌘𑌿𑌮𑌾, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌃, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌂, 𑌈𑌶𑌤𑍍𑌵𑌂, 𑌵𑌶𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂, என்ற அஷ்டைச்வர்ய முள்ளவர்கள் உருவமாயும்
𑌕𑍍𑌷𑍁𑌲𑍍𑌲𑌕𑍇𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚	அஷ்டைச்வர்ய மில்லாத எளிய வர்கள் உருவமாயும்(இருக்கிற)
𑌵𑌃	உங்களுக்கு
𑌨𑌮𑍋𑌨𑌮𑌃	அடிக்கடி நமஸ்காரம்

𑌨𑌮𑍋 𑌰𑌥𑌿𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌰𑌥𑍇𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍋 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 ।

𑌰𑌥𑌿𑌭𑍍𑌯𑌃	நல்ல வண்டி முதலியவைகளை யுடையவர்கள் உருவமாயும்
𑌅𑌰𑌥𑍇𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚	வண்டி யில்லாதவர்கள் உருவமா யும் (இருக்கிற)
𑌵𑌃	உங்களுக்கு
𑌨𑌮𑍋𑌨𑌮𑌃	அடிக்கடி நமஸ்காரம்

𑌨𑌮𑍋 𑌰𑌥𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌰𑌥𑌪𑌤𑌿𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍋 𑌨𑌮𑌃 ।

𑌰𑌥𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃	(நல்ல)வண்டிகள் உருவமாயும்
𑌰𑌥𑌪𑌤𑌿𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚	(நல்ல)வண்டிகளின் யஜமானர்கள் உருவமாயும் (இருக்கிற)
𑌵𑌃	உங்சளுக்கு
𑌨𑌮𑍋𑌨𑌮𑌃	அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

𑌨𑌮𑌸𑍍𑌸𑍇𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍇𑌨𑌾𑌨𑌿𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍋 𑌨𑌮𑌃 ।

𑌸𑍇𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌃	சைங்யங்கள் உருவமாயும்
𑌸𑍇𑌨𑌾𑌨𑌿𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚	சைங்யத்தின் தலைவர்கள் உருவமாயும் (இருக்கிற)
𑌵𑌃	உங்களுக்கு
𑌨𑌮𑍋𑌨𑌮𑌃	அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

𑌨𑌮𑌃𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌤𑍃𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌤𑍃𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍋 𑌨𑌮𑌃 ।

𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌤𑍃𑌭𑍍𑌯𑌃	வண்டியை ஓட்டுகிறவர்கள் உருவ உருமாயும்
𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌤𑍃𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚	வண்டியை நெருத்து கிறவர்கள் வமாயும் (இருக்கிற)
𑌵𑌃	உங்களுக்கு
𑌨𑌮𑍋𑌨𑌮𑌃	அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑌕𑍍𑌷𑌭𑍍𑌯𑍋𑌰𑌥𑌕𑌾𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍋 𑌨𑌮𑌃 ।

𑌤𑌕𑍍𑌷𑌭𑍍𑌯𑌃	தச்சர்கள் உருவமாயும்
𑌰𑌥𑌕𑌾𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚	வண்டியை உண்டுபண்ணுகிறவர்கள் உருவமாயும், அல்லது ரதகாரன் என்ற ஜாதியில் பிறந்தவர்கள் உருவமாயும் (இருக்கிற) (வைச்யஜாதி ஸ்திரீனியிடத்தில் க்ஷத்திரியன் பீஜத்திற்குப் பிறந்தவனுக்கு 'மாஹிஷ்யன்' என்று பெயர். சூத்திர ஜாதி ஸ்திரீயினிடத்தில் வைச்யனுடைய பீஜத்திற்கு பிறந்த பெண்குழந்தைக்கு "கரணீ" என்று பெயர். அந்தக் கரணினிடம் மாஹிஷ்யன் பீஜத்திற்குண்டானவனுக்கு ரதகாரன் என்றுபெயர் என்று ஸ்மிருதிகளில் விரிவாய் கூறப்பட்டிருக்கிறது.
𑌵𑌃	உங்களுக்கு
𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃	அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

𑌨𑌮𑌃 𑌕𑍁𑌲𑌾𑌲𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑌵𑍋 𑌨𑌮𑌃 ।

𑌕𑍁𑌲𑌾𑌲𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃	குயவர்கள் உருவமாயும்
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚	கம்மாளர்கள் உருவமாயும் (இருக்கிற)

𑌵𑌃	உங்களுக்கு
𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃	அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

𑌨𑌮𑌃 𑌪𑍁𑌞𑍍𑌜𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌷𑌾𑌦𑍇𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍋 𑌨𑌮𑌃 ।

𑌪𑍁𑌞𑍍𑌜𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃	பக்ஷிகளின் கூட்டங்களை அடிப்பவர்கள் உருவமாயும்
𑌨𑌿𑌷𑌾𑌦𑍇𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚	(நாயை அடித்து சாப்பிடும்) வேடர்கள் உருவமாயும்(இருக்கிற)
𑌵𑌃	உங்களுக்கு
𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃	அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

𑌨𑌮 𑌇𑌷𑍁𑌕𑍃𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌧𑌨𑍍𑌵𑌕𑍃𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍋 𑌨𑌮𑌃 ।

𑌇𑌷𑍁𑌕𑍃𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌃	பாணத்தை உண்டுபண்ணுகிறவர்கள் உருவமாயும்
𑌧𑌨𑍍𑌵𑌕𑍃𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚	தனுஸ்ஸை உண்டுபண்ணுகிறவர்கள் உருவமாயும் (இருக்கிற)
𑌵𑌃	உங்களுக்கு
𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃	அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

𑌨𑌮𑍋 𑌮𑍃𑌗𑌯𑍁𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌵𑌨𑌿𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍋 𑌨𑌮𑌃 ।

𑌮𑍃𑌗𑌯𑍁𑌭𑍍𑌯𑌃	வேடர்கள் உருவயாயும்
𑌶𑍍𑌵𑌨𑌿𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚	நாயின்கழுத்தில் கயிரைக்கட்டி இழுத்துச் செல்பவர்கள் உருவமாயும் (இருக்கிற)

𑌵𑌃	உங்களுக்கு
𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃	அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

𑌨𑌮𑌃 𑌶𑍍𑌵𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌵𑌪𑌤𑌿𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍋 𑌨𑌮𑌃 ।

𑌶𑍍𑌵𑌭𑍍𑌯𑌃	நாய்கள் ரூபமாய் இருப்பவர்களாயும்
𑌶𑍍𑌵𑌪𑌤𑌿𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚	நாய்களுக்கு யஜமானர்கள் உருவமாய் இருப்பவர்களாயும் (இருக்கிற)
𑌵𑌃	உங்களுக்கு
𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃	அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

குறிப்பு:---உலகத்திலுள்ள எல்லாப் பொருள்களிலும் ஸ்ரீ ருத்திரனிருப்பதால் நாய், குதிரை, குயவன் முதலியவர்களாயும் அவரே இருக்கிறார் என்று நிருபணம் செய்து இதுவரைம் நமஸ்காரம் செய்யப்பட்டது. இனி வருமனுவாகங்களில் செய்யப்பட்டிருக்கும் இது போன்ற நமஸ்காரத்திற்கும் இக்கருத்தையே எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

। 𑌅𑌥 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌃 ।

இவ்வனுவாகத்தில் ஸ்ரீ ருத்திரன் அஸாதாரண மஹிமாநுஸந்தான பூர்வமாய் நமஸ்கரிக்கப் படுகிறார். அதிலும் முதலிலிருக்கும் இரண்டு மந்திரங்களால் ஸ்ரீ

ருத்திரன், ஸிருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரம், பந்தம், மோக்ஷம், இவைகளைச் செய்கிறாரென்று நிரூபித்து வணங்கப்படுகிறார்.

நமோ ஹவாயவ ரு-ஒ-ாயவ

ஹவாயவ	ஜகத்திற்கு காரணமா யிருக்கிற ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு
நமஃ	நமஸ்காரம்
ரு-ஒ-ாயவ	ஸம்ஸார துக்கத்தை விறட்டுகிறவ ராயு மிருக்கிற ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு
நமஃ	நமஸ்காரம்

நமஃ ஶவ-ாயவ வஶ-வ-தயெவ

ஶவ-ாயவ	(பிரளய காலத்தில்) எல்லாவற்றையும் சம்ஹரிக்கிற ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு
நமஃ	நமஸ்காரம்
வஶ-வ-தயெவ	ஸம்ஸாரபாசத்தால் கட்டுண்ட ஜீவர்களைக் காப்பாற்றுகிற ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு
நமஃ	நமஸ்காரம்.

ஸவ-ஃஇஂ ஸ-ஹவிஷு-ரு-ஒெ-நு-ரெஸஸஂஸ-ஸ-ஒ யஜெ (இந்த எல்லா உலகமும்,பிரும்மா, விஷ்ணு, குணி ருத்திரன்,இந்திரன் முதலியவர்களும் துரீயமூர்த்தியான

மஹாதேவனிடமிருந்து உண்டாகிறார்கள்) என்றபடி ஸ்ரீ ருத்திரன் ஜகத்காரணமாயிருக்கிறா ரென்றும், யதா சர்மவதாகாசம் வேஷ்டயிஷ்யந்தி மானவா:। ததா சிவமவிஜ்ஞாய து:கஸ்யாந்தோ பவிஷ்யதி, ஸம்ஸாரகம் த்யுஹஸ்ராவஷ்ட. (எப்பொழுது மனிதர்கள் தோலைப் போல ஆகாசத்தை சுருட்டுவார்களோ, அப்பொழுது தான் சிவனை உபாசிக்காமல் சாம்சாரிக துக்க நிவிருத்தியை யடைவார்கள், ஸ்ரீ ருத்திரன் மோக்ஷ சாதனமான பிரணவத்தை உபதேசிக்கிறார்.) என்றபடி ஸ்ரீ ருத்திரன் மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பவரா யிருக்கிறாரென்றும், தஸ்மா உபஸம்ஹர்த்ரே மஹாக்ராஸாய நம:। (எல்லா பிரபஞ்சத்தையும் ஸம்ஹரிப்பவராயும், பெரியகபளமுள்ளவராயும், (பிரளயகாலத்தில் எல்லாப் பொருள்களையும் ஒரே சமயத்தில் நாசம் செய்கிறவராயும்) இருக்கிற பகவானுக்கு நமஸ்காரம்) என்றபடி ஸ்ரீ ருத்திரன் பிரளயகாலத்தில் எல்லாவற்றையும் சம்ஹரிப்பவரா யிருக்கிறாரென்றும், பசுபதி என்ற பதத்திற்கு சம்சார பாசத்தால் கட்டுப்பட்ட ஜீவர்களைக் காப்பாற்றுகிறவர் என்று அர்த்தமாதலால், பந்தம், பாலனம் இவைகளையும் ஸ்ரீ ருத்திரனே செய்கிறாறென்றும் சென்ற இரண்டு மந்திரங்களிலுள்ள ஸ்வாய, ருத்ராய, பவாய, பசுபதயே என்ற பதங்களால் கூறப்பட்டது.

குறிப்பு.—இனி வரும் மந்திரங்களையும், ஒவ்வொரு பதத்தினுடைய அர்த்தத்தின் முடிவில் "ஸ்ரீ

ருத்திரனுக்கு" என்ற பதத்தையும், "நமஃ" என்ற பத த்தை சேர்த்துக்கொண்டு அதன் பொருளையும் கிரஹித் துக்கொண்டு வியாக்யானம செய்துகொள்ளவேண்டும். ஒவ்வொருபதத்தினுடனும் நமஃ என்றபதம் சேரவேண் டும் என்பதற்காகவே மந்திரங்களில் அடிக்கடி வகாரம் போடப்பட்டிருக்கிறது.

நமோ நீலக்ரீவாய ச ஶிதிகண்டாய ச

நீலக்ரீவாய ச	காளகூட விஷத்தால் கருத்த கழுத்தையுடைய—
ஶிதிகண்டாய ச	காளகூடத்தை சாப்பிடுவதற்கு முன் வெளுத்த கழுத்தையுடைய, அல்லது மற்ற பாகங்களில் வெளுத்த கழுத்தையுடைய—

சுத்த ஸ்படிகம்போலுள்ள தனது சமுகத்தில் காளகூட விஷத்தால் ஏற்படக்கூடிய கருப்பையும் கவனியாமல் உலகம் ரக்ஷிக்கப்படவேண்டுமென்றதை மட்டும் பிரதானமாக் கருதி காளகூட விஷத்தை உட்கொண்ட ஸ்ரீ ருத்திரனுடைய ஸஹாநுபூதிஃஸ்வபாவம் விஸ்வம் (பூஜ்யரான ருத்திரனே இவ்வுலகத்தைக் குறித்து தயவை செலுத்துகிறீர்) என்றதால் கூறப்பட்டது. அசாதாரண தயையானது இதனால் வெளியிடப்பட்டது.

நம: கபர்திநே ச வ்யுப்தகேசாய ச

கபர்திநே ச — கபர்த்தம் என்ற ஜடாபாரத்துடன் கூடின—

வ்யுப்தகேசாய ச — தலையில் மயிரில்லாத பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகரூபமா யிருக்கிற—

தக்ஷபிரஜாபதியின் யாகத்தை நாசஞ்செய்த வீரபத்திரனை வெளியிட்ட ஜடாபாரத்துடன் கூடினவரா யிருக்கிறார் என்று சொன்னதால் தேவா வை யஜ்ஞாத்ருத்ரமந்தராயந், ஸ யஜ்ஞமவித்யத் (தேவர்கள் யாகத்திலிருந்து ருத்திரனை விலக்கினார்கள், அவர் யாகத்தை நாசம்செய்தார்) என்ற வேறு வேத வாக்யங்களால் கூறப்பட்ட "தக்ஷபிரஜாபதியாக நாசனம்" என்ற ஸ்ரீ ருத்திர லீலையும், சிகையில்லாத தத்தாத்ரேயர், துர்வாஸர் முதலிய பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசாரியர்கள் ரூபமாய் ஸ்ரீ ருத்திரனிருப்பதாய்க் கூறப்பட்டதால் ப்ரஹ்மாதிபதி: ப்ரஹ்மணோதிபதி: (வேதத்திற்கு யஜமானர். பிரும்ம தேவனுக்கும் யஜமானர்) என்ற வாக்யத்தால் சொல்லப்பட்ட வேதாந்த சாஸ்திரத்தைப் பரவச்செய்யும் தன்மையும் இதனால் வெளியிடப்பட்டது.

நம: ஸஹஸ்ராக்ஷாய ச சததந்வநே ச

ஸஹஸ்ராக்ஷாய ச — ஆயிரக் கணக்கான கண்களையுடைய—

ஶதயந்வநேவ நூற்றுக்கணக்கான வில்லுகளேயு

டையவ—

இதனால் "யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித்" (எந்த பகவான் எல்லாவற்றையும் பொதுவா யறிந்தவரோ, எல்லாவற் றையும் தனித்தனியா யறிந்தவரோ) என்ற சுருதி பிர ஸித்தமான "எல்லாவற்றையு மறிந்திருப்பது" என்ற ஸ்ரீ ருத்திரனின் மஹிமையும், 'ஸ தயோக்த ஸ்தயா ருத்ர: க்ருத்வா விஷ்ணும் ஸாயகோத்தமம் । ஶல்யமக்நிம் ததா க்ருத்வா தநுர் மேரும் மஹேஶ்வர: । க்ருத்வா ப்ரணவமேவாத்ர ஜ்யாம் ஸாவித்ரீம் மஹேஶ்வர: ।' (அந்தருத்திரன் அவ்விதம் சொல்லப்பட்டவராய்க்கொண்டு அவ்விதமே ஆகட்டுமென்று சொல்லி விஷ்ணுவைச் சிறந்தபாணமாக ச்செய்து அக்கினியை பாணத்தின் நுனியாகச்செய்து, மஹாமேருவை வில்லாகச் செய்துகொண்டார். பிரண வத்தை (இரண்டாவது) தனுஸ்ஸாக செய்து ஸாவித்ரி யை ஞாண்கயிறாகச் செய்துகொண்டார்) என்று மஹா பாரதத்தில் சொல்லியபடி ஸ்ரீ ருத்திரன் வேதம், பிர ணவம், மேரு, பினாகம், முதலிய அநேகம் வில்லுகளே யுடையவரா யிருக்கிறார் என்பதும், அதனால் "தேஷா மஸுராணாம் திஸ்ர: புர ஆஸந்" (அந்த அசு ரர்களுக்கு மூன்று பட்டினங்கள் இருந்தன) என்று வேதப்பிரசித்தமான "த்ரிபுராசுரர்களைக் கொல்வது" என்ற அவரது லீலையும் காண்பிக்கப்பட்டது.

நமோ கிரிஶாய ச ஶிபிவிஷ்டாய ச

கிரிஶாய ச	கைலாசம் என்ற மலையையுடைய (கைலாசத்தி லிருக்கிற)
ஶிபிவிஷ்டாய ச	நாராயணன் ரூபமாயிருப்பவரான

இதனால் ஸ்ரீ ருத்திரனும் விஷ்ணுவும் ஒருவரே என்றும், அவர்களைத் தனிப்பட்டவர்களாய் நினைப்பது பிசகென்றும் தெரிவிக்கப்பட்டது.

நமோ மீடுஷ்டமாய சேஷுமதே ச

மீடுஷ்டமாய ச	மற்றவர்களைக்காட்டிலும் அதிகமாய் அபீஷ்டங்களை வர்ஷிப்பவரான—
இஷுமதே ச	பிரசித்திபெற்ற பாணத்தையுடைய—

இதனால் ஸ்ரீ ருத்திரன் மற்றவர்களைக்காட்டிலும் அபீஷ்டங்களை அதிகமாய் கொடுப்பவரென்றும், ஆதலால் அவரைநாம் உபாசிக்க வேண்டுமென்றும், அக்கினி முதலியவைகளை நுனி முதலியவைகளாயுடைய சிறந்தபாணமுள்ளவரா யிருப்பதால், மற்றவர்களால் செய்யமுடியாத த்ரிபுராசுர ஸம்ஹாரம் முதலிய கார்யங்களைச் செய்யும் சக்திவாய்ந்தவ ரென்றும் வெளியிடப்பட்டது.

நமோ ஹ்ரஸ்வாய ச வாமநாய ச ।

ஹ்ரஸ்வாய ச	சிறிய சரீரமுடைய—

MAHAMAHUPADHYAYA
Dr. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
TIRUVANMIYUR :: MADRAS 41

வாமநாய ச — குட்டையான கை, கால், முதலிய அவயவங்களையுடைய மஹா கண பதியின் ரூபமாயிருப்பவரான—

இதனால் சிறிய ஹிருதயாகாசத்தில் சிறிய வடிவத்துடன் ஸ்ரீ ருத்திரன் உபாசிக்கப்படுகிறாரென்றும், மஹாநாராயணோபநிஷத் என்று கூறியபடி சகல ஜீவர்களுக்கும் யஜமானராயிருக்கிறாரென்றும் தெரிவிக்கப்பட்டது.

16390

நமோ ப்ருஹதே ச வர்ஷீயஸே ச

ப்ருஹதே ச — இடம், காலம், பொருள் இவைகளாலளவிட முடியாதவரான—

வர்ஷீயஸே ச — கல்யாணகுணங்களால் நிறைந்தவரான—

நமோ வ்ருத்தாய ச ஸம்வ்ருத்வனே ச ।

வ்ருத்தாய ச — (மற்றவர்களைக் காட்டிலும் வயதால்) பெரியவரான—

ஸம்வ்ருத்வனே ச — அசாதாரண ஸ்துதி நமஸ்காரங்களால் கௌரவிக்கத் தகுந்தவரான—

இதனால், [illegible] (எவன் மற்றவர்களைக்காட்டிலும் விசேஷ சக்தி வாய்ந்தவனோ அவன் நமஸ்கரிக்கத் தகுந்தவன். அவன் ருத்திரனைக்காட்டிலும் வேறு யார் எனக்கு முன்னால் விரலை நீட்டலாம். பரமேச்வரன் யாரைப் பூஜித்திருக்கிறார். எவர்களால்தான் பரமேச்வரன் பூஜிக்கப்படவில்லை) என்று சொல்லியபடி எல்லோராலும் ஸ்ரீ ருத்திரன் பூஜிக்கத் தகுந்தவரென்றும், அதிலும் ஸ்துதி பூஜை இவைகளை செய்யுங்காலத்தில் மற்றதேவதைகளுக்கொப்பாக நினைத்து நடந்துகொள்வது தவறென்றும், மற்றவர்களை காட்டிலும் விசேஷஸ்துதி நமஸ்காரங்களைச் செய்யவேண்டுமென்றும் தெரிவிக்கப்பட்டது "[illegible]" (எல்லாதேவர்களாலேயும் நமஸ்கரிக்கப்பட்ட ஓ ருத்திரனே! தப்பு ஸ்தோத்திரத்தாலோ, மற்றவர்களுக்கொப்பிட்டு ஸ்துதிசெய்வதாலோ, மற்றவர்களை கூப்பிடுவதுபோல் தங்களைக் கூப்பிடுவதாலோ, தங்களை நாங்கள் கோபமூட்டப் புகுந்தோமில்லை.) என்று மற்றோரிடத்தில் கூறப்பட்டிருப்பதிலிருந்தும் ஸ்ரீ ருத்திரனை மற்றவர்களைப்போல் நினைப்பது பிசகென்ற அபிப்பிராயம் நன்கு விளங்கும்.

நமோ ஹ்ரஸ்வாய ச வாமநாய ச

அக்ரியாய ச — (உலகமுண்டாவதற்கு) முன்னிருப்பவரான—

பூர்வஜாய ச — உலகத்தை சிருஷ்டித்த பிரும்மதேவனுக்கும் முன்னிருப்பவரான—

ஹிரண்யகர்ப்ப: ஸமவர்த்ததாக்ரே (உலகம் உண்டாவதற்குமுன் பிரும்மதேவன் உண்டானார்) என்று வேறு வேதவாக்யங்கள் கூறுவதால் பிரும்மதேவனும் உலகமுண்டாவதற்குமுன் இருந்தவராக ஆகிறார். ஆதலால் ஜகத் உண்டாவதற்கு முன்னிருக்கிறார் என்று சொன்னால் போதாதென்று பூர்வஜாய என்ற பதம் போடப்பட்டது. இதனால் 'ஹிரண்யகர்ப்பம் ஜநயாமாஸ பூர்வம்' (முதலில் பிரும்மதேவனை உண்டுபண்ணினார்) என்று சொல்லப்பட் டிருப்பதால் ஸ்ரீ ருத்திரன் பிரும்மதேவனை உண்டுபண்ணினா ரென்றும், பிரும்மதேவனுக்கும் காரணமான ஸ்ரீ ருத்திரனே முக்கிய ஜகத்காரணமென்றும் இதனால் தெரிவிக்கப்பட்டது.

நம ஆசவே சாஜிராய ச

ஆசவே ச — (உலகமெங்கும்) வியாபித்திருப்பவரான—

அஜிராய ச — போவதில் சமர்த்தரான—

எந்த இடத்திற்கும் போவதற்கு சக்தியுள்ளவராக இருப்பதால் ஸ்ரீ ருத்திரன் ஜகத்வ்யாபியாகிறார். இதனால்

யோ ருத்3ரோ அப்ஸு, என்ற ச்ருதி பிரஸித்தமான ஜகத்வ்யாபித்வமானது தெரிவிக்கப்பட்டது.

நம: சீ²க்⁴ரியாய ச சீ²ப்⁴யாய ச

சீ²க்⁴ரியாய ச	வேகமாய் ஓடும் ஜலத்தில் அந்தர்யாமியா யிருப்பவரான—
சீ²ப்⁴யாய ச	(அதிகமான) பிரவாஹத்தி லிருப்பவரான—

நம ஊர்ம்யாய சாவஸ்வந்யாய ச।

ஊர்ம்யாய ச	அலைகளி லிருப்பவரான—
அவஸ்வந்யாய ச	சத்தமில்லாத ஜலத்தி லிருப்பவரான—

நம ஸ்ரோதஸ்யாய ச த்³வீப்யாய ச

ஸ்ரோதஸ்யாய ச	சிறிய பிரவாஹத்தி லிருப்பவரான ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு
நம:	நமஸ்காரம்
த்³வீப்யாய ச	தீவுகளி லிருப்பவரான ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு
நம:	நமஸ்காரம்

ஸ்ரீ ருத்திரன் எங்குமந்தர்யாமியா யிருக்கிறார் என்றதை நிரூபணம் செய்யப்போகு மிடத்தில், நமோ நா

த்³ர்யாய ச, வைஶந்தாய ச, நம꞉ கூப்யாய ச அவட்யாய ச, நமோ வர்ஷ்யாய ச அவர்ஷ்யாய ச, என்ற மந்திரங்களால் ஸ்ரீ ருத்திரன் பலவித ஜலங்களில் அந்தர்யாமியா யிருக்கிறுரென்று சொல்லப்படப் போகிறுர். ஆதலால் மறுபடியும் இங்கு சொன்னதிலிருந்து சொன்னதை திருப்பி சொல்வதென்ற தோஷம் பிரசங்கிக்கலாம். ஆகிலும் ஆபோ வா இத³ம் ஸர்வம் என்று வேதத்தால் கூறப்பட்ட ஜலத்தின் மஹிமையாவும் அதில் அந்தர்யாமி ரூபமாயிருக்கும் ஸ்ரீ ருத்திரனுடையதே என்று காண்பிப்பதற்காக பகவந் மஹிமா நிரூபணம் செய்யுமிடத்தில் திருப்பி மறுபடியும் சொல்லப்பட்டதாய்க் கருதவேண்டும். இதனுல் ஸ்வாஶேஷமஹிமாநம் விபூ⁴திம் ஸம்யம்யேஶ்வரா꞉” என்று சொல்லியபடி விசித்திரமாயும், கணக்கிட முடியாமலு மிருக்கிற சக்திகளையுடைய பரமேச்வரனுடைய ஒரு சக்தியானது ஜலத்திற்கு கௌரவத்தை கொடுக்கிறது என்றும், எல்லாத் திவ்யகளிலிருக்கும் எல்லா அதிசயங்களும் அவ்விடத்தி லந்தர்யாமியா யிருக்கும் ஸ்ரீ ருத்திரனுடையதே என்றும் அறிந்துகொள்ளவேண்டும்.

அத² ஷஷ்டோ²(அ)நுவாக꞉ ।

அவதாரிகை.—இவ்வனுவாகத்தில் ஸ்ரீ ருத்திரன் எல்லா ரூபமாயும் எல்லாவற்றிலு மந்தர்யாமியாயு மிருக்கிறுர் என்று நிரூபணம் செய்து நமஸ்கரிக்கப் படுகிறுர்.

நமோ ஜ்யேஷ்டா²ய ச கநிஷ்டா²ய ச

𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯	வயது, வித்தை, ஆசிரமம் இவைகளால் மேன்மையை யடைந்தவர்களின் ரூபமா யிருப்பவரான—
𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯	மேற்சொல்லியவைகளால் குறைந்தவர்களின் ரூபமாயிருக்கிற.

𑌨𑌮𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌜𑌾𑌯 𑌚𑌾𑌪𑌰𑌜𑌾𑌯

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌜𑌾𑌯	காரணரூபமா யிருப்பவரான—
𑌅𑌪𑌰𑌜𑌾𑌯	கார்யரூபமா யிருப்பவரான—

𑌨𑌮𑍋 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌯 𑌚𑌾𑌪𑌗𑌲𑍍𑌭𑌾𑌯

𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌯	யௌவனப் பருவமுள்ளவன் ரூபமாயிருப்பவரான—
𑌅𑌪𑌗𑌲𑍍𑌭𑌾𑌯	பாலன் ரூபமாயிருப்பவரான—

𑌨𑌮𑍋 𑌜𑌘𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌬𑍁𑌧𑍍𑌨𑌿𑌯𑌾𑌯

𑌜𑌘𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯	பின்பாகத்தி லந்தர்யாமியா யிருப்பவரான—
𑌬𑍁𑌧𑍍𑌨𑌿𑌯𑌾𑌯	வேர் முதலிய ஆதாரஸ்தானங்களில் அந்தர்யாமியா யிருப்பவரான

குறிப்பு:—இதுமுதல் இவ்வனுவாகம் முடியுப்வரையிலும் அந்தந்த இடங்களில் பரமேச்வரன் அந்தர்யாமியா யிருக்கிறார் என்று சொல்லப்படுவதாய் கருதவேண்டும்.

𑌨𑌮𑌃 𑌸𑍋𑌭𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚

𑌸𑍋𑌭𑍍𑌯𑌾𑌯 — 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌨𑌯𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌪𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌪𑌮𑍍 𑌉𑌭𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌲𑍋𑌕𑌂 (அதிக புண்யத்தால் தேவசரீரத்தை யடைகிறான். அதிக பாபத்தால் பசு, பக்ஷி முதலிய சரீரத்தை யடைகிறான். இரண்டின் சமபாகத்தால் மனிதசரீரத்தை யடைகிறான்) என்று கூறியபடி சமமானபுண்யபாபங்களையுடைய மனித சரீரத்திலிருப்பவரான—

𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯 — (ஓரிடம்விட்டு மற்றோரிடத்துக்கு ஸ்வதந்திரமாய் போகிற) ஜங்கம பிரபஞ்சத்தி லிருப்பவரான—

𑌨𑌮𑍋 𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚

𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚 — யமனுடைய சரீரத்தி லிருப்பவரான—

𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚 — ஸ்வர்க்கலோகத்தி லிருப்பவரான

𑌨𑌮 𑌉𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚 𑌖𑌲𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚

𑌉𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚 — எல்லாப் பயிர்களாலேயும் செழிப்பான பூமியிலிருப்பவரான—

𑌖𑌲𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚 — களத்திலிருப்பவரான—

𑌨𑌮𑌃 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚

𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚 — (வேத மந்திரங்களால்) துதிக்கத் தகுந்தவரான—

𑌅𑌵𑌸𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚 — உபநிஷத்துக்களால் நிர்ணயிக்கப் படுபவரான—

𑌨𑌮𑍋 𑌵𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚 𑌕𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚

𑌵𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚 — காட்டிலிருப்பவரான—

𑌕𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚 — புதர்களிலிருப்பவரான—

𑌨𑌮𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌾𑌯 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑌵𑌾𑌯 𑌚

𑌶𑍍𑌰𑌵𑌾𑌯 𑌚 — கேட்கக்கூடிய சப்தரூபமா யிருப்பவரான—

ப்ரதிஶ்ருதாய ச — எதிரொலி ரூபமாயிருப்பவரான—

நம ஆஶுஷேணாய சாஶுரதாய ச

ஆஶுஷேணாய ச — சீக்கிரமாய்ச் செல்லும் சைந்யத்தை யுடையவன் உருவமாயிருக்கிற—

ஆஶுரதாய ச — சீக்கிரமாய் ஓடும் தேரையுடையவன் உருவமாயிருக்கிற—

நமஶ் ஶூராய சாவபிந்ததே ச

ஶூராய ச — சௌர்யமுள்ளவன் உருவமாயிருக்கிற—

அவபிந்ததே ச — (ஸந்மார்க்கத்வேஷிகளை) சிக்ஷிப்பவன் உருவமாயிருக்கிற—

நமோ வர்மிணே ச வரூதினே ச

வர்மிணே ச — கவசத்துடன் கூடியவன் உருவமாயிருக்கிற—

வரூதினே ச — தேர்ப்பாகனை காப்பாற்றக்கூடிய இடத்துடன் கூடியவன் ரூபமாயிருக்கிற (பண்டைய காலத்து தேர்களில், சாரதிக்கு ஏதாகிலும் ஆபத்து நேரிடும்போலிரு

ந்தால் அவனை அதனின்றும் காப்பாற்றுவதற்காக தேர் தட்டில் ஓர் இடம் தனியாய் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும். அது இங்கே வரூதம் என்ற பதத்தால் சொல்லப்படுகிறது.)

𑌨𑌮𑍋 𑌬𑌿𑌲𑍍𑌮𑌿𑌨𑍇 𑌚 𑌕𑌵𑌚𑌿𑌨𑍇 𑌚

𑌬𑌿𑌲𑍍𑌮𑌿𑌨𑍇	துவாரத்துடன்கூடின யுத்தத்தில் தலையைக் காப்பாற்றும் தலைப்பாகையோடு கூடினவன் உருவமாயிருக்கிற—
𑌕𑌵𑌚𑌿𑌨𑍇	சரீரத்தை காப்பாற்றுகிற சட்டையோடு கூடினவன் உருவமாயிருக்கிற—

𑌨𑌮𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌯 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌸𑍇𑌨𑌾𑌯 𑌚

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌯	பிரசித்தி பெற்றவன் ரூபமாயிருக்கிற ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு
𑌨𑌮𑌃	நமஸ்காரம்
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌸𑍇𑌨𑌾𑌯	பிரசித்தி பெற்ற ஸைந்யத்துடன் கூடியவன் ரூபமாயிருக்கிற ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு
𑌨𑌮𑌃	நமஸ்காரம்.

குறிப்பு:—தேவர்கள், அசுரர்கள், கந்தர்வர்கள், மனிதர்கள், இவர்களில் ஸஹமாநாய என்று ஆரம்பித்து த்ருதபதயே நம என்ற வரையிலும் சொல்லிய லக்ஷணம் பொருந்தியவனாய் எவனிருக்கிறானோ அவன் ரூபமாய் ஸ்ரீ ருத்திரனிருப்பதாய்க் கருதி நமஸ்காரம் செய்யப்பட்டதாய் அறியவேண்டும்.

। ஸப்தமோऽநுவாக꞉ ।

அவதாரிகை.—கீழ்ச் சென்ற அநுவாகத்தைப் போல் இவ்வநுவாகத்திலும் ஸ்ரீ ருத்திரன் ஸர்வாத்மாவென்றும், ஸர்வாந்தர்யாமி என்றும் நமஸ்கரிக்கப்படுகிறார்.

நமோ து³ந்து³ப்⁴யாய சாஹநந்யாய ச

து³ந்து³ப்⁴யாய — துந்துபி என்ற வாத்தியத்திலிருப்பவரான—

ஆஹநந்யாய — அவ்வாத்யத்தை அடிப்பதற்குச் சாதனமான கம்பிலிருப்பவரான—

நமோ த்⁴ருஷ்ணவே ச ப்ரம்ருஶாய ச

த்⁴ருஷ்ணவே — யுத்தத்தில் பின்காட்டி யோடாமல் எதிர்த்து நிற்கிறவன் ரூபமாயிருப்பவரான—

ப்ரம்ருஶாய — எதிராளியின் ஸைந்யத்தின் நிலைமையை நன்கு ஆலோசிப்பவன் உருவமாயிருப்பவரான—

நமோ தூதாய ச ப்ரஹிதாய ச

தூதாய — பிறர் அபிப்பிராயத்தை மற்றவர்களுக்குத்தெரியாமலறிந்துகொண்டு தெரிவிப்பதில் சமர்த்தன் ரூபமாயிருப்பவரான—

ப்ரஹிதாய — யஜமானனால் கார்யத்தில் ஏவப்பட்டவன் உருவமாயிருப்பவரான (யஜமானனின் கார்யத்தை சுறுசுறுப்பாய் செய்கிறவன் ரூபமாயிருப்பவரான)—

நமோ நிஷங்கிணே சேஷுதிமதே ச

நிஷங்கிணே — (நல்ல) கத்தியுள்ளவன் ரூபமாயிருப்பவரான—

இஷுதிமதே — (குறையாத) பாணங்களுடன் கூடின அம்பராத்தூணியுள்ளவன் ரூபமாயிருப்பவரான—

நமஸ் தீக்ஷ்ணேஷவே சாயுதிநே ச

தீக்ஷ்ணேஷவே — கூர்மையான பாணங்களுள்ளவன் ரூபமாயிருப்பவரான—

ஆயுதினே (பலவிதமான) ஆயுதமுள்ளவன் ரூபமா யிருப்பவரான—

நமஸ்ஸ்வாயுதாய ச ஸுதன்வனே ச

ஸ்வாயுதாய உலகத்திற்கு க்ஷேமத்தைக் கொடுக்கும் ஆயுதமுள்ளவன் ரூபமா யிருப்பவரான—

ஸுதன்வனே ஜகத்திற்கு க்ஷேமத்தைக் கொடுக்கும் தனுஸ்ஸை யுடையவன் ரூபமாயிருப்பவரான—

நமஸ்ஸ்ருத்யாய ச பத்யாய ச

ஸ்ருத்யாய (காலால் நடந்துபோவதற்கு மாத்திரம் யோக்யமான) ஒத்தையடிப் பாதையி லிருப்பவரான—

பத்யாய வண்டி போவதற்குத் தகுதியான ராஜ வீதியி லிருப்பவரான—

நம: காட்யாய ச நீப்யாய ச

காட்யாய கொஞ்சமாய் ஓடும் ஜலமுள்ள இடத்தி லிருப்பவரான—

நீப்யாய அருவிவிழுமிடத்திலிருப்பவரான

𑌨𑌮𑌃 𑌸𑍂𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚

𑌸𑍂𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯 — சேறுள்ள இடத்தி லிருப்பவரான
𑌸𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯 — குளம், குட்டைகளிலிருப்பவரான

𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚 𑌵𑍈𑌶𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌚

𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯 — ஆறுகளி லிருப்பவரான—
𑌵𑍈𑌶𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯 — சிறிய குளங்களி லிருப்பவரான—

𑌨𑌮𑌃 𑌕𑍂𑌪𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚𑌾𑌵𑌟𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚

𑌕𑍂𑌪𑍍𑌯𑌾𑌯 — கிணற்றி லிருப்பவரான—
𑌅𑌵𑌟𑍍𑌯𑌾𑌯 — பொந்தி லிருப்பவரான—

𑌨𑌮𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚𑌾𑌵𑌰𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚

𑌵𑌰𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌯 — மழையி லிருப்பவரான—
𑌅𑌵𑌰𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌯 — மழை இல்லாமையிலிருப்பவரான

குறிப்பு:—இதனால் காலங்களில் மழை பெய்து தேசம் சுபிக்ஷமாவதற்கும், ஜனங்களின் பாப கர்மத்தை முன்னிட்டு அவ்வித மில்லாமல் தேசம் துர்ப்பிக்ஷமடைவதற்கும் கர்மபல தாதாவான ருத்திரனே காரணமென்று ஏற்படுகிறது.

𑌨𑌮𑍋 𑌮𑍇𑌘𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚

மேக்⁴யாய ச	மேகத்தி லிருப்பவரான—
வித்³யுத்யாய ச	மின்னலி லிருப்பவரான—

நம ஈத்⁴ரியாய சாதப்யாய ச

ஈத்⁴ரியாய ச	(நிர்மலமாய் பிரகாசிக்கும்) சரத் கால மேகத்தி லிருப்பவரான—
ஆதப்யாய ச	வெய்யலி லிருப்பவரான—

நமோ வாத்யாய ச ரேஷ்மியாய ச

வாத்யாய ச	காற்றி லிருப்பவரான—
ரேஷ்மியாய ச	(எல்லா பூதங்களும் நாசத்தை யடையும் ஸமயமான) பிரளய காலத்தி லிருப்பவரான—

நமோ வாஸ்தவ்யாய ச வாஸ்துபாய ச

வாஸ்தவ்யாய ச	பசு கன்று முதலிய பொருள்களி லிருப்பவரான ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு
நம:	நமஸ்காரம்
வாஸ்துபாய ச	வீடு கட்டுவதற்கு வேண்டிய பூமியை (மனையை) காப்பாற்றிக் கொண்டிருப்பவரான ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு
நம:	நமஸ்காரம்

𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌃

அவதாரிகை.—இவ்வனுவாகத்தில் ஸ்ரீ ருத்திரன் எல்லோராலேயும் அவச்யமாய் உபாஸிக்கத் தகுந்தவர் என்பதை ஸ்தாபிப்பதற்காக மற்றவர்களுக்கில்லாத குணங்களையும், எல்லாப் பொருள்களினு மந்தர்யாமியா யிருக்கிறார் என்பதையும் நிரூபணம்செய்து நமஸ்கரிக்கப்படுகிறார். அதிலும் முதல் மந்திரத்தால் பரமேச்வரனே மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பவரா யிருப்பதால் மோக்ஷத்தை யடைய விரும்பும் யாவராலும் ஸ்ரீ ருத்திரன் அவசியம் உபாஸிக்கத் தகுந்தவர் என்று நிரூபணம்செய்து நமஸ்கரிக்கப்படுகிறார்.

𑌨𑌮 𑌸𑍋𑌮𑌾𑌯 𑌚 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌚

𑌸𑍋𑌮𑌾𑌯 𑌚	(தனது சித்சக்தியான) பார்வதியுடன் கூடினவரான ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு
𑌨𑌮𑌃	நமஸ்காரம்
𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌚	ஸம்ஸார துக்கத்தை விரட்டுகிறவரான ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு
𑌨𑌮𑌃	நமஸ்காரம்.

𑌯𑌦𑌾𑌚𑌰𑍍𑌮 𑌵𑌦𑌾𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑌵𑌾𑌃 ।
𑌤𑌦𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌮𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿
(இதர்க்கர்த்தம் 𑌨𑌮𑍋 𑌭𑌵𑌾𑌯 𑌚 என்ற இடத்தில் கூறப்

பட்டிருக்கிறது.) என்று கூறப்பட்டிருப்பதால் ஸ்ரீருத்திரனை ஆராதனம்செய்து அவரை நேரில் காணாதவரையிலும் ஒருவருக்கும் மோக்ஷம் கிடைக்காது. ஏனென்றால், அஜ்ஞானத்தைக் காரணமாயுடைய இந்த ஸம்ஸாரம் பிரும்மஞானம் அன்னியில் விலகாது. அந்த பிரும்மஞானம் பரப்பிரும்ம வித்யாதி தேவதையான பார்வதியின் அனுக்கிரஹமன்னியில் ஏற்படாது. இவ்விஷயம் ஶ்வேதாச்வதரோபனிஷத்திலும், ஶைவபுராணங்களிலும் நன்கு விளக்கிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வித மஹிமைதங்கிய பார்வதீ தேவியானவள் ஸ்ரீ ருத்திரனுடைய சித்சக்தியாக ஆகிறாள். அப்பேர்ப்பட்ட பார்வதீ தேவியுடன் பரமேச்வரன் எப்பொழுதும் கூடியிருப்பதால் அவரை உபாஸிப்பவர்களுக்கு நிச்சயமாய் பிரும்மஞானமுண்டாகி மோக்ஷமேற்படும் என்று ஏற்படுகிறது. ஆதலால் மோக்ஷமடைய விருப்பமுள்ளவர்கள் ஸ்ரீ ருத்திரனை உபாஸித்தே தீரவேண்டும். மேலுமிதனால் பார்வதீதேவியுடனேயே பரமேச்வரனை உபாஸிக்கவேண்டுமென்றும் அறியப்படுகிறது. ஆதலால்தான் கைவல்யோபனிஷத்தில் "உமாஸஹாயம் பரமேஶ்வரம் ப்ரபும் த்ரிலோசநம் நீலகண்டம் ப்ரஶாந்தம்" என்றதால் பரமேச்வரனை பார்வதீ தேவியுடன் கூடினவராய் த்யானம் செய்பவர்கள் மோக்ஷமடைவார்கள் என்றும், ஸ்காந்தத்தில், "பார்வதீ பரமாதேவீ ப்ரஹ்மவித்யா ப்ரதாயிநீ। தஸ்யா ஸஹாயோ பகவாந் ப்ராஹ்மீவிப்ராதிஶேஷிதம்। தேஷாம் ப்ராப்திர் விநிஶ்சிதா தேஷாம் ஸித்திர் நசாந்யேஷாம்" (மேலான தெய்வாமன பார்வதியான

வள் ஆத்ம ஞானத்தைக் கொடுப்பவளா யிருக்கிறாள். ஆதலால் பரமேச்வரனின் சித்சக்தியான பார்வதியுடன் ஹிருதய கமலத்தில் பரமேச்வரனை எவர்கள் த்யானம் செய்கிறார்களோ அவர்களுக்குத்தான் மோக்ஷம் ஏற்படும், மற்றவர்களுக்கு ஏற்படாது என்று வேதம் கூறுகிறது.) என்றதால் ஸ்பஷ்டமாய் பரமேச்வரனை பார்வதியுடன் உபாஸிப்பவர்களுக்கே மோக்ஷம் ஏற்படும் என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால் மோக்ஷத்தை விரும்புவோர்கள் ஸ்ரீ ருத்திரனை பார்வதியுடன் உபாஸிக்க வேண்டுமென்று இதனால் தெரிவிக்கப்பட்டது.

அவதாரிகை.—சூரியன் ரூபமாய் எல்லோராலேயும் பார்க்கக்கூடியவராய் முன்வந்து தன்னை உபாஸிப்பவர்களுக்கு எல்லாவிதமான நன்மைகளைச் செய்கிறபடியினாலேயும் ஸ்ரீ ருத்திரன் கட்டாயமா யுபாஸிக்கத் தகுந்தவர் என்று இரண்டாவது மந்திரத்தால் கூறப்படுகிறது.

நமஸ்தாம்ராய சாருணாய ச

தாம்ராய ச — உதயகாலத்தில் மிகவும் சிவந்த நிறமுள்ள சூரியன் ரூபமாயிருப்பவரான—

அருணாய ச — அதற்கு பிறகு கொஞ்சம் சிவப்பு நிறமுள்ள சூர்யன் ரூபமாயிருப்பவரான—

நமஶ்ஶங்காய ச பஶுபதயே ச

ஶங்காய — சுகத்தை அடையும்படி செய்பவ ரான

பஶுபதயே — (பிரம்மா முதல் ஸ்தம்பம் (சிறிய பூச்சி) வரையிலுமுள்ள சகல ஜீவர்களையும் காப்பாற்றுகிறவ ரான

இதனால் பசுக்களைப்போல் ஸ்வாதந்திரிய மில்லாமல் சம்சாரபாசத்தால் கட்டுப்பட்டுக் கிடக்கும் சகல ஜீவர்களையும் காப்பாற்றுகிறவராய் ஸ்ரீ ருத்திரனிருப்பதால், அவரே அனைவரையும் சுகத்தையடையும்படி செய்பவரென்றும், சுகத்தை விரும்புவோர்கள் அவரை உபாஸிக்க வேண்டுமென்றும் கூறப்பட்டது.

நம உக்ராய ச பீமாய ச

உக்ராய — (எல்லாவற்றிற்கும்) மேலானவ ரான—

பீமாய — பயத்தை உண்டு பண்ணுகிறவ ரான—

பீஷாஸ்மாத் வாதஃ பவதே (இந்த பிரம்மத்தினிடமிருந்து பயத்தால் காற்று வீசுகிறது) என்று கூறியபடி அதிக சக்திவாய்ந்த இந்திராதி தேவர்களும் எந்த பக

வானுடைய ஆஜ்ஞையை மீறி நடப்பதில் பயந்து கொண்டு அவரவர்களுக்கிட்ட கார்யங்களை ஒழுங்காய் நடத்திவருகிறார்களோ அப்பேர்ப்பட்ட பகவானே எல்லோருக்கும் மேலானவரென்றும், ஆதலாலேயே அவரை நாம் உபாஸிக்க வேண்டுமென்றும் இதனால் கூறப்பட்டது.

𑌨𑌮𑍋 𑌅𑌗𑍍𑌰𑍇𑌵𑌧𑌾𑌯 𑌚 𑌦𑍂𑌰𑍇𑌵𑌧𑌾𑌯 𑌚

𑌅𑌗𑍍𑌰𑍇𑌵𑌧𑌾𑌯 𑌚 — (யுத்த களத்தையடைந்த தனது பக்தனுக்கு) முன்னிருந்துகொண்டு (அவனுடைய சத்ருக்களை) நாசம் செய்கிறவரான—

𑌦𑍂𑌰𑍇𑌵𑌧𑌾𑌯 𑌚 — (யுத்தம் ஆரம்பிப்பதற்கு முந்தியே) தூரத்திலிருக்கும் தனது பக்தர்களின் விரோதிகளுடைய உத்ஸாஹம் சக்தி இவைகளைக் குறைப்பவரான—

‘‘𑌸𑌂𑌹𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌶𑌾𑌤𑍍𑌰𑌵𑌾𑌨𑍀𑌕𑌂 𑌶𑌰𑍋𑌪𑌚𑌿𑌤𑌵𑌿-
𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑍍। 𑌅𑌗𑍍𑌰𑌤𑍋𑌽𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇 𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌵𑌾-
𑌶𑌕𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌂 𑌶𑍂𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌪𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌯𑌾𑌂𑌶𑌿𑌶𑌂 𑌤𑌿𑌵-
𑌪𑌤𑍇 । 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑌿𑌶𑌿𑌵𑌿𑌶𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑍋𑌗𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾-
𑌗𑍍𑌰𑍇 ॥ 𑌤𑌮𑍇𑌤𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌨𑌶𑍀𑌤𑍍𑌸𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌚𑍇𑌤𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌹𑌾
𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂 । 𑌤𑍇𑌨𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿𑌮𑌣𑌾𑌨𑍁 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌜𑌨𑌃 ॥

மஹாபுத்திசாலியான ஓ கிருஷ்ண ! நெருப்புபோல் காந்

தியை யுடையவனுன ஒரு புருஷனை எனக்கு முன்னுல் போகிறவனுகப் பார்க்கிறேன். அந்த புருஷன் ஜ்வலித்து க்கொண்டிருக்கும் சூலாயுதத்தைத் தூக்கிக்கொண்டு எந்ததிக்கை யடைகிருனே அந்த திக்கில் எனது சத்துருக்கள் சிதறிப்போகிருர்கள் [நாசமடைகிருர்கள்] பிறகு அவனுல் பொசுக்கப்பட்ட சத்துருக் கூட்டங்களை பின்னுல் நான் பொசுக்குகிறேன். அவனுல் நாசம் செய்யப்பட்ட சத்துருக் கூட்டத்தை என்னுல் நாசம் செய்யப்பட்டதாய் ஜனம் நினைக்கிற து.) என்று த்ரோணபர்வத்திலும் [illegible] என்று துவக்கி, [illegible] (ஓ அர்ச்சுன ! எவன் இப்பொழுது ஏற்பட்ட சண்டையில்உனக்கு முன்னுல் செல்லுகிருனே அவனை ஸ்ரீ ருத்திரனுகக் கருது. அவரால் யுத்தம் துவக்குவதற்கு முந்தியே கொல்லப்பட்ட சத்துருக்களை நீ கொன்றிருக்கிருய். அளவிடமுடியாத சக்தியுள்ளவராயும் எல்லா தேவர்களுக்கும் மேலானவராயும், பார்வதீ காந்தனுயும், நாசமற்றவராயும், எல்லாவற்றிற்கு ஈசனுயும் பிரளய காலத்தில் எல்லாவற்றையும் சம்ஹரிப்பவராயு மிருக்கிற ஸ்ரீ ருத்திரனை பரிசுத்தனுய் எப்பொழுதும் பஜனம் செய்) என்று மோக்ஷதர்மத்திலும் கூறியபடி ஸ்ரீ ருத்திரன், தனது பக்தனுன அர்ஜுனன் விஷயத்தில் செய்தது போல் தன்னை பஜிப்பவர்களின் விரோதிகளை,

தனது பக்தனிடம் கெடுதலைச் செய்ய வருவதற்கு முன்ன மேயே உத்ஸாஹம், சக்தி இவைகளைக் குறைத்து அடக் கிவிடுவாரென்றும், மீறி கெடுதலைசெய்ய வந்துவிட்டா லும் தானே பக்தர்களின் முன்னிருந்து கொண்டு விரோ திகளைக் கொன்று க்ஷேமத்தைச் செய்வாரென்றும், ஆத லாலேயே சத்ருஜயம் ஸ்ரீ ருத்திரன் பிரஸாதத்தால் ஏற்படவேண்டி யிருப்பதால் சத்ருஜயத்தை விரும்பு வோரும் அவரையே உபாஸிக்கவேண்டுமென்றும் இத ஞல் கூறப்பட்டது.

நமோ ஹஸ்ருவ ஹநீயஸேவ

ஹஸ்ருவ (நான்தானெல்லோருக்கும் மேலா னவன் என்று கர்வங்கொண்டு தன்னை லக்ஷியம் செய்யாதவர் களை கர்வசாந்தி உண்டாகும் வரையிலும்) கொஞ்சம் ஹிம் ஸிப்பவரான

ஹநீயஸேவ (தன்னை த்வேஷிப்பது, நிந்திப் பது இவைகளுடன் அநாதரவு செய்கிறவர்களை) அதிகமாய் ஹிம்ஸிப்பவரான—

இந்திராதி லோகபாலர்களுடனும் அஷ்டதிக் கஜ ங்களுடனும் தனிமையாய் சண்டைபோட்டு ஜயத்தை அடைந்திருப்பதால் நம்மை ஜயிக்கக்கூடிய பாஹுப லம் பொருந்தியவனொருவனுமில்லை என்று கர்வங்

கொண்டு ஸ்ரீ ருத்திரனை லக்ஷியம் செய்யாமல் கைலாச மலையைப் பிடுங்குவதற்கு ராவணன் அசைத்தான். அதை க்கண்டு பயந்த பார்வதீ தேவியால் தானாகவே ஆலிங்க னம் செய்யப்பட்ட பகவான் விளையாட்டாக தனது கால் கட்டை விரலால் கைலாய மலையை சற்றே அழுத்தினார். அதனால் ராவணனது இருபது கைகளும் கீழே அகப் பட்டுக்கொண்டு நசுங்கிப்போயின. பிறகு ராவணன் கர்வ மாகிய மலையிலிருந்து கீழே இறங்கி நல்ல புத்தியை யடைந்து ஸ்தோத்திரம் செய்தான். பரம தயாளுவான ஸ்ரீ ருத்திரன் பிராணஹானி யன்னியில் அவனை விடு வித்துக் காப்பாற்றினார். தக்ஷன் சிவ த்வேஷம், சிவ நிந்தை இவைகளுடன் ஸ்ரீ ருத்திரனை அலக்ஷியம் செய் தான். அதனால் அவன் பிராண ஹானியை யடைந்தது மல்லாமல் அவன் யாகத்திற்கு வந்தவர்களும் மஹா கஷ் டத்தை யடைந்தார்கள். யாகசாலை கொளுத்தப்பட் டது. அக்நி குண்டங்கள் அணைக்கப்பட்டன. யூபத்தைப் பிடுங்கிக்கொண்டு எல்லா தேவர்களும் அடிக்கப்பட் டார்கள். ருத்விக்குகள் சாட்டையா லடிக்கப்பட்டார் கள். பிருகு என்றவரின் மீசை பிடுங்கப்பட்டது. பூஷா என்றவரின் பல்லுடைக்கப்பட்டது. பகன் என்றவரின் கண்கள் பிடுங்கப்பட்டன. அச்சமயம் தக்ஷன் ரக்ஷக னாய் நம்பியிருந்த தேவர்களி லொருவராவது முன்வர வில்லை. ஆகையால் ஸ்ரீ ருத்திரனை அலக்ஷியம் செய்தால் மற்றவர்களால் விலக்கமுடியாத ஆபத்து நேருமாதலால் அவரை நாம் அவச்யம் உபாஸிக்க வேண்டுமென்று [illegible]னால் கூறப்பட்டது.

நமோ வ்ருக்ஷேப்யோ ஹரிகேசேப்ய: ।

ஹரிகேசேப்ய: (தலை மயிர்களைப்போல் எளிதில் கணக்கிட முடியாததாயும், சிரஸை கேசங்கள்போல் மரத்தைக் காப்பாற்றுகிறதாயுமிருக்கிற) பச்சைநிறமான இலைகளையுடைய—

வ்ருக்ஷேப்ய: (இவ்வுலகத்தி லனுஷ்டிக்கவேண்டிய யாகாதி கர்மங்களுக்குச் சாதனமான பலாசம், அரச, பில்வம், அத்தி முதலிய) மரங்கள் ரூபமா யிருப்பவ ராயும் (ஸ்வர்க்க லோகத்தில் எல்லாவித போகங்களையும் கொடுக்கும்) கல்ப விருக்ஷ ரூபமாயிருப்பவராயும் இருக்கிற—

இதனால் இவ்வுலகில் யஜ்ஞம் முதலிய நல்ல கார்யங்களை ஒழுங்காய் நடத்த விருப்புவோர்களும், ஸ்வர்க்க சுகத்தை விரும்புவோர்களும் ஸ்ரீ ருத்திரனை உபாஸிக்க வேண்டுமென்று கூறப்பட்டது.

நமஸ்தாராய.

தாராய — பிரணவ ரூபமா யிருப்பவரான—

ஸ்ரீ ருத்திரன் பிரணவத்தின் பொருளா யிருப்பதால் பதம், அர்த்தம் இவைகளை ஒன்றாய்க் கருதி பிரணவ ரூபமாயிருக்கிறார் என்று இவ்விடத்தில் சொல்லப்பட்டது. இதனால் மோக்ஷத்தை விரும்புவோர்கள் ஸ்ரீ ருத்திரனை யுபாஸிக்கவேண்டு மென்று தெரிவிக்கப்பட்டது.

𑌨𑌮𑌃 𑌶𑌂𑌭𑌵𑍇 𑌚 𑌮𑌯𑍋𑌭𑌵𑍇 𑌚

𑌶𑌂𑌭𑌵𑍇 𑌚	இவ்வுலக சுகங் கிடைப்பதற்கு காரணமா யிருப்பவரான—
𑌮𑌯𑍋𑌭𑌵𑍇 𑌚	ஸ்வர்க்கம் முதலிய பரலோகங்களில் ஏற்படக்கூடிய சுகங்கள் கிடைப்பதற்கு சாதனமான—

𑌏𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌮𑍁𑌪𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 (இந்த பிரும்மத்தின் ஆனந்தத்தினுடைய ஏகதேசத்தை மற்ற பிராணிகள் அனுபவிக்கின்றன) என்று சொல்லியபடி ஸ்ரீ ருத்திரன் சுகவடிவமா யிருப்பதால் இகத்திலும் பரத்திலும் சுகத்தை விரும்புவோர்கள் அவரை உபாஸிக்கவேண்டுமென்று இதனால் கூறப்பட்டது.

𑌨𑌮𑌃 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌾𑌯 𑌚 𑌮𑌯𑌸𑍍𑌕𑌰𑌾𑌯 𑌚

𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌾𑌯 𑌚	இவ்வுலக சுகத்தைக் கொடுப்பவரான—

ஃபாலாய	சுவர்க்கம் முதலிய பரலோகங்களில் ஏற்படக்கூடிய சுகத்தைக் கொடுப்பவரான—

இதனால் குளத்திலிருக்கும் ஜலத்தைப்போல் பரமேச்வராநந்தத்தை ஜீவர்கள் அனுபவிக்க வேண்டியவர்களா யிருப்பதால் அவரை ஜீவர்கள் உபாஸிக்கவேண்டியவர்களா யிருக்கிறார்கள் என்பது மட்டுமல்ல, பின்னையோ ஐஹிகாமுஷ்மிக சுகங்களை சுதந்திரமாய் கொடுப்பதாலும் அவர் உபாஸிக்கத் தகுந்தவர் என்று அறிவிக்கப் பட்டது.

† நம ஶிவாய ச ஶிவதராய ச

ஶிவாய ச	(ஸகல ஜீவராசிகளுக்கும்) மங்களத்தைச் செய்கிறவரான ஸ்ரீ
நம:	நமஸ்காரம்
ஶிவதராய ச	மங்களத்தைக் கொடுக்கும் மற்றவர்களை காட்டிலும் அதிகமாய் மங்களத்தைச் செய்பவரான ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு
நம:	நமஸ்காரம்

† நம ஶிவாய என்றபதமே பஞ்சாக்ஷரமென்றும் இந்த பதமே ஸகல வேதங்களுள் சிறந்ததென்றும் ஸ்ரீ ஸ்காந்தம் முதலியவைகளில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

வித்யாஸு ஶ்ருதிருத்க்ருஷ்டா ருத்ரைகாதஶிநீ ஶ்ருதௌ । தத்ர பஞ்சாக்ஷரீ தஸ்யாம் ஶிவ இத்யக்ஷரத்வயம் ॥ (பதினான்கு வித்தைகளுக்குள் வேதம் உயர்ந்தது. வேதத்தில் ஸ்ரீ ருத்திரம் உயர்ந்தது. அதிலும் நமஶ்ஶிவாய என்ற மந்திரம் உயர்ந்தது. அதிலும் ஶிவ என்ற இரண்டு எழுத்து உயர்ந்தது) என்று கூறியபடி இம்மந்திரம் ஸகல வித்யாஸாரமாயும், மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கக் கூடியதாயுமுள்ளது. ஆதலால் இதை ஜபிக்கவேண்டும்.

அவதாரிகை.—இனி ஸ்ரீ ருத்திரன் அந்தந்த இடங்களில் அந்தர்யாமியா யிருக்கிறார் என்று நிருபணம் செய்து நமஸ்கரிக்கப்படுகிறார்.

நமஸ்தீர்த்யாய ச கூல்யாய ச

தீர்த்யாய — (கங்கை முதலிய புண்ய) தீர்த்தங்களி லிருப்பவரான—

கூல்யாய — புண்ய நதீதீரங்களில் (லிங்கரூபமாய்) இருப்பவரான—

நம: பார்யாய சாவார்யாய ச

பார்யாய — மோக்ஷத்தை யடைய விருப்பமுள்ளவர்களால் ஸம்ஸார ஸாகரத்தின் அக்கரையி லிருப்பவராய், தியானம் செய்யத்தகுந்தவரான—

ஆவார்யாய — காம்ய பலன்களை தன்னை உபாஸிப்பவர்களுக்கு கொடுப்பதற்காக ஸம்ஸார மத்தியி லிருப்பவரான—

நம: ப்ரதரணாய சோத்தரணாய ச

ப்ரதரணாய — (மேலான பிராயச்சித்தங்கள் வாயிலாக பாபமாகிற சமுத்திரத்திலிருந்து) கரையேற்றி வைப்பவரான—

உத்தரணாய — (அதிலும் மேலான ஞானமார்க்கத்தால் அவித்தை என்ற சாகரத்தி லிருந்து) கரையேற்றி வைப்பவரான—

நம ஆதார்யாய சாலாத்யாய ச

ஆதார்யாய — ஞானமார்க்கத்தில் பிரவிருத்தித்தவர்களையும் வாஸனாதீனமாய் கர்ம மார்கத்தில் மறுபடியும் வரும்படி தூண்டுகிறவரான—

ஆலாத்யாய — பூர்வஜன்மத்தில் செய்த கர்ம பலங்களை பரிபூர்ணமாய் அனுபவிக்கும் ஜீவர்களிட மிருப்பவரான—

நம: ஶஷ்ப்யாய ச ஃபேந்யாய ச

ஶஷ்ப்யாய ச — இளம் புற்களி லிருப்பவரான—
பேந்யாய ச — நுரைகளி லிருப்பவரான—

நமஸ் ஸிகத்யாய ச ப்ரவாஹ்யாய ச

ஸிகத்யாய — மணல்களி லிருப்பவரான ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு
நமஃ — நமஸ்காரம்
ப்ரவாஹ்யாய — பிரவாஹத்தி லிருப்பவரான ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு
நமஃ — நமஸ்காரம்

அதாஷ்டமோऽநுவாகஃ ।

நம இரிண்யாய ச ப்ரபத்யாய ச

இரிண்யாய — ஊஷர பூமியி லிருப்பவரான—
ப்ரபத்யாய — ஜனங்கள் நடந்து தேய்ந்த மார்க்கத்தி லிருப்பவரான—

நமஃ கிꣳஶிலாய ச க்ஷயணாய ச

கிꣳஶிலாய — விஷக்கல் உள்ள பிரதேச ரூபமாயிருப்பவரான—
க்ஷயணாய — நல்ல காற்று நல்ல ஜலம் முதலியவைகளுள்ள வசிப்பதற்கு உசிதமான இடம் ரூபமாயிருப்பவரான—

நம: கபர்தினே ச புலஸ்தயே ச

கபர்தினே — கபர்த்தம் என்று பெயர்கொண்ட ஜடா பாரத்துடன் கூடினவரான—

புலஸ்தயே — (தனது பக்தர்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக அவர்கள்) முன்னிருப்பவரான—

நமோ கோஷ்ட்யாய ச க்ருஹ்யாய ச

கோஷ்ட்யாய — பசுக்களைக் கட்டுமிடத்தி லிருப்பவரான—

க்ருஹ்யாய — வீடுகளி லிருப்பவரான—

நமஸ்தல்ப்யாய ச கேஹ்யாய ச

தல்ப்யாய — படுக்கையி லிருப்பவரான—

கேஹ்யாய — மாடியி லிருப்பவரான—

நம: காட்யாய ச கஹ்வரேஷ்டாய ச

காட்யாய — (முள், கல், செடி, கொடி இவைகள் அடர்ந்திருப்பதால்) பிரவேசிப்பதற்கு முடியாத இடத்தி லிருப்பவரான—

கஹ்வரேஷ்டாய — (மலையினுடைய) குகைகளி லிருப்பவரான—

நமோ ஹ்ரத்யாய ச நிவேஷ்யாய ச

ஹ்ரத்யாய — (ஆழம் கண்டுபிடிக்க முடியாத படி) அதிக ஜலமுள்ள இடத்தி லிருப்பவரான—

நிவேஷ்யாய — பனி ஜலத்தி லிருப்பவரான—

நம: பாம்ஸவ்யாய ச ரஜஸ்யாய ச

பாம்ஸவ்யாய — பரமாணுக்களி லிருப்பவரான—

ரஜஸ்யாய — கண்ணுக்குப் புலப்படக்கூடிய தூசியி லிருப்பவரான—

நம: ஶுஷ்க்யாய ச ஹரித்யாய ச

ஶுஷ்க்யாய. — காய்ந்த மரத்தி லிருப்பவரான—

ஹரித்யாய — ஈரமுள்ள மரத்திலிருப்பவரான-

நமோ லோப்யாய சோலப்யாய ச

லோப்யாய — (புற்கள் முளைக்காத) கெட்டியான (கற்பாறை முதலிய) இடங்களி லிருப்பவரான—

உலப்யாய — உலபம் என்று பெயர் கொண்ட புல்லி லிருப்பவரான—

நம ஊர்வ்யாய ச ஸூர்ம்யாய ச

ஊர்வ்யாய — விஸ்தாரமான பூமியி லிருப்பவரான—

𑌸𑍂𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚 — கெடுதலை விளைவிக்காத அலைகளுடன்கூடின நதியி லிருப்பவரான—

𑌨𑌮𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚 𑌪𑌰𑍍𑌣𑌶𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚

𑌪𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚 — இலைகளி லிருப்பவரான—

𑌪𑌰𑍍𑌣𑌶𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚 — உலர்ந்த இலைக்கூட்டத்தி லிருப்பவரான—

அவதாரிகை.—இனி இரண்டு மந்திரங்களால் லோகத்திலுள்ள பாபிகளை நிக்ரஹம் செய்கிற ஸ்ரீ ருத்திராம்சம் பொருந்திய ருத்திரகணங்கள் நமஸ்கரிக்கப் படுகிறார்கள்.

𑌨𑌮𑍋𑌽𑌪𑌗𑍁𑌰𑌮𑌾𑌣𑌾𑌯 𑌚𑌾𑌭𑌿𑌘𑍍𑌨𑌤𑍇 𑌚

𑌅𑌪𑌗𑍁𑌰𑌮𑌾𑌣𑌾𑌯 𑌚 — (சிக்ஷிக்கவேண்டிய பாபிகளை சிக்ஷிப்பதற்காக) ஆயுதத்தைக் கையில் தூக்கிக்கொண் டிருக்கிறதாயும்

𑌅𑌭𑌿𑌘𑍍𑌨𑌤𑍇 𑌚 — (பாபிகளை ஆயுதங்களால்) அடிக்கிறதாயும் இருக்கிற ஸ்ரீ ருத்திர கணத்திற்கு

𑌨𑌮𑌃 — நமஸ்காரம்.

𑌨𑌮 𑌆𑌖𑍍𑌖𑌿𑌦𑌤𑍇 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌖𑍍𑌖𑌿𑌦𑌤𑍇 𑌚

ஆநிர்ஹதேப்ய	(பாபத்திற்குத் தகுந்தபடி சிலரை) கொஞ்சம் சிரமப்படுத்துகிற தாயும்
ப்ரநிர்ஹதேப்ய	(சிலரை) அதிக சிரமப்படுத்து கிறதாயும் இருக்கிற ஸ்ரீ ருத் திரகணத்திற்கு
நம꞉	நமஸ்காரம்

இனி ஐந்து மந்திரங்களால் லோகத்திலுள்ள பாபி களை சிக்ஷிப்பதற்காக அந்தந்த இடங்களில் வெளியில் தெரியாம லிருந்துகொண்டிருக்கும் ருத்திரகணங்கள் நமஸ்கரிக்கப் படுகிறார்கள்.

நமோ வ꞉ கிரிகேப்யோ தேவாநாம் ஹ்ருதயேப்ய꞉ ।

கிரிகேப்ய꞉	தன்னிஷ்டப்படி பாபிகளை நாசம் செய்கிறவர்களாயும்
தேவாநாம்	தேவர்களுடைய
ஹ்ருதயேப்ய꞉	ஹிருதயத்தில் வாசம் செய்கிறவர் களாயும் (அதாவது, அவர்க ளால்மட்டு மறியக்கூடியவர்க ளாயும்) இருக்கிற
வ꞉	உங்களுக்கு (ருத்திர கணங்க ளுக்கு)
நம꞉	நமஸ்காரம்.

குறிப்பு:—இனி பின்வரும் நான்கு மந்திரங்களி லும் 'தேவாநாம்' 'ஹ்ருதயேப்ய꞉' என்ற பதங்களைச்

சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமாதலால் அவைகளை எடுத்துக்கொண்டே பின்வரும் மந்திரங்களை வியாக்யானம் செய்கிறோம்

நமோ விக்ஷீணகேப்யோ (தேவாநாம் ஹ்ருதயேப்ய:)

விக்ஷீணகேப்ய:	பலவிதமாய் ஹிம்ஸிக்கிறவர்களாயும்
தேவாநாம்	தேவர்களுடைய
ஹ்ருதயேப்ய:	ஹிருதயத்தில் வாஸம்செய்கிறவர்களாயும் இருக்கிற
வ:	உங்களுக்கு (ருத்திர கணங்களுக்கு)
நம:	நமஸ்காரம்.

நமோ விசின்வத்கேப்யோ (தேவாநாம் ஹ்ருதயேப்ய:)

விசின்வத்கேப்ய:	(நிக்கிரஹம் அனுக்கிரஹம், இவைகளைச் செய்வதற்கு இவர்கள் பாபிகள் இவர்கள் புண்யசாலிகள் என்று) தேடுகிறவர்களாயும்
தேவாநாம்	தேவர்களுடைய
ஹ்ருதயேப்ய:	ஹிருதயத்தில் வாஸம் செய்கிறவர்களாயும் இருக்கிற
வ:	உங்களுக்கு (ருத்திர கணங்களுக்கு)
நம:	நமஸ்காரம்.

நம ஆநிர்ஹதேப்யோ (தேவாநாம் ஹ்ருதயேப்ய:)

ஆநிர்ஹதேப்ய: (பாபம் செய்கிறவர்களையே நிச்சயமாய்) தூக்கப்படுத்துகிறவர்களாயும்

தேவாநாம் தேவர்களுடைய

ஹ்ருதயேப்ய: ஹிருதயத்தில் வாஸம் செய்கிறவர்களாயும் இருக்கிற—

வ: உங்களுக்கு (ருத்திர கணங்களுக்கு)

நம: நமஸ்காரம்.

நம ஆமீவத்கேப்யோ (தேவாநாம் ஹ்ருதயேப்ய:)

ஆமீவத்கேப்ய: (பாபம் செய்தவர்களை அங்குமிங்கும் அலையும்படி செய்வதற்காக) எங்கும் வியாபித்துக் கொண்டிருப்பவர்களாயும்

தேவாநாம் தேவர்களுடைய

ஹ்ருதயேப்ய: ஹிருதயத்தில் வாஸம் செய்கிறவர்களாயுமிருக்கிற

வ: உங்களுக்கு (ருத்திர கணங்களுக்கு)

நம: நமஸ்காரம்

சென்ற மந்திரங்களிலுள்ள தேவாநாம் ஹ்ருதயேப்ய: என்ற பதங்களுக்கு தேவர்களுக்குத்தான் அவர்க

ளைப்பற்றித்தெறியும்;மற்றவர்களுக்குத் தெரியாதென்று பொருள் ஏற்படுவதால், ஸ்ரீ ருத்திரனின் ஆஜ்ஞையை அனுசரித்து ஆங்காங்கு மறைந்திருக்கும் ருத்திரகணங்கள் இவைகளால் வணங்கப்பட்டதாய் அறியவேண்டும்.

𑌅𑌥 𑌦𑌶𑌮𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌃 ।

(அவதாரிகை) இவ்வனுவாகத்தில் ஸ்ரீ ருத்திரனிடம் அபீஷ்டங்கள் பிரார்த்திக்கப்படுகின்றன.

𑌦𑍍𑌰𑌾𑌪𑍇 𑌅𑌨𑍍𑌧𑌸𑌸𑍍𑌪𑌤𑍇 𑌦𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑌨𑍍𑌨𑍀𑌲𑌲𑍋𑌹𑌿𑌤 ।
𑌏𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌣𑌾𑌮𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌶𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌾 𑌭𑍇𑌰𑍍𑌮𑌾
𑌽𑌰𑍋 𑌮𑍋 𑌏𑌷𑌾𑌂 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌨𑌾𑌮𑌮𑌤𑍍 ॥

𑌦𑍍𑌰𑌾𑌪𑍇	நிந்திக்கக்கூடியநிலைமையை அடையும்படி செய்கிறவரே !
𑌅𑌨𑍍𑌧𑌸𑌃	அன்னத்திற்கு
𑌪𑌤𑍇	யஜமானரே !
𑌦𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑌨𑍍	ஏழைப்பா யிருப்பவரே ! (ஒன்றிலும் பற்றுத லற்றவரே !)
𑌨𑍀𑌲𑌲𑍋𑌹𑌿𑌤	(தன் சரீரத்தில் பாதி பாகத்தில் பார்வதி யிருப்பதால்) நீலம், கருப்பு இவைகளுடன் கூடினவரே !
𑌏𑌷𑌾𑌂	(நம்முடைய) இந்த
𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂	பிள்ளை பேரன் முதலியவர்களுக்கும்

𑌏𑌷𑌾𑌂	இந்த
𑌪𑌶𑍂𑌨𑌾𑌂	பசு, எருமை, இவைமுதலியவை களுக்கும்
𑌮𑌾 𑌭𑍇𑌃	பயத்தைக் கொடுக்கவேண்டாம்
𑌮𑌾 𑌰𑌃	(இவைகளில் ஒன்றும்) போகவே ண்டாம்(நாசமடையவேண்டாம்)
𑌏𑌷𑌾𑌂	இவைகளில்
𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨	ஒன்றும்
𑌮𑍋 𑌆𑌮𑌮𑌤𑍍	வியாதியுள்ளதாய் ஆகவேண்டாம்

ஓ ருத்திரனே! கெட்ட பாதையில் அழைத்துச் செல்பவராய் நீரே இருப்பதால் என்னை, கெட்டபாதை யில் போகும்படிசெய்து அதனால் வியாதி முதலிய வற்றை யுண்டாக்கி பயத்தைக் கொடுக்கவேண்டாம். நீரே அன்னதாதாவான பிரபுவா யிருப்பதால் நானும் என்னைச் சேர்ந்தவர்களும் ஆஹாரத்திற்கு வழியின்றி உயிரை யிழக்க வேண்டாம்; வியாதியையு மனுபவி க்கவேண்டாம்; நீர் ஜகன்மாதாவாயும், உமது தயாசக்தி ரூபமாயும் இருக்கிற பார்வதி தேவியுடன் கூடியிருப்ப தால் மேற்சொல்லியவற்றை எனக்கு நிச்சயமாய்க் கொடுப்பீரென்று நம்பி உம்மை துதிக்கலானேன். என க்கு அனுக்கிரஹம் செய்தபோதிலும் நம்முடைய தென்று ஒரு வஸ்துவிலும் அதிகப் பற்றுதலில்லாமல் கர்மஸாபேக்ஷனாய் பலங்களைக் கொடுப்பதால் வைஷம்ய நைர்கிருண்ணியம் ஏற்படாது என்று இதனால் பிரார்த் திக்கப்பட்டது.

யாதே ருத்ர ஶிவா தநூ: ஶிவா விஶ்வாஹ பேஷஜீ ।
ஶிவா ருத்ரஸ்ய பேஷஜீ தயா நோ ம்ருட ஜீவஸே ॥

ருத்ர	ஓ ருத்திரனே !
தே	உம்முடைய
ஶிவா	சாந்தமாயும்
ஶிவா	மிகவும் சாந்தமாயும்
விஶ்வாஹ பேஷஜீ	என்றைளினும் வியாதி, ஏழ்மை முதலியவற்றை, ரோகத்தை மருந்துபோல் நாசம் செய்கிற தாயும்
ருத்ரஸ்ய	பிறப்பு, இறப்பு, இவைகளால் ஏற்படக்கூடிய துக்கத்தை விர ட்டுகிற உம்முடைய
ஶிவா	சாந்தமாயும்
பேஷஜீ	மருந்தாயும் இருக்கிற
யா	எந்த
தநூ:	சரீரமுண்டோ
தயா	அந்த சரீரத்தால்
ஜீவஸே	ஜீவிப்பதற்கு
ம்ருட	சுகத்தைக்கொடுப்பீராக (சுகமாய் ஜீவிக்கும்படி செய்வீராக)

ஹஸ்தஶ்ச்யாய: காதிர்வை காகஸ்து ஸ்வயம்பு விரோதஸ: ।
ஸுப்ரஷோது வாந்த்யோ வாத்ஸ்ய ஸம்க்ஷஸ்யா லோகஸ்ய

தாதியாக (ஓ ராமா! எந்தமனிதன் இப்பூமியின்கண் சுப்பிரமணியரிடம் பக்தியுள்ளவனு யிருக்கிறானோ அவன் தீர்க்காயுஸ் உள்ளவனுகவும், பிள்ளை, பேரன் முதலியவர்களை அடைந்தவனுகவும் இம்மையில் வாழ்ந்து மறுமையில் சுப்பிரமணியரின் லோகத்தை யடைவான்) என்று ஸ்ரீ வால்மீகி ராமாயணத்தில் சொல்லியபடி, இவ்வுலக சுகத்தையும், மோக்ஷ சுகத்தையும் கொடுப்பவரும் பரம சாந்தகுணம் பொருந்தியவரும், பரமேச்வரனின் அவதாரமுமான சுப்பிரமணியர் இதனால் பிரார்த்திக்கப் பட்டதாய் ருத்திர கல்பம் என்ற மந்திர சாஸ்திரத்தில் கூறப்பட் டிருக்கிறது.

என்றைக்கும் க்ஷேமத்தைக் கொடுக்கக் கூடியது என்று அநுஸந்தானம் செய்துகொண்டவுடன் ஆஹா! பரம சாந்தமூர்த்தி, என்று ஞாபகம் வந்துவிட்டது. அதற்காக இரண்டாந்தரம் சிவா என்றபதம் போடப் பட்டது. மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கும் ருத்திரனுடைய சரீரம் என்றவுடன் ஆஹா ரொம்ப சாந்தமான உருவம் என்று மறுபடியும் நினைவு உண்டாகிவிட்டது. அதற்காக மூன்றாவது தடவை ஶிவாஎன்ற பதம் போடப்பட்டது என்று அறியவேண்டும்.

இமா ருத்ராய தவஸே கபர்திநே க்ஷயத்வீராய ப்ர
பராமஹே மதிம் । யதா நஶ்ஶமஸத்த்விபதே சதுஷ்பதே
விஶ்வம் புஷ்டம் க்ராமே அஸ்மிந்நநாதுரம் ।

யதா எவ்விதம் (செய்தத்யான ரூபமான புத்தியால்)

𑌨𑌃	எங்களுடைய
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌦𑍇	இரண்டு கால்களுள்ள பிள்ளை, பேரன் முதலியோருக்கும்
𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌪𑌦𑍇	நான்கு கால்களுள்ள (பசு, எருமை) முதலியவற்றிற்கும்.
𑌶𑌂	சுகமானது
𑌅𑌸𑌤𑍍	ஏற்படுமோ
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍	(நான் வசிக்கும்) இந்த
𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇	கிராமத்தில்
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂	எல்லாப் பிராணியும்
𑌪𑍁𑌷𑍍𑌟𑌂	புஷ்டி யுள்ளதாகவும் (எதிலும் குறைவில்லாத தாகவும்)
𑌅𑌨𑌾𑌤𑍁𑌰𑌂	வியாதி யில்லாத தாகவும்
𑌅𑌸𑌤𑍍	இருக்குமோ (அவ்விதமான-)
𑌇𑌮𑌾𑌂	இந்த
𑌮𑌤𑌿𑌂	(தியானரூபமான) புத்தியை
𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯	சகலதுக்கத்தையும் விலக்குகிறவராயும்
𑌕𑌪𑌰𑍍𑌦𑌿𑌨𑍇	கங்கா ஜலத்தை காப்பாற்றும் ஜடாபாரத்தோடு கூடினவராயும்—
𑌤𑌵𑌸𑍇	அறிவாகிற தபஸ்ஸோடு கூடினவராயும்

க்ஷயத்வீராய	(தாஞகவே) நாசத்தை யடைகிற சத்துருக்களை உடையவராயு மிருக்கிற ஸ்ரீ ருத்திரனின் பொருட்டு
ப்ரபராமஹே	எப்பொழுதும் செலுத்துகிறோம்

ஓ ருத்கிரனே ! துக்கத்தை விலக்குவதற்கு சமர்த்தராயும், கஷ்டப்படுகிறவர்களை பிறர் தெரிவிக்காமலே தெரிந்துகொள்ளுகிறவராயும், பிறர்களால் செய்ய முடியாத கங்காதாரணம் முதலிய சார்யங்களை எளிதில் செய்யக்கூடிய சக்திவாய்ந்தவராயும் அதிக பராக்கிரமம் பொருந்தியவராயும் இருக்கிற தங்களை நாங்கள் இடைவிடாமல் தியானம் செய்கிறோம். எங்கள் புத்திர பௌத்ராதி வர்க்கங்களுக்கும் எங்களுக்கும் புஷ்டியும் சுகமும் உண்டாகவேண்டும். ரௌத்ராய்யாயீவ வைஷ்ணுவ்ர நமஸோரவிவா । வ்யாயிஷீ க்ஷேமாராஷீ வாயாதத்ருஜாயதெ (நியமத்துடன் ருத்திரத்தை பாராயணம்செய்து வித்தியடைந்தவன் எந்த கிராமத்திலோ நகரத்திலோ வசிக்கிறுனே, அவ்விடத்தில் வியாதி, துர்ப்பிக்ஷம், திருடர்கள் முதலியவைகளால் ஏற்படக்கூடிய துக்கம் ஏற்படாது) என்று சொல்லியபடி நான் உம்மை ஸ்துதிசெய்துகொண்டு வஸிக்கும் கிராமத்திற்கும் சகலக்ஷேமங்களும் ஏற்படவேண்டும். ஸர்வேஸ்வரஞன தங்களுக்கு நான் பிரார்த்திப்பதைக் கொடுப்பது கடினமில்லை என்று இதனுல் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

இவ்விடத்தில், வேதத்தில் அக்ஷரங்களுக்கு மாறுதல் ஏற்படுவது சகஜமாதலால் வகாரமிருக்கவேண்டிய இடத்தில் வகாரமிருப்பதாய் அறியவேண்டும்.

𑌮𑍃𑌡𑌾 𑌨𑍋 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍋𑌤 𑌨𑍋 𑌮𑌯𑌸𑍍𑌕𑍃𑌧𑌿 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌦𑍍𑌵𑍀𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮
𑌸𑌾 𑌵𑌿𑌧𑍇𑌮 𑌤𑍇 । 𑌯𑌚𑍍𑌛𑌂 𑌚 𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌨𑍁𑌰𑌾𑌯𑌜𑍇 𑌪𑌿𑌤𑌾
𑌤𑌦𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮 𑌤𑌵 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌣𑍀𑌤𑍌 ।

𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰	ஓ ருத்திரனே !
𑌨𑌃	எங்களை
𑌮𑍃𑌡𑌾	(வேண்டியவைகளைக் கொடுத்து) சுகமுள்ளவர்களாகச் செய்வீராக
𑌉𑌤	மேலும்
𑌨𑌃	எங்களுக்கு
𑌮𑌯𑌃	மோக்ஷ சுகத்தை
𑌕𑍃𑌧𑌿	கொடுப்பீராக
𑌕𑍍𑌷𑌯𑌦𑍍𑌵𑍀𑌰𑌾𑌯	நாசம் செய்யப்பட்ட பாபங்களையுடையவனாக ஆவதற்கு
𑌤𑍇	உம் பொருட்டு
𑌨𑌮𑌸𑌾	நமஸ்காரத்தால்
𑌵𑌿𑌧𑍇𑌮	பூஜை செய்கிறோம்
𑌨𑌃	எங்களுடைய
𑌪𑌿𑌤𑌾	தகப்பனைப்போலுள்ள
𑌮𑌨𑍁𑌃	மனுவானவர்

தவ	உம்முடைய
ப்ரணீதிஷு	பிரஸாதம் ஏற்பட்டபொழுது
யத்	எந்த
ஶம்	விஷய சுகத்தையும்
யோஶ்ச	(துக்கத்தின் கலப்பில்லாத) மோக்ஷ சுகத்தையும்
மநுராயெஜெ	சம்பாதித்தாரோ
தத்	அந்த (ஐஹிகாமுஷ்மிக) சுகத்தை
அஶ்யாம	(உமதுபிரஸாதத்தால் நாங்களும்) அடைவோமாக

ஓ ருத்திரனே ! உம்மை நமஸ்காரம் செய்தமாத்திரத்தால் எனது பாபங்கள் சூரியனைக்கண்ட பனிபோல் வெகு தூரத்தில் விலகிவிடுகின்றன. ஆதலால் எங்களது வம்சத்திற்கு மூல புருஷரான மனுவானவர் உமது பிரஸாதத்தால் எந்த ஐஹிகாமுஷ்மிக சுகங்களை அடைந்தாரோ அந்த சுகங்களை அனுபவிப்பதற்கு நானும் தகுதியுள்ளவனாயிருக்கிறேன். ஆதலால் மேற்சொல்லிய இரண்டு சுகங்களையும் அடியேனுக்குக்கொடுத்து அருள் புரியவேண்டும் என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

மா நோ மஹாந்தமுத மா நோ அர்பகம் மா ந உக்ஷந்தமுத மா ந உக்ஷிதம் । மா நோ வதீஃ பிதரம் மோத மாதரம் மா நஃ ப்ரியாஸ்தநுவோ ருத்ர ரீரிஷஃ ॥

ஹெ ருத்ர	ஓ ருத்திரனே
நஃ	எங்களுடைய

𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂	வயது சென்றவரை
𑌮𑌾𑌵𑌧𑍀𑌃	பிடிக்காம லிருப்பீராக
𑌉𑌤	மேலும்
𑌨𑌃	எங்களுடைய
𑌅𑌰𑍍𑌭𑌕𑌂	குழந்தையை
𑌮𑌾𑌵𑌧𑍀𑌃	பிடிக்காம லிருப்பீராக
𑌨𑌃	எங்களுடைய
𑌉𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑌂	கர்ப்பத்தை உண்டு பண்ணுவதற்குச் சத்தியுள்ள யுவாவை
𑌮𑌾𑌵𑌧𑍀𑌃	பிடிக்காம லிருப்பீராக
𑌉𑌤	இன்னும்
𑌨𑌃	எங்களுடைய
𑌉𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂	கர்ப்பத்திலிருக்கும் குழந்தையை
𑌮𑌾𑌵𑌧𑍀𑌃	பிடிக்காம லிருப்பீராக
𑌨𑌃	எங்களுடைய
𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂	தகப்பனாரை
𑌮𑌾𑌵𑌧𑍀𑌃	பிடிக்காம லிருப்பீராக
𑌉𑌤	மேலும்
𑌮𑌾𑌤𑌰𑌂	தாயை
𑌮𑌾𑌵𑌧𑍀𑌃	பிடிக்காம லிருப்பீராக.
𑌨𑌃	எங்களுடைய
𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃	பிரியமான
𑌤𑌨𑍁𑌵𑌃	சரீரங்களையும்
𑌮𑌾𑌰𑍀𑌰𑌿𑌷𑌃	ஹிம்ஸிக்காம லிருப்பீராக

குறிப்பு.—குழந்தை முதலியவர்கள் துன்பத்துக்குள்ளாக்கப்பட வேண்டாமென்ற விஷயத்தில் அதிகமான துரையை வெளியிடுவதற்காக அடிக்கடி "𑌮𑌾" என்ற வார்த்தை உபயோகிக்கப் பட்டிருப்பதாய் அறிய வேண்டும்.

𑌮𑌾 𑌨𑌸𑍍𑌤𑍋𑌕𑍇 𑌤𑌨𑌯𑍇 𑌮𑌾 𑌨 𑌆𑌯𑍁𑌷𑌿 𑌮𑌾 𑌨𑍋 𑌗𑍋
𑌷𑍁 𑌮𑌾 𑌨𑍋 𑌅𑌶𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌰𑍀𑌰𑌿𑌷𑌃 । 𑌵𑍀𑌰𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾 𑌨𑍋 𑌰𑍁
𑌦𑍍𑌰 𑌭𑌾𑌮𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌧𑍀𑌰𑍍𑌹𑌵𑌿𑌷𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌨𑌮𑌸𑌾 𑌵𑌿𑌧𑍇𑌮 𑌤𑍇 ।

𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰	ஓ ருத்திரனே !
𑌭𑌾𑌮𑌿𑌤𑌃	(செய் என்று விதித்த கர்மங்களைச் செய்யாததாலும், செய்யாதே என்று தடுத்த கர்மங்களைச் செய்ததாலும் என்னிடம்) கோபமுள்ளவராய்க் கொண்டு
𑌨𑌃	எங்களுடைய
𑌤𑍋𑌕𑍇	குழந்தையினிடத்தில்
𑌮𑌾 𑌰𑍀𑌰𑌿𑌷𑌃	ஹிம்ஸையை உண்டுபண்ணுமவிருப்பீராக
𑌤𑌨𑌯𑍇	புருஷக் குழந்தையினிடத்தில்
𑌮𑌾 𑌰𑍀𑌰𑌿𑌷𑌃	ஹிம்ஸையை உண்டுபண்ணுமவிருப்பீராக
𑌨𑌃	எங்களுடைய
𑌆𑌯𑍁𑌷𑌿	வயதில்

ரீரிஷ: ஹிம்ஸையை (குறைவை) கொடுக்காம விருப்பீராக

ந: எங்களுடைய

கோஷு பசுக்களிடத்தில்

ரீரிஷ: ஹிம்ஸையைக் கொடுக்காம விருப்பீராக

ந: எங்களுடைய

அஶ்வேஷு குதிரைகளிடத்தில்

ரீரிஷ: ஹிம்ஸையைக் கொடுக்காம விருப்பீராக

ந: எங்களுடைய

வீராந் சேவகர்களை

வதீ: கஷ்டப்படுத்தாம விருப்பீராக

ஹவிஷ்மந்த: சரு, புரோடாசம் முதலியவைகளுடன் கூடினவர்களான (நாங்கள்)

தே உம்மைப் பொருட்டு

நமஸா நமஸ்காரத்தால்

விதேம பூஜை செய்கிறோம்

ஓ ருத்திரனே! ஸ்வாத்மாநந்தாவித்ருப்தஸ்ய கிம் க்ரியேத நரைர்மம । கிந்து ஸர்வாத்மநா தேவி யா ஸாவோநம்ஹ்ருஹ்யதே (ஓ தேவியே! நித்யானந்தத்தால் நிறைந்த எனக்கு மனிதர்களால் கொஞ்சமாவது என்ன உபகாரம் செய்யப்படுகிறது. ஆகிலும், எல்லாப் பிரகா

ரத்தாலும் என்னுல் மனதின் போக்குமாத்திரம் எடுத்துக்கொள்ளப் படுகிறது.) என்று நீரே தேவியாருக்கு நேரில் சொல்லியபடி என்னுல் பக்தியுடன் கொடுக்கப்படும் அல்பமான வஸ்துவையும் பெற்றுக்கொண்டு உமது உத்திரவை மீறி நடந்ததால் என்பேரில் ஏற்பட்ட கோபத்தைச் சாந்தம்செய்துக்கொண்டு காப்பாற்றவேண்டும். 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌿𑌪𑌾𑌤 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌰𑌂𑌭𑍋 𑌹𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 (மஹாத்மாக்களின் கோபம் நமஸ்காரத்தை பரிஹாரமாயுடையது) என்ற நியாயப்படி உம்மைச் சரணமடைந்த என்விஷயத்தில் கோபத்தைத் தணித்துக் கொண்டு தயவு பாராட்டாமலிருப்பது நியாயமன்று. ஆதலால் எனது அபீஷ்டங்களைக் கொடுத்தருளவேண்டும் என்று இதனுல் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

𑌆𑌰𑌾𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌗𑍋𑌘𑍍𑌨 𑌉𑌤 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌘𑍍𑌨𑍇 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌦𑍍𑌵𑍀𑌰𑌾𑌯
𑌸𑍁𑌮𑍍𑌨𑌮𑌸𑍍𑌮𑍇 𑌤𑍇 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍁 । 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌚 𑌨𑍋 𑌅𑌧𑌿 𑌚 𑌦𑍇𑌵
𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑍍𑌯𑌧𑌾 𑌚 𑌨𑌃 𑌶𑌰𑍍𑌮 𑌯𑌚𑍍𑌛 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌬𑌰𑍍𑌹𑌾𑌃

𑌦𑍇𑌵	பிரகாசிக்கும் ஓ ருத்திரனே !
𑌗𑍋𑌘𑍍𑌨𑍇	(பாபிகளின்) பசுக்களை ஹிம்ஸிக்கிறவராயும்
𑌉𑌤	மேலும்
𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌘𑍍𑌨𑍇	(பாபிகளின்) புத்திரன் பௌத்திரன் முதலிய புருஷர்களை பீடிக்கிறவராயும்

𑌕𑍍𑌷𑌯𑌦𑍍𑌵𑍀𑌰𑌾𑌯	(தேவர்கள், அசுரர்கள் மனிதர்கள், இவர்களில்) எவ்வளவு சூரர்க ளிருக்கிறார்களோ அவ்வளவு பெயர்களேயும் நாசம் செய்கிறவராயும் (இருக்கிற)
𑌤𑍇	உம்முடைய
𑌸𑍁𑌮𑍍𑌨𑌮𑍍	சாந்த உருவமானது
𑌅𑌸𑍍𑌮𑍇	எங்களுடைய
𑌆𑌰𑌾𑌤𑍍	சமீபத்தில்
𑌅𑌸𑍍𑌤𑍁	இருக்கட்டும்
𑌨𑌃	எங்களே
𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌚	காப்பாற்றும்
𑌅𑌧𑌿 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 𑌚	''பாபியான இந்த ஜீவனேத் தாங்கள் காப்பாற்றுவது உசிதமா?' என்று தேவர்கள் வ்யவஹாரத்திற்கு வந்தால் குற்றத்தை மறைத்துப் பக்ஷபாதமாய்ப் பேசுவீராக.
𑌮𑍀𑌢𑍍𑌵𑌃	வைஷயிக சுகத்தையும், மோக்ஷ சுகத்தையும் விருத்திசெய்கிற ஓ ருத்திரனே !
𑌅𑌥𑌾 𑌚	மேலும்
𑌨𑌃	எங்களுக்கு
𑌶𑌰𑍍𑌮	ஐஹிகாமுஷ்மிக சுகத்தை
𑌯𑌚𑍍𑌛	கொடுப்பீராக

ஓ ருத்திரனே ! யஸ்ய ப்³ரஹ்ம ச க்ஷத்ரம் ச உபே⁴ ப⁴வத ஓத³ந꞉ । ம்ருத்யுர்யஸ்யோபஸேசநம் (எந்தபகவானுக்கு பிராம்மணர்களும் க்ஷத்திரியர்களும் அன்னமாயாகிறார்களோ, எந்த பகவானுக்கு யமன் ஊறுகாயாக ஆகிறானோ) என்றபடி எல்லாப் பிராணிகளையும் பிரளயகாலத்தில் சம்ஹரிக்கிற தங்களது கோரரூபம் என்னிடம் வரவேண்டாம். கோ⁴ரா தநூ꞉ ஶிவா தநூ꞉ (ஒன்று கொடூரமாயிருக்கக்கூடியது, மற்றொன்று சாந்தமாயிருக்கக்கூடியது) என்றபடி இரண்டுவிதமாயுள்ள உருவங்களில் சாந்த உருவத்துடன் எனது முன்னிலையில்நின்று காக்கவேண்டும் என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

ஸ்துஹி ஶ்ருதம் க³ர்தஸத³ம் யுவாநம் ம்ருக³ம் ந பீ⁴மம்
உபஹத்நுமுக்³ரம் । ம்ருடா ஜரித்ரே ருத்³ர ஸ்தவாநோ
அந்யம் தே அஸ்மந்நிவபந்து ஸேநா꞉ ।

(ஹே மந꞉	ஓ மனதே!)
ஶ்ருதம்	பரமேச்வரனென்று எங்கும் பிரசித்தராயும்
க³ர்தஸத³ம்	(அவ்வளவு பிரசித்தியுள்ளவராயிருந்தபோதிலும் சமீபத்தில்) எல்லோருடைய ஹிருதய குகையில் வாசம் செய்கிறவராயும்
யுவாநம்	நித்திய யுவாவாயும்

உபஹத்நும்	(வர்ணாச்ரம தர்மங்களை அனுஷ்டிக்காமல் தனது ஆஞ்ஞையை மீறி நடக்கிறவர்களை) பிடிக்கிற வராயும்.
ம்ருகம் ந	சிங்கத்தைப்போல்
பீமம்	பயங்கரராயும்
உக்ரம்	(ஒருவராலேயும்) ஜயிக்க முடியாதவராயு மிருக்கிற ஸ்ரீ ருத்திரனை
ஸ்துஹி	ஸ்தோத்திரம் செய்
ருத்ர	ஓ ருத்திரனே!
ஸ்தவாந:	ஸ்தோத்திரம் செய்யப்படுகிற நீர்
ஜரித்ரே	அழியக்கூடிய இந்த சரீரத்திலிருக்கும் (எங்களை)
ம்ருடா	சுகமுள்ளவர்களாகச் செய்வீராக
தே	உம்முடைய
ஸேநா:	(எனது க்ஷேமத்திற்கு விரோதிகளான) பிரமத கணங்கள்.
அஸ்மத்	என்னைக் காட்டிலும்
அந்யம்	வேறான பாபம் என்ற சத்துருவை அல்லது எனது பாஹ்ய சத்துருவை
நிவபந்து	நாசம் செய்யட்டும்.

இதனால் கௌரவத்தாலும், மூர்த்தியின் அழகாலும், ஸௌலப்யத்தாலும் ஸ்ரீ ருத்திரன் உபாஸிக்கத்

தருந்தவரென்றும், அவரை உபாஸிக்காம லிருந்தால் பல துன்பங்கள் ஏற்படுமென்றும், அவரால் உண்டுபண் ணப்படும் துன்பத்தை விலக்குவதற்கு மற்றெவராலும் முடியாதென்றும், அவரை உபாஸித்தால் இகத்தி லும் பரத்திலும், அளவற்ற சுகங்கிடைக்குமென்றும் கூறப்பட்டது.

பரிணோ ருத்ரஸ்ய ஹேதிர்வ்ருணக்து பரித்வே ஷஸ்ய துர்மதிரகாயோ: । அவஸ்திரா மகவத்ப்யஸ்த ந்ுஷ்வ மீட்வஸ்தோகாய தநயாய ம்ருடய ।

ருத்ரஸ்ய	ருத்திரனுடைய
ஹேதி:	ஆயுதமானது
ந:	எங்களை
பரிவ்ருணக்து	விட்டுவிட்டும்
அகாயோ:	பாபத்தைக் கோபத்திற்குச் சாத னமாய்க் கருதுகிறவராயும்
பரி	நான்கு பக்கங்களிலும்
த்வேஷஸ்ய	கோபத்தால் ஜ்வலித்துக்கொண் டிருப்பவராயும் இருக்கிற ருத் திரனுடைய
துர்மதி:	பிடிக்க வேண்டுமென்ற சங்கல்ப மானது
பரிவ்ருணக்து	விலகட்டும்

மீட்வ:	(பக்தியுடன் வணங்குகிறவர்களுக்கு அபீஷ்டங்களை) வர்ஷிக்கும் ஓ ருத்திரனே !
ஸ்திரா	வியர்தமாகாத தங்களுடைய எந்த ஆயுதமும், ஸங்கல்பமும் உண்டோ (அவைகளை)
மகவத்ப்ய:	யாகமுள்ள (ஆராதனம் செய்கிற எங்கள் விஷயத்தில்)
அவதநுஷ்வ	தணித்துக் கொள்வீராக (ஆயுதத்தை உபசம்ஹரித்துக் கொள்வீராக சங்கல்பத்தை மாற்றிக் கொள்வீராக)
தோகாய	குழந்தைக்கும்
தநயாய	பிள்ளைக்கும்
ம்ருடய	சுகத்தை உண்டுபண்ணுவீராக

இதனுல், ஓ ருத்திரனே ! காலம், இடம், மனிதர்கள் இவைகள் ரூபமாய் பலவிதமாயுள்ள உம்முடைய ஆயுதம் என்னை ஹிம்ஸிக்கவேண்டாம் உமது ஆயுதங்கள் ஹிம்ஸிக்காம லிருக்கவேண்டுமானுல், உமது உத்திரவை மீறி நடந்ததால் ஏற்பட்ட நிக்கிரஹ சங்கல்பமானது மாறவேண்டும் ; பாபியா யிருந்தாலும் உம்மை பக்தியுடன் பூஜிப்பதால் என் விஷயத்தில் அமோகமான உமது ஆயுதம், சங்கல்பம் இவைகளை விலக்கிக் காப்பது நியாயமே என்று பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

மீடுஷ்டம ஶிவதம ஶிவோ ந꞉ ஸுமனா ப⁴வ । பரமே வ்ருக்ஷ ஆயுத⁴ம் நிதா⁴ய க்ருத்திம் வஸான ஆசர பினாகம் பி³ப்⁴ரதா³க³ஹி ।

மீடுஷ்டம	(பக்தியுடன் வணங்குகிறவர்களுக்கு) அபீஷ்டங்களை அதிகமாய் வர்ஷிப்பவரே! (கொடுப்பவரே !)
ஶிவதம	மற்றவர்களைக் காட்டிலும் அதிகமாய் மங்களத்தைக் கொடுப்பவரே !
ந꞉	எங்கள் விஷயத்தில்
ஶிவ꞉	க்ஷேமத்தைச் செய்கிறவராகவும்
ஸுமனா꞉	அனுக்கிரஹ புத்தியுடன் கூடினவராகவும்
ப⁴வ	ஆகவேண்டும்
பரமே	உயர்ந்த
வ்ருக்ஷே	(கைலாசத்திலிருக்கும் ஆலே) மரத்தில்
ஆயுத⁴ம்	(என்னை ஹிம்ஸிக்கக்கூடிய) ஆயுதத்தை
நிதா⁴ய	வைத்துவிட்டு
ஆசர	(எனது இஷ்டத்தைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு என்முன்) வாரும்
க்ருத்திம்	புலித்தோலை

வஸாந:	தரித்துக்கொண்டும்
பிநாகம்	பிநாகம் என்ற பெயருள்ள உமது தநுஸ்ஸை
பிப்ரத்	கையில் வைத்துக்கொண்டும்
ஆகஹி	வாரும்

ஓ ருத்திரனே ! கைலாயத்தில் அநேகமாயிரம் யோஜனை உயரமுள்ளதாயும், அதற்குத் தகுந்த சுற்றளவு உள்ளதாயும், இருக்கிற ஆலமரத்தில் எனது கண்களுக்குப் புலப்படாத இடத்தில் உமது கொடூரமான ஆயுதத்தை வைத்துவிட்டு, என்னைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்ற சங்கல்பத்தை தெரிவிக்கும் புலித்தோல், பிநாகம் இவைகளுடன் கூடின வேஷத்தோடு எனது முன் வாரும் என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

பரமேச்வரன் பீதாம்பரம் முதலிய நல்ல வஸ்திரங்களைத் தரிக்காமலிருப்பது ஏழ்மையினாலல்ல. அவரது பரிசாரகனான குபேரன் நவநிதிகளுக்கும் அதிபதியாயிருக்கும்பொழுது ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு நல்ல வஸ்திரம் தரித்துகொள்வதற்கு ஐவேஜியில்லை என்று சொன்னால் யாரும் நகைப்பார்கள். இவ்விதம் எல்லாவித ஐச்வர்யம் பொருந்தியவராயிருந்தும் ஸ்வாத்மாராமனான தனக்கு நல்ல வாசனை, வஸ்திரம், ஆபரணம், மாலை, இவைகளால் யாதொரு பிரயோஜனம் கிடையாது என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக புலித்தோல் முதலியவைகளை தரிக்கிறார் இவ்வபிப்ராயத்தைத் தெரிந்துக்கொள்ளாமல்

 16390

சிலர் ஸ்ரீ ருத்திரனை பரிஹாஸம் செய்கிறார்கள். ஆதலால் அளவுகடந்த ஆனந்தத்தைத் தெரிவிக்கும் மேற்கூறிய வேஷத்துடன் எனதுமுன் வாருமென்று பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

𑌵𑌿𑌕𑌿𑌰𑌿𑌦 𑌵𑌿𑌲𑍋𑌹𑌿𑌤 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌭𑌗𑌵𑌃 ।
𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌹𑍇𑌤𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌮𑌸𑍍𑌮𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌪𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌾𑌃 ।

𑌵𑌿𑌕𑌿𑌰𑌿𑌦	பலவிதமான துன்பங்களை உண்டு பண்ணுகிற பாபம், ரோகம், தாரித்திரியம்முதலியவைகளைத் துண்டிக்கிறவரே !
𑌵𑌿𑌲𑍋𑌹𑌿𑌤	சிவப்பு நிறமுள்ளவரே !
𑌭𑌗𑌵𑌃	பூர்ணமான ஐச்வர்யம் முதலிய ஆறு குணங்களுடன் கூடினவரே !
𑌤𑍇	உமக்கு
𑌨𑌮𑌃	நமஸ்காரம்
𑌅𑌸𑍍𑌤𑍁	இருக்கட்டும்
𑌯𑌾𑌃	எந்த
𑌤𑍇	உம்முடைய
𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂	ஆயிரக் கணக்கான
𑌹𑍇𑌤𑌯𑌃	ஆயுதங்கள் (இருக்கின்றனவோ)
𑌤𑌾𑌃	அவ்வாயுதங்கள்

അസ്മത് — என்னைக்காட்டிலும்
അന്യം — வேறான சத்ருவை (பாபத்தை)
നിവപന്തു — நாசம் செய்யட்டும்

ஒ ருத்திரனே ! எனது கஷ்டங்களை நிவிருத்தி செய்வதற்கு தாங்கள் ஒருவரே சக்தி வாய்ந்தவராக இருப்பதால் எனது கஷ்டங்களுக்குக் காரணமான பாபத்தை விலக்கி க்ஷேமத்தைக் கொடுக்கவேண்டு மென்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

സഹസ്രാണി സഹസ്രധാ ബാഹ്വോസ്തവ ഹേതയഃ । താസാമീശാനോ ഭഗവഃ പരാചീനാ മുഖാ കൃധി ॥

ഭഗവഃ — ஓ பகவானே
തവ — உம்முடைய
ബാഹ്വോഃ — கைகளில்
ഹേതയഃ — ஆயுதங்கள்
സഹസ്രാണി — ஆயிறக் கணக்காகவும்
സഹസ്രധാ — ஆயிறம் விதமாகவும் (இருக்கின்றன)
ഈശാനഃ — எல்லாக் காரியங்களையும் செய்வதற்கு சக்திவாய்ந்த நீர்
താസാം — அவைகளுடைய
മുഖാ — நுணிகளை

பராசீநா — எனக்கு எதிராக இல்லாததாக
க்ருதி — செய்வீராக

ஓ ருத்திரனே! பாபியான என்னை நிக்கிரஹிப்ப தற்காக உமது கையாலெடுக்கப்பட்டதாயும், விடப்பட்டதாயு மிருக்கிற ஆயுதங்களை இதற்குமுன் நான் உம்மை வணங்காம லிருந்தபோதிலும் இப்பொழுது உம்மைச் சரணமடைந்து விட்டபடியால் உபசம்ஹாரம் செய்துகொள்ளவேண்டும் (அடக்கிக்கொள்ளவேண்டும்.) எல்லாக் கார்யங்களையும் செய்வதற்கு நீர் சக்தரா யிருப்பதால் விட்ட ஆயுதத்தை உபசம்ஹரிப்பதற்கு சக்தி யில்லை என்று சொல்வதற்கிடமில்லை. ஆதலால் ஆயுதங்களை உபசம்ஹரித்துக்கொண்டு என்னை காப்பாற்ற வேண்டு மென்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

அதைகாதஶோ(அ)நுவாக: ।

எல்லா உலகத்திற்கு மீசனான ஸ்ரீ ருத்திரனால் அந்தந்த லோகங்களிலுள்ள பிராணிகளின் கர்மங்களுக் குத்தகுந்தபடி அந்தந்த லோகத்தை நிக்கிரஹம் செய்வதற்கும், அனுக்கிரஹம் செய்வதற்கும் அந்தந்த லோகங்களில் நியமிக்கப்பட்டுள்ள ஸ்ரீ ருத்திராம்சம்வாய்ந்த பிரமத கணங்களை இவ்வனுவாகத்தால் பிரார்த்திக்கிறார்.

ஸஹஸ்ராணி ஸஹஸ்ரஶோ யே ருத்ரா அதி பூம்யாம் । தேஷாம் ஸஹஸ்ரயோஜனே(அ)வ தன்வானி தன்மஸி ।

𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿	ஆயிரக் கணக்கா யிருப்பவர்களா யும்
𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌃	ஆயிற மாயிறமாய் பிரிந்திருப்ப வர்களாயு மிருக்கிற
𑌯𑍇	எந்த
𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌃	ருத்திர கணங்கள்
𑌭𑍂𑌮𑍍𑌯𑌾𑌂	பூமியில்
𑌅𑌧𑌿	யஜமானர்களாய் (இருக்கிறார்க ளோ)
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂	அவர்களுடைய
𑌧𑌨𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿	தனுஸ்ஸுகளை
𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑍇	(எனக்கு) ஆயிரக் கணக்கான யோசனைகளுக்கு அப்பாலிருக் குமிடத்தில்
𑌅𑌵𑌤𑌨𑍍𑌮𑌸𑌿	அவிழ்த்து விடப்பட்ட ஞாண்கயி றை யுடையதாகச் செய்கி றோம்

ஓ பூமியிலிருக்கும் ருத்திரகணங்களே ! முதலில் நானிருக்குமிடத்திற்கு அநேகமாயிறம் மைல் தூரத்தில் உங்களுடைய வில்லுகள் போய்ச் சேரவேண்டும். அவ்விடத்திலும் அவைகள் ஞாண்கயிறுடன் இருக்குமானால் மறுபடியும் துக்கம் ஏற்படுமோ என்ற சந்தேகம் ஏற்படுவதால் அதன் ஞாண்கயிறையும் தாங்கள் அவிழ்த்துவிடவேண்டும் என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

குறிப்பு.—இனிவரும் 8 மந்திரங்களிலும் 'தெ𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑍇𑌽𑌵 𑌧𑌨𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌸𑌿" என்றதைச்சேர்த்துக்கொண்டு முன்போல் அர்த்தம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌣𑌵𑍇𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌭𑌵𑌾 𑌅𑌧𑌿 ॥

𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍	(எல்லோராலேயும் பார்க்கக்கூடிய) இந்த
𑌮𑌹𑌤𑌿	பெரிதான
𑌅𑌰𑍍𑌣𑌵𑍇	சமுத்திரத்திலும்
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇	ஆகாயத்திலும்
𑌅𑌧𑌿	யஜமானர்களாய்
𑌭𑌵𑌾	(எந்த) ருத்திரகணங்கள் (இருக்கிறார்களோ)

ஓ ஆகாசத்திற்கும், பூமிக்கும் யஜமானர்களான ருத்திரகணங்களே! அளவிடமுடியாத சமுத்திரம் ஆகாயம் இவைகளுக்கு யஜமானர்களான உங்களுடைய மாஹாத்மியமும் அளவிட முடியாதது. ஆதலால் தாங்கள் தயவுசெய்து வெகுதூரத்தில் வில்லை எறிந்துவிட வேண்டும். என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

𑌨𑍀𑌲𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌃 𑌶𑌿𑌤𑌿𑌕𑌣𑍍𑌠𑌾𑌃 𑌶𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌧𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌚𑌰𑌾𑌃 ॥

𑌨𑍀𑌲𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌃	(ஸ்ரீ ருத்திர ஸாரூப்யம் பெற்றவர்களாகையால் ஓரிடத்தில்

காளகூடவிஷத்தால் கருத்தக
 ழுத்தை யுடையவர்களாயும்
ஶிதிகண்டா꞉ (மற்றபாகங்களில்) வெளுத்த கழு
 த்தை யுடையவர்களாயும்
அத꞉,க்ஷமாசரா꞉ கீழுள்ள பூபாகத்தில் (பாதாள
 லோகத்தில்) யஜமானர்களாய்
 சஞ்சரிக்கிற
ருத்ரா꞉ (எந்த) ருத்திர கணங்கள் (இருக்
 கிறார்களோ)

நீலக்ரீவா ஶிதிகண்டா திவம் ருத்ரா உபஶ்ரிதா꞉ ।

நீலக்ரீவா꞉ (ஒரு பாகத்தில்) கருத்த கழுத்
 தை யுடையவர்களாயும்
ஶிதிகண்டா꞉ (மற்றபாகங்களில்) வெளுத்த கழு
 த்தை யுடையவர்களாயும்
திவம் சுவர்க்கலோகத்தை
உபஶ்ரிதா꞉ அடைந்திருக்கிற (சுவர்க்கத்தி
 ற்கு யஜமானர்களான)
ருத்ரா꞉ (எந்த) ருத்திரகணங்கள் (இருக்
 கிறார்களோ)

யே வ்ருக்ஷேஷு ஸஸ்பிஞ்ஜரா நீலக்ரீவா விலோஹிதா꞉।

வ்ருக்ஷேஷு மரங்களில்
ஸஸ்பிஞ்ஜரா꞉ இளம் புல்லைப்போல் ஒருவித
 நிறமுள்ளவர்களாயும்

நீலக்ரீவா:	கருத்த கழுத்தை யுடையவர்களாயும்
ஶிதிகண்டா:	மிகவும் சிவப்புநிற முள்ளவர்களாயும் (இருக்கிற)
யே	எந்த ருத்திரகணங்கள் (இருக்கிறார்களோ)

யே பூதாநாமதிபதயோ விஶிகாஸ: கபர்திந:।

பூதாநாம்	பூதப்ரேத பிசாசங்களுக்கு
அதிபதய:	யஜமானர்களான
யே	எந்த ருத்திரகணங்கள்
விஶிகாஸ:	(சிலர்) தலையில் சிகையில்லாதவர்களாயும்
கபர்திந:	(சிலர்) ஜடாபாரத்துடன் கூடினவர்களாயு (மிருக்கிறார்களோ)

யே அந்நேஷு விவித்யந்தி பாத்ரேஷு பிபதோ ஜநாந் ।

அந்நேஷு	உணவு பொருள்களில் (மறைந்து கொண்டிருக்கிற)
யே	எந்த ருத்திர கணங்கள்
விவித்யந்தி	(பல வியாதிகளை உண்டுபண்ணி) பலமாய்ப்பீடிக்கிறார்களோ.
பாத்ரேஷு	குடிக்கக்கூடிய (பால், தண்ணீர்

	முதலியவைகளில் மறைந்திருக்கும் எந்த ருத்திர கணங்கள்)
𑌪𑌿𑌬𑌤𑌃	குடிக்கிற
𑌜𑌨𑌾𑌨𑍍	ஜனங்களை
𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿	பலவிதமாய் ஹிம்ஸிக்கிறார்களோ-

𑌯𑍇 𑌪𑌥𑌾𑌂 𑌪𑌥𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌯 𑌐𑌲𑌬𑍃𑌦𑌾 𑌯𑌵𑍍𑌯𑍁𑌧𑌃 ।

𑌪𑌥𑌾𑌂	வைதிக மார்க்கங்களை
𑌰𑌕𑍍𑌷𑌯𑌃	காப்பாற்றுகிறவர்களாயும்
𑌪𑌥𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌯𑌃	லௌகிக, தாந்திரிகாதி மார்க்கங்களைக் காப்பாற்றுகிறவர்களாயும்
𑌐𑌲𑌬𑍃𑌦𑌾𑌃	அன்னத்தை ஏராளமாய்த் தரித்துக்கொண்டிருப்பவர்களாயும் (அன்னத்தைக் கொடுக்கிறவர்களாயும்)
𑌯𑌵𑍍𑌯𑍁𑌧𑌃	பாபிகளுடன் சண்டை போடுகிறவர்களாயும் (பாபிகளை சிக்ஷிப்பவர்களாயும்) (இருக்கிற)
𑌯𑍇	எந்த ருத்திர கணங்கள் (இருக்கிறார்களோ)

இதனால் அன்னம் முதலியவைகளைக் கொடுத்து சாதுக்களை காப்பாற்றியும், துஷ்டர்களை சிக்ஷித்தும் லௌகிக வைதிக மார்க்கங்களைக் காப்பாற்றுகிற ருத்திர கணங்கள் பிரார்த்திக்கப்பட்டார்கள்.

யே தீர்த்தானி ப்ரசரந்தி ஸ்ருகாவந்தோ நிஷங்கிண:।

ஸ்ருகாவந்த:	ஸிருகம் என்ற ஆயுதமுள்ளவர்களாயும்
நிஷங்கிண:	கத்தியுள்ளவர்களாயு மிருக்கிற
யே	எந்த ருத்திர கணங்கள்
தீர்த்தானி	கங்கைமுதலிய புண்ய தீர்த்தங்களை (காப்பதற்கு)
ப்ரசரந்தி	சஞ்சரிக்கிறார்களோ

ஓ புண்ய தீர்த்தங்களைக்காக்கும் ருத்திர கணங்களே! கங்கை முதலிய புண்ய தீர்த்தங்களில் ஸ்நானம் செய்வதற்கு வெகு தூரத்திலிருந்து பலர் வருகிறார்கள். அவர்களில் சிலருக்கு ஸ்நானம் செய்வதற்கு முடியாமல் திடீரென்று ரோகாதிகள் உண்டாகின்றன. சிலருக்கு தீர்த்த சமீபம் வந்தவுடன் வியாதிகள் தெரித்துவிடுகின்றன. இவையெல்லாம் உங்களாலேற்படுவதால் தீர்த்த சமீபம்போனவுடன் எனக்கு எவ்வித விக்கினமும் ஏற்படவேண்டாம் என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப் பட்டது.

ய ஏதாவந்தஶ்ச பூயாம்ஸஶ்ச திஶோ ருத்ரா விதஸ்திரே। தேஷாம் ஸஹஸ்ரயோஜனே(அ)வதன்வானி தன்மஸி॥

ஏதாவந்தஶ்ச	இதுவரைச் சொல்லப்பட்டவர்களாயும்

ஸஹஸ்ராணி ஸஹஸ்ரஶ:	(இவ்வளவென்று கணக்கிட முடியாமல்) மிகுதியா யிருப்பவர்களாயு மிருக்கிற
யே	எந்த ருத்திர கணங்கள்
திஶ:	(எல்லா) திக்குகளையும்
விதஸ்திரே	வியாபித் திருக்கிறார்களோ
தேஷாம்	அந்த ருத்திர கணங்களுடைய
தந்வாநி	தனுஸ்ஸுகளை
ஸஹஸ்ரயோஜநே	(நாமிருக்கு மிடத்திற்கு) அநேக மாயிரம் யோஜனைகளுக்கு அப்பாலிருக்கும் இடத்தில்
அவதந்மஸி	அவிழ்த்துவிடப்பட்ட நாணகயி றுள்ளதாகச் செய்கிறோம்

நமோ ருத்ரேப்₄யோ யே ப்ருதி₂வ்யாம் யே(அ)ந்தரிக்ஷே யே தி₃வி யேஷாமந்நம் வாதோ வர்ஷமிஷவஸ்தேப்₄யோ த₃ஶ ப்ராசீர்த₃ஶ த₃க்ஷிணா த₃ஶ ப்ரதீசீர்த₃ஶோதீ₃சீர்த₃ஶோர்த்₄வாஸ்தேப்₄யோ நமஸ்தே நோ ம்ருட₃யந்து தே யம் த்₃விஷ்மோ யஶ்ச நோ த்₃வேஷ்டி தம் வோ ஜம்பே₄ த₃தா₄மி। ஹரி: ஓம்॥

இம்மந்திரத்தைமூன்றாய்ப்பிரித்து அர்த்தம் எழுதுகிறோம்

நமோ ருத்ரேப்₄யோ யே ப்ருதி₂வ்யாம் யேஷாமந்நமிஷவ ஸ்தேப்₄யோ த₃ஶ ப்ராசீர்த₃ஶ த₃க்ஷிணா த₃ஶ

𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌚𑍀𑌰𑍍𑌦𑌶𑍋𑌦𑍀𑌚𑍀𑌰𑍍𑌦𑌶𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌮𑌃 𑌤𑍇 𑌨𑍋 𑌮𑍃𑌡𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍇 𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌮𑍋 𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌨𑍋 𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿 𑌤𑌂 𑌵𑍋 𑌜𑌂𑌭𑍇 𑌦𑌧𑌾𑌮𑌿 ।

𑌯𑍇	எந்த ருத்திர கணங்கள்
𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂	பூமியில் (இருக்கிறார்களோ)
𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂	பூமியில் வசிக்கும் எந்த ருத்திர கணங்களுக்கு
𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂	உணவு பொருள்கள்
𑌇𑌷𑌵𑌃	பாணங்களோ
𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃	அந்த ருத்திர கணங்களுக்கு
𑌦𑌶	பத்து விரல்களை (அஞ்சலிகளை)
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍀𑌃	கிழக்குமுகமாக
(𑌕𑌰𑍋𑌮𑌿	செய்கிறேன்)
𑌦𑌶	பத்து விரல்களை (அஞ்சலிகளை)
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌃	தெற்கு முகமாக
(𑌕𑌰𑍋𑌮𑌿	செய்கிறேன்)
𑌦𑌶	பத்து விரல்களை (அஞ்சலிகளை)
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌚𑍀𑌃	மேற்கு முகமாக
(𑌕𑌰𑍋𑌮𑌿	செய்கிறேன்)
𑌦𑌶	பத்து விரல்களை (அஞ்சலிகளை)
𑌉𑌦𑍀𑌚𑍀𑌃	வடக்கு முகமாக
(𑌕𑌰𑍋𑌮𑌿	செய்கிறேன்)
𑌦𑌶	பத்து விரல்களை (அஞ்சலிகளை)
𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌃	மேல் முகமாக

(𑌕𑌰𑍋𑌮𑌿	செய்கிறேன்)
𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃	(பூமியிலிருக்கும்) ருத்திர கணங்களுக்கு
𑌨𑌮𑌃	(வாக்கினால்) நமஸ்காரம் செய்கிறேன்
𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃	அந்த (பூமியிலிருக்கும்) ருத்திர கணங்களுக்கு
𑌨𑌮𑌃	மனதால் நமஸ்காரம் செய்கிறேன்
𑌤𑍇	அந்த ருத்திர கணங்கள்
𑌨𑌃	எங்களை
𑌮𑍃𑌡𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁	சுகமுள்ளவர்களாகச் செய்யட்டும்
𑌤𑍇	இவ்விதம் நமஸ்காரம் செய்யும் நாங்கள்
𑌯𑌂	யாரை, எதை
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌮𑌃	வெறுக்கிறோமோ,
𑌯𑌶𑍍𑌚	எவன், எது
𑌨𑌃	எங்களை
𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿	வெறுக்கிறானோ, வெறுக்கிறதோ
𑌤𑌂	அவனை, அதை
𑌵𑌃	உங்களுடைய
𑌜𑌮𑍍𑌭𑍇	திறந்த வாயில்
𑌦𑌧𑌾𑌮𑌿	போட்டுவிடுகிறேன்)அதை நாசம் செய்து என்னைக் காப்பாற்றுவீர்களாக)

𑌨𑌮𑍋 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌯𑍇𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌤 𑌇𑌷𑌵𑌸𑍍𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌦𑌶..........𑌜𑌂𑌭𑍇 𑌦𑌧𑌾𑌮𑌿।

𑌯𑍇	எந்த ருத்திர கணங்கள்
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇	ஆகாசத்தில் (இருக்கிறார்களோ)
𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂	எந்த (ஆகாசத்திலிருக்கும்) ருத்திர கணங்களுக்கு
𑌵𑌾𑌤𑌃	காற்றுகள்
𑌇𑌷𑌵𑌃	பாணங்களோ (ஆயுதங்களோ)

மீதமுள்ள பதங்களுக்கு பூமியில் என்றதை எடுத்து ஆகாயத்தில் என்றதைச் சேர்த்து மேற் சொன்னபடி அர்த்தங்கொள்ள வேண்டு மாதலால் மறுபடியும் திருப்பி எழுதப்படவில்லை.

𑌨𑌮𑍋 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌯𑍇 𑌦𑌿𑌵𑌿 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌮𑌿𑌷𑌵𑌸𑍍𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌦𑌶..........𑌜𑌂𑌭𑍇 𑌦𑌧𑌾𑌮𑌿।

𑌯𑍇	எந்த ருத்திர கணங்கள்
𑌦𑌿𑌵𑌿	ஸ்வர்க்கலோகத்தில் (இருக்கிறார்களோ)
𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂	எந்த ஸ்வர்க்கத்தில் வசிக்கும் ருத்திர கணங்களுக்கு
𑌵𑌰𑍍𑌷𑌂	மழைகள்
𑌇𑌷𑌵𑌃	பாணங்களோ (ஆயுதங்களோ)

17

மீதமுள்ள பதங்களுக்கு பூமியில் என்றதை எடுத்து ஸ்வர்க்கத்தில் என்றதைச் சேர்த்துமேற் சொன்னபடி அர்த்தம் கொள்ளவேண்டுமாதலால் மறுபடியும் திருப்பி எழுதப்படவில்லை.

ஓ பூமியி லிருக்கும் ருத்திர கணங்களே! நீங்கள் உணவு பொருள்களையே ஆயுதமாக்கிக்கொண்டு பாபிகளை ப்பலவிதமாய் ஹிம்ஸிக்கிறீர்கள். அது எவ்விதமெனின், சிலருக்கு அபத்யமான ஆஹாரங்களை உட்கொள்ளும் படிசெய்து அதனால் வியாதி முதலியவைகளை உண்டு பண்ணி துக்கத்தைக் கொடுக்கிறீர்கள், சிலரை அன்னம் கிடைக்காமல் பசியால் வருந்தும்படி அடிக்கிறீர்கள். சிலரை ஆகாரத்திற்காகத் திருடும்படி தூண்டி அதனால் பலவித கஷ்டங்களை அனுபவிக்கும்படி செய்கிறீர்கள். இவ்விதம் பலவிதமாய் ஆகார நிமித்தமாகவே பல கஷ்டங்களைக் கொடுக்கிறீர்கள். அப்பேர்ப்பட்டதாங்கள் எனக்கு உணவு சம்பந்தமாய் நேரக்கூடிய எவ்வித கஷ்டத்தையும் உண்டுபண்ண வேண்டாம். உங்களை மனதினாலும், வாக்கினாலும், சரீரத்தாலும் நமஸ்காரம் செய்கிறேன். ஓ ஆகாசத்திலிருக்கும் ருத்திரகணங்களே! புயல்காற்று முதலியவைகளை உண்டு பண்ணியும், மழை பெய்வதற்கு அனுகூலமான காற்றைத் தடுத்தும் பாபிகள் நிறைந்த தேசத்தைப் பிடிக்கிறீர்கள். அவ்வித உபத்திரவம் நான் வசிக்கும் தேசத்திற்கு ஏற்பட வேண்டாம். உங்களை மூன்றுகரணங்களாலும் வணங்குகிறேன். ஓ சுவர்க்கத்தில் வசிக்கும் ருத்திர கணங்களே! நீங்கள் சிலசந்தர்ப்பங்களில் அதிக

மழை ஏற்படும்படி செய்தும், சிலசந்தர்ப்பங்களில் மழை பெய்யாம லிருக்கும்படி செய்தும் பாபிகள் வசிக்கும் தேசத்திற்குத் தீங்கை விளைவிக்கிறீர்கள். அவ்விதத் தீங்குகள் நான்வசிக்கும்தேசத்திற்கு ஏற்படவேண்டாம். உங்களை மூன்று கரணங்களாலும் அடிக்கடி நமஸ்காரம் செய்கிறேன். எனது சத்துருக்களை நாசம் செய்து க்ஷேமத்தைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று மூன்று மந்திரங்களாலும் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

ஸ்ரீ ருத்திராத்யாயம் முற்றிற்று.

அவதாரிகை.—"த்ர்யம்பகம் யஜாமஹே" என்று துவக்கி படிக்கப்படும் மந்திரங்கள் ஸ்ரீ ருத்திராத்யாயத்தில் சேர்ந்தவைகளாக இல்லாவிடினும் ஸ்ரீ ருத்திரப் பிரதிபாதகமாக இருப்பதாலும், ஸம்பிரதாயத்தில் ஸ்ரீ ருத்திரத்தின் முடிவில் விடாமல் ஜபிக்கப்பட்டு வருவதாலும் அவைகள் இங்கு வியாக்யானம் செய்யப்படுகின்றன.

த்ர்யம்பகம் யஜாமஹே ஸுகந்திம் புஷ்டிவர்தநம் ।
உர்வாருகமிவ பந்தநாந் ம்ருத்யோர் முக்ஷீய மாம்ருதாத் ॥

ஸுகந்திம் — நல்ல வாசனையுள்ளவரும்

புஷ்டிவர்தநம் — எல்லாவற்றிலும் ஸம்ருத்தியைச் செய்பவரும்

𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍𑌬𑌕𑌂	மூன்று கண்களை யுடையவருமான ஸ்ரீ ருத்திரனை
𑌯𑌜𑌾𑌮𑌹𑍇	பூஜை செய்கிறோம்
𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍	காம்பிலிருந்து
𑌉𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍁𑌕𑌮𑌿𑌵	வெள்ளரிப் பழம்போல
𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌃	அபமிருத்யுவி னிடமிருந்து, அல்லது சம்சாரத்தி லிருந்து
𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍀𑌯	விடுபடவேண்டும்
𑌅𑌮𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍	மோக்ஷத்தி லிருந்து
𑌮𑌾𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍀𑌯	விடுபடவேண்டாம்

(தாத்பர்யம்) ஓ ருத்திரனே! '𑌸𑍁𑌗𑌨𑍍𑌧𑌿𑌂, 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌂' என்று கூறியபடி ஸ்வாபாவிக திவ்யபரிமளமுள்ள திருமேனியுள்ளவராகவும், தன்னைப் பஜிப்பவர்களுக்கு, சரீரம், ஆயுஸ், தனம், சந்தானம் இது போன்ற வேண்டிய வஸ்துக்களில் புஷ்டியை (எவ்விதத்திலும் குறைவில்லாமையை) விருத்தி செய்பவராகவும், சந்திரன், சூரியன், அக்கினி என்ற மூன்று கண்களை யுடையவராகவும் இருக்கிற தங்களை நாங்கள் பூஜைசெய்கிறோம். அதனால், பழுத்த வெள்ளரிக்காய் காம்பிலிருந்து அனாயாசமாய் எவ்விதம் விடுபடுகிறதோ அவ்விதம் நாங்களும் ஜனன மரண ரூபமான சம்சாரத்திலிருந்து சிரமமின்றியே விடுபடவேண்டும். மோக்ஷ சாதனமா யிருக்கும் நிவிருத்தி மார்க்கத்திலிருந்து விலகும்படியான சந்தர்ப்பம் ஒருபொழுதும் எங்களுக்கு

நேரிடவேண்டாம். என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப் பட்டது.

𑌯𑍋 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌯𑍋 𑌅𑌪𑍍𑌸𑍁 𑌯 𑌓𑌷𑌧𑍀𑌷𑍁 𑌯𑍋
𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌾𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯
𑌨𑌮𑍋 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍁 ।

𑌯𑌃	எந்த
𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌃	ருத்திரன்
𑌅𑌗𑍍𑌨𑍌	அக்கினியினிடம்
𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶	(தஹனசக்தி ரூபமாய்) அனுப்ரவேசம் செய்தாரோ
𑌯𑌃	எந்த ருத்திரன்
𑌅𑌪𑍍𑌸𑍁	ஜலங்களில்
𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶	[க்லேதன (மிருதுவாய் செய்வது) சக்தி ரூபமாய்] அனுப்ரவேசம் செய்தாரோ
𑌯𑌃	எந்த ருத்திரன்
𑌓𑌷𑌧𑍀𑌷𑍁	ஒஷதிகளில்
𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶	(அதனதன் சக்தி ரூபமாய்) அனுப்பிரவேசம் செய்தாரோ
𑌯𑌃	எந்த
𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌃	ருத்திரன்
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾	எல்லா விதமான
𑌭𑍁𑌵𑌨𑌾	லோகத்தையுட

𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶	அந்தந்த சக்தி ரூபமாய் அனுப்பிரவேசம் செய்தாரோ
𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈	அந்த
𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯	ருத்திரனுக்கு
𑌨𑌮𑌃	நமஸ்காரம்
𑌅𑌸𑍍𑌤𑍁	இருக்கட்டும் (செய்கிறேன்)

(தாத்பர்யம்) இதனால் ஸ்ரீ ருத்திரன் எங்குமிருக்கிறாரென்றும், ஆனதுபற்றியே அவரை உபாசித்தால் எல்லாவிடங்களிலும் நிச்சயமாய் நன்மையை அடையலாமென்றும் தெரிவிக்கப் பட்டது.

𑌤𑌮𑍁 𑌷𑍍𑌟𑍁𑌹𑌿 𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌿𑌷𑍁𑌃 𑌸𑍁𑌧𑌨𑍍𑌵𑌾 𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌷
𑌯𑌤𑌿 𑌭𑍇𑌷𑌜𑌸𑍍𑌯 । 𑌯𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌮𑌹𑍇 𑌸𑍌𑌮𑌨𑌸𑌾𑌯 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌂
𑌨𑌮𑍋𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌮𑌸𑍁𑌰𑌂 𑌦𑍁𑌵𑌸𑍍𑌯 ।

(𑌹𑍇 𑌮𑌨𑍁𑌜 !	ஓ மனிதனே !)
𑌯𑌃	எந்த ருத்திரன்
𑌸𑍍𑌵𑌿𑌷𑍁𑌃	நல்ல (லோகத்தைக் காப்பாற்றுகிற) பாணமுடையவரோ
𑌯𑌃	எந்த ருத்திரன்
𑌸𑍁𑌧𑌨𑍍𑌵𑌾	நல்ல (லோகத்தைக் காப்பாற்றுகிற) வில்லையுடையவரோ
(𑌯𑌃	எந்த ருத்திரன்)
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯	எல்லாவிதமான

𑌭𑍇𑌷𑌜𑌸𑍍𑌯	மருந்திற்கு
𑌕𑍍𑌷𑌯𑌤𑌿	இருப்பிடமாய் (யஜமானராய்) ஆகி றுரோ
𑌤𑌮𑍁	அந்த ருத்திரனையே
𑌸𑍍𑌤𑍁𑌹𑌿	ஸ்துதி செய்வாயாக
𑌮𑌹𑍇	அதிகமான
𑌸𑍌𑌮𑌨𑌸𑌾𑌯	மனதின் சமாதானத்திற்காக (சுகத்திற்காக)
𑌅𑌸𑍁𑌰𑌂	அதிக பலமுள்ளவரும், அல்லது ஆயுர் விருத்தியைச் செய்பவரும்
𑌦𑍇𑌵𑌂	பிரகாச முள்ளவருமான
𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌂	ருத்திரனை
𑌯𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵	(மனதால்) பூஜை (த்யானம்) செய்வாயாக
(𑌤𑌮𑍇𑌵	அந்த ருத்திரனையே)
𑌨𑌮𑍋𑌭𑌿𑌃	நமஸ்காரங்களால்
𑌦𑍁𑌵𑌸𑍍𑌯	கௌரவிப்பாயாக

(தாத்பர்யம்) இம்மந்திரத்திலுள்ள "𑌸𑍍𑌤𑍁𑌹𑌿, 𑌯𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵, 𑌨𑌮𑍋𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑍁𑌵𑌸𑍍𑌯" என்ற பதங்களால் முறையே வாக்கு, மனது, காயம் இவைகளால் ஸ்ரீ ருத்திரனை உபாஸிக்க வேண்டுமென்று தெரிவிக்கப்படுகிறது. அவ்வித முபாஸிப்பவர்களுக்கு ஸ்ரீ ருத்திரன் எல்லாவிதமான மருந்துகளுக்கும் யஜமானராயிருப்பதால் எப்பொழு

தும் ஆரோக்யத்தைக் கொடுப்பாரென்றும், தனுஸ்ஸில் சந்தானம் செய்யப்பட்ட பாணத்துடன் முன் நின்று கார்த்து சமஸ்தமான ஆபத்துக்களையும் விலக்கி சுகத்தைக் கொடுப்பாரென்றும், அதுடன் மனதிற்கு சாந்தியை உண்டுபண்ணி கிரமமாய் மோக்ஷமென்ற சிறந்த புருஷார்த்தத்தையும் கொடுப்பாரென்றும், இம்மையிலும் அபமிருத்யுவைவிலக்கி ஆயுர் விருத்தியைச் செய்வாரென்றும் இம்மந்திரத்தா லறிகிறோம்.

𑌅𑌯𑌂 𑌮𑍇 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌯𑌂 𑌮𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌤𑌰𑌃 ।
𑌅𑌯𑌂 𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌭𑍇𑌷𑌜𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌭𑌿𑌮𑌰𑍍𑌶𑌨𑌃 ॥

𑌮𑍇	என்னுடைய
𑌅𑌯𑌂	இந்த
𑌹𑌸𑍍𑌤𑌃	கையானது
(𑌯𑌤𑌃	எதனால்)
𑌶𑌿𑌵𑌾𑌭𑌿𑌮𑌰𑍍𑌶𑌨𑌃	பரம மங்களமான பரமேச்வர விக்கிரஹத்தின் தொடுகையை யுடையதோ
(𑌤𑌤𑌃	ஆதலால்)
𑌅𑌯𑌂	இந்தக் கையானது
𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍	பாக்யமுள்ளது
𑌮𑍇	என்னுடைய
𑌅𑌯𑌂	இந்தக் கையானது
𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌤𑌰𑌃	மிகுந்த பாக்யமுள்ளது

மே	என்னுடைய
அயம்	இந்தக் கையானது
விஶ்வபேஷஜ:	எல்லா வியாதிகளுக்கும் மருந்தாக ஆகிறது.

தாத்பர்யம்.—வெகுகாலமாய்ப் பரமேச்வரனை ஆராதித்து, பிரஸாதம்பெற்ற ஒரு மஹான் தனது அனுபவத்தை இதனால் வெளியிடுகிறார். "ஓ ஜனங்களே! பரமேச்வராராதன மஹிமையால் எனது ஹஸ்தத்திற்கே விசேஷ சக்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது, பாருங்கள். எனது ஹஸ்த ஸ்பர்சமேற்பட்டவர்களுக்கு பரம பாக்யமும் ஆரோக்யமும் ஏற்படுகிறது. நேரில் பரமேச்வரனை ஆராதிப்பவர்களுக்கு ஆரோக்யம் முதலியவைகளுண்டாகுமென்று சொல்லவும் வேண்டுமோ? ஆதலால் அனைவரும் பரமேச்வர விக்கிரஹத்தை ஆராதித்து சகலவிதமான நன்மைகளையும் அடைவீர்களாக"

அல்லது, தனது ஹஸ்தத்திற்குமேற்ச் சொல்லிய குணங்கள் ஏற்பட வேண்டுமென்று பரமேச்வரனிடம் பிரார்த்தித்ததாகக் கருத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

யேந ஸஹஸ்ரமயுதம் பாஸாம்ஸ்யக்நே தத்த்வாய ஹவதே । தேந யஜ்ஞஸ்ய ஸாதயா ஸமுதாந யஜா ஸேஹ ॥

அக்நே	சாலரூபியாயிருந்து எல்லாப் பிரா

	ணிகளின் பிராணங்களை அப
	ஹரிக்கும் ஓ ருத்திரனே !
உதந்த்ராய	மனுஷ்யன்முதலிய பிராணி சமூ ஹத்தை
ஹநநெவ	பிடிப்பதற்காக
ஸஹஸ்ரம்	ஆயிரக் கணக்காயும்
அயுதம்	பதினாயிரக் கணக்காயும் இருக் கிற
தெ	உம்முடைய
யெ	எந்த
பாஶா:	பாசம் முதலிய ஹிம்ஸா ஸாதனங் களிருக்கின்றனவோ
தாந், ஸர்வாந்	அவை யாவற்றையும்
யஜ்ஞஸ்ய	நல்ல கர்மத்தினுடைய
மாயயா	பலத்தால்
அவயஜாமஹெ	விலக்கிக்கொள்ளுகிறோம்.

தாத்பர்யம்.—ஓ ருத்திரனே ! லோகத்தில் பிராணிகளுக்கு அபமிருத்யு ஏற்படுவதற்குப் பல சாதனங்களிருக்கின்றன. அவையாவும் உமது பாசங்களே. அவைகளை விலக்கிக்கொள்வதற்காக, தங்களது முகோல்லாசம் உண்டாகும்படி பல நல்லகார்யங்களைச் செய்கிறேன். அதனால் அபமிருத்யுதோஷம் விலகவேண்டும் என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

ம்ருத்யவெஸ்வாஹா ம்ருத்யவெஸ்வாஹா ॥

ம்ருத்யவே	கால ரூபியான ஸ்ரீ ருத்திரனைப் பொருட்டு
ஸ்வாஹா	இந்த ஹவிஸ் ஹோமம் செய்யப் பட்ட தாயாகட்டும்.

இரண்டாவதாகக் கூறிய "ம்ருத்யவே ஸ்வாஹா" என்றதற்கும் முன் மந்திரத்தைப்போல் அர்த்தம் வைத் துக்கொள்ள வேண்டும்.

ஓம் நமோ பகவதே ருத்ராய விஷ்ணவே ம்ருத்யுர்மே பாஹி ॥

விஷ்ணவே	எங்கும் வியாபித்திருப்பவராயும்
பகவதே	ஸம்பூர்ணமான ஐச்வர்யம்முதலிய ஆறுகுணங்களை யுடையவராயும்
ருத்ராய	ஸம்சார துக்கத்தை விலக்குகிற வராயு மிருக்கிற பரமேச்வர னுக்கு
நம:	நமஸ்காரம்.
ம்ருத்யோ:	அபமிருத்யுவினிடமிருந்து, அல் லது சம்சாரத்திலிருந்து
மே	என்னை
பாஹி	காப்பாற்றுவீராக.

ஓம் சாந்தி: சாந்தி:, சாந்தி: ॥

சாந்தி:	(ஆத்யாத்மிக துக்கத்திற்கு) சாந் தியானது

MAHAMAHOPADHYAYA Dr. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY, THIRUVANMIYUR :: MADRAS 41

(ஸ்வஸ்தி — உண்டாகட்டும்.)

ஶாந்தி: — (ஆதிபௌதிக துக்கத்திற்கு) சாந்தியானது

(ஸ்வஸ்தி — உண்டாகட்டும்.)

ஶாந்தி: — (ஆதிதைவிக துக்கத்திற்கு) சாந்தியானது (விலகுதல்)

(ஸ்வஸ்தி — உண்டாகட்டும்.)

'ஓம்' என்றது வேதத்தைத் துவக்கும் பொழுதும், முடிக்கும் பொழுதும் உச்சரிக்கவேண்டிய ஒரு மஹா மந்திரம், "ஓங்காரஶ்சாதஶப்தஶ்ச த்வாவேதௌ ப்ரஹ்மண: புரா। கண்டம் பித்வா விநிர்யாதௌ தஸ்மாந்மாங்களிகாவுபௌ" என்றபடி குரு, சிஷ்யன் இவர்களுக்கு பரம மங்களத்தைக் கொடுக்கக்கூடியது. "மங்களாதீநி, மங்களமத்யாநி, மங்களாந்தாநி ஶாஸ்த்ராணி ப்ரதந்தே" என்று மஹாபாஷ்யகாரர் சொல்லியபடி மங்களத்துடனேயே ஒன்றை ஆரம்பிக்கவோ, முடிக்கவோ வேண்டுமாதலால் இங்கும் மங்களம் செய்யப்பட்டது. ஓங்காரத்தின் பொருளே வேதத்தின் அர்த்தம் என்று மிதனால் அறிகிறோம்.

ஓம் தத் ஸத்

